



Školní vzdělávací program

Gymnázium – programování 6L

1. GYMNÁZIUM – PROGRAMOVÁNÍ 6L

1.1 Vzdělávací program

šestiletý

1.2 Studijní forma vzdělávání

denní forma vzdělávání

1.3 Předkladatel

Název školy: Gymnázium Brno, Vídeňská, příspěvková organizace

Adresa: Vídeňská 55/47, Brno, 639 00

IČO: 00558982

Rezortní identifikátor školy: 600013448

IZO: 000558982

Ředitel školy: Mgr. David Andrle

e-mail: andrle@gvid.cz

Koordinátor pro tvorbu ŠVP: Mgr. Lucie Chromcová

e-mail: chromcova@gvid.cz

Další kontakty: telefon: +420 543 421 751

fax: +420 543 421 752

web: www.gvid.cz

1.4 Zřizovatel

Název: Jihomoravský kraj

Adresa: Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno

Kontakty: Odbor školství Krajského úřadu Jihomoravského kraje

telefon: +420 541 651 111

fax: +420 541 653 439

web: www.kr-jihomoravsky.cz

1.5 Platnost dokumentu od 1. září 2022

Ve školním roce 2022/2023 platí pro žáky prvních a třetích ročníků. V následujícím roce pak pro všechny žáky od prvních ročníků po čtvrté včetně.

Mgr. David Andrle, ředitel školy

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Charakteristika školy

Gymnázium Brno, Vídeňská, příspěvková organizace nabízí bohatý studijní program, neboť realizuje čtyřleté i šestileté studium a kromě všeobecného zaměření nabízí žákům základních škol zaměření na programování, a to jako jediné v Jihomoravském kraji. Počet žáků v jednotlivých ročnících umožňuje různorodou profilaci nutnou pro kvalitní přípravu ke studiu na vysokých školách. Cílová kapacita školy je 20 tříd, tj. 660 žáků.

2.2 Vybavení školy

Budova školy na ulici Vídeňská je v provozu od roku 1957.

V přístavbě budovy se v 1. patře nad jídelnou nachází tři učebny informatiky a výpočetní techniky, jejich technické zázemí a odborné kabinety.

Budova školy je vybavena odbornými učebnami fyziky, biologie, zeměpisu, chemie, českého jazyka, dějepisu a hudební výchovy, ve škole se nachází ateliér výtvarné výchovy a učebny cizích jazyků. Vedle odborných učeben jsou k dispozici i specializované laboratoře biologie, chemie a fyziky.

Všechny učebny jsou vybaveny didaktickou technikou. Učitelům jsou k dispozici též přenosné dataprojektory s notebooky. Ve většině učeben je možno se připojit k internetu pomocí wi-fi systému školy. Všechny kabinety a učebny jsou vybaveny pevnou přípojkou k počítačové síti.

Škola poskytuje žákům možnost využít pro připojení k internetu 39 pracovních stanic, specializované učebny, pracovní stanice ve třídách a bezdrátové připojení v celé škole.

Pro trávení volného času je k dispozici vyhrazená učebna – studovna. Žákům jsou k dispozici šatny.

V areálu školy je školní hřiště, které společně se dvěma tělocvičnami a posilovnou umožňuje sportovní vyžití žáků.

Kromě školní jídelny je žákům k dispozici bufet a automat na teplé nápoje.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Na škole působí přibližně 50 vyučujících, někteří z nich na částečný úvazek, někteří pracují jako externisté. Při výuce volitelných předmětů škola spolupracuje s brněnskými vysokými školami.

Dále na škole působí kvalifikovaný preventista sociálněpatologických jevů, výchovný poradce, koordinátor ICT a koordinátor EVVO. Externě škola spolupracuje také se školním psychologem.

Všichni učitelé splňují požadovanou kvalifikaci. Při provádění personálních změn dbá vedení školy na to, aby všichni zaměstnanci splňovali kvalifikační předpoklady podle zákona o pedagogických pracovnících. Ve škole pracuje řada kvalitních pedagogů. Někteří učitelé jsou autory učebnic a učebních textů s doložkami MŠMT ČR. Řada učitelů působí jako členové komisí předmětových olympiád a soutěží na krajské či celostátní úrovni. Učitelé se žákům věnují i mimo vlastní výuku v konzultačních hodinách, přípravou na soutěže a olympiády, vedením ročníkových prací a SOČ, pořádáním exkurzí a výměnných pobytů.

2.4 Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce

Škola dlouhodobě realizuje hodnocenou celostátní přehlídku gymnaziálních pěveckých sborů Gymnasia Cantant. Samotná realizace akce probíhá celý školní rok. Gymnázium ve spolupráci s externími odborníky i organizacemi připravuje regionální a celostátní kolo přehlídky včetně jejich

dramaturgie, obsahu a pravidel. Zejména ústřední – celorepublikové kolo je vnímáno jako celoškolský projekt, do něhož je zapojeno značné množství pracovníků a žáků školy.

V rámci školního vzdělávacího programu plní Gymnasia cantant úlohu průřezového edukačního programu, který je zaměřen na žáky školy v rámci výuky hudební výchovy a mimovýukových zájmových činností. Cílem je především rozvoj kulturní a hudební gramotnosti žáků.

Učitelé i žáci se dlouhodobě zapojují do projektů v rámci programu Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, Národní agentury pro evropské vzdělávací programy apod. Škola získává prostředky pro materiální vybavení z Regionálního operačního programu Jihovýchod apod.

Škola každoročně organizuje krajské kolo matematické olympiády v kategorii Z9.

Škola pravidelně pořádá v 1. ročníku adaptační kurz, ve 3. ročníku zimní lyžařský výcvikový kurz, ve 4. ročníku ekologický kurz, v 5. ročníku letní sportovní kurz a v 6. ročníku odbornou exkurzi do Prahy. Výuka je doplňována mnoha dalšími odbornými exkurzemi a zájezdy včetně zahraničních.

Škola dlouhodobě usiluje o partnerskou spolupráci se školami ze zahraničí. Základní motivací je konkrétní možnost prohlubování a upevňování jazykových znalostí a dovedností při vzájemném pracovním i volnočasovém kontaktu. Díky spolupráci partnerských škol jsou navazována nová přátelství, vyměňovány zkušenosti a v neposlední řadě dochází také k uvědomění si vlastní státní příslušnosti, evropanství a etnické snášenlivosti a tolerance jako součásti sebevzdělání a osobnostního růstu všech účastníků pravidelných oboustranných výměnných projektů. Z dlouhodobých partnerů lze uvést například německé Hölderlin-Gymnasium z Nürtingenu a srbské Gimnázia Milos Savkovic z Arandjelovace.

Škola obvykle nabízí žákům účast na 4 zahraničních akcích ročně.

2.5 Spolupráce s rodiči a jinými subjekty

Při škole působí Spolek rodičů Gymnázia Brno, Vídeňská 47, Školská rada, Občanské sdružení Gymnasia Cantant, Klub vídeňáků a koněváků (KVAK).

V rámci prevence sociálněpatologických jevů (všechny typy závislostí, šikana) gymnázium spolupracuje s Pedagogicko-psychologickou poradnou v Brně.

Pro Krajský úřad Jihomoravského kraje škola zajišťuje nostrifikační zkoušky umožňující cizincům studium na našich vysokých školách.

Škola je zapojena do aktivit Asociace školních sportovních klubů.

Při vytváření podmínek pro studium mimořádně nadaných žáků škola spolupracuje s Jihomoravským centrem mezinárodní mobility.

Gymnázium Brno, Vídeňská je partnerskou školou Masarykovy univerzity v rámci projektu Partnerství ve vzdělávání. Škola umožňuje výkon pedagogické praxe studentů z fakult vzdělávajících budoucí učitele.

Rodiče žáků a veřejnost jsou informováni prostřednictvím výroční zprávy o činnosti školy zveřejňované na www.gvid.cz a informačního bulletinu s nejdůležitějšími daty a informacemi pro daný školní rok.

Rodiče žáků mají přístup k informacím o průběhu a výsledcích vzdělávání prostřednictvím školního informačního systému.

2.6 Výchovné poradenství a prevence sociálněpatologických jevů

Nejvýznamnější akce z oblasti výchovného poradenství jsou uvedeny v následující tabulce:

Akce pro učitele a žáky	Plnění
spolupráce s pedagogicko-psychologickou poradnou, účast na seminářích pořádaných poradnou	celoročně
konzultace s kolegy ohledně žáků se specifickými poruchami učení	celoročně
péče o žáky se specifickými vzdělávacími potřebami	celoročně
shromáždění potřebné dokumentace z vyšetření provedených v PPP od žáků prvních ročníků	září, říjen
vypracování a realizace individuálních vzdělávacích plánů pro žáky se závažnějšími specifickými poruchami učení, zdravotními obtížemi a pro vrcholové sportovce	celoročně
ve spolupráci s JCMU je nabízena žákům podpora odborných lektorů při zpracování SOČ	první pololetí šk. roku
účast na veletrhu středních škol a prezentace školy na vybraných základních školách	první pololetí šk. roku
na základě smlouvy o partnerství s Masarykovou univerzitou v Brně probíhají prezentace pro žáky maturitních ročníků	druhé pololetí šk. roku
informace o možnostech studia na vysokých školách a vyšších odborných školách	celoročně
účast žáků maturitních ročníků na veletrhu VŠ Gaudeamus	první pololetí šk. roku
Akce pro školu a veřejnost	
vyhodnocení úspěšnosti našich absolventů u přijímacího řízení na vysoké školy	září, říjen
organizace dobročinných akcí	celoročně

Přehled nejvýznamnějších akcí preventisty sociálněpatologických jevů je prezentován v následující tabulce:

Akce pro učitele	Plnění
konzultace s vyučujícími předmětů, ve kterých lze téma prevence uplatnit	celoročně
konzultace s třídními učiteli o problematice momentech jejich práce se třídou	celoročně
účast na pracovních seminářích školních metodiků prevence	dle termínů vypsání poradenským centrem
Akce pro žáky	
program „Seznamovací den“ – první ročníky	září
dotazníkové šetření o zkušenostech s návykovými látkami pro třídy 1. ročníku čtyřletého studia a 3. ročníku šestiletého studia	prosinec
videoprojekce s využitím materiálů z poradenského centra pro třídy 1. ročníku čtyřletého studia a 3. ročníku šestiletého studia	prosinec
návštěva tříd 1. ročníku čtyřletého studia a 3. ročníku šestiletého studia v poradenském centru pro drogové a jiné závislosti	dle volných termínů
setkání v rámci programu projektu „Garanti podpory“ s vybranými žáky 2. ročníků čtyřletého studia a 4. ročníku šestiletého studia	celoročně, 7 setkání
výcvikový kurz pro účastníky programu „Garanti podpory“	květen
setkání s novými žáky školy a představení „Garantů podpory“	červen
přednáška „S tebou o tobě“ – žačky 1. ročníku čtyřletého studia a 3. ročníku šestiletého studia	leden

pro zájemce edukační program zaměřený na volbu povolání	březen
nástěnka s protidrogovou tematikou	celoročně
pravidelné konzultační hodiny metodika prevence sociálněpatologických jevů, 2x týdně	celoročně
působení jednotlivých učitelů v rámci předmětů – Zsv, Ov, Ch, Bi, Z, Čj	celoročně
podpora sportovního vyžití žáků v prostorách školy (školní turnaje, využití sportovišť)	celoročně
podpora ostatních zájmových činností žáků (pěvecký sbor, počítačová učebna)	dle možností školy
Akce pro rodiče	
setkání školního metodika prevence s rodiči v rámci třídních schůzek – předání informačních materiálů	dle celoročního plánu školy

2.6.1 Minimální preventivní program

Minimální preventivní program vychází z platných zákonů České republiky a na ně navazujících oficiálních dokumentů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky při zohlednění specifik prevence sociálněpatologických jevů na naší škole.

Základní cíl Minimálního preventivního programu Gymnázia Brno, Vídeňská

Základním cílem Minimálního preventivního programu (MPP) je vytváření otevřeného a fungujícího školního prostředí se zdravým a příjemným klimatem pro žáky i učitele. MPP by měl umožnit nastupujícím žákům lehce se zapojit do chodu školy a navázat sociální vazby se spolužáky ze své třídy, ale i z vyšších ročníků a navázat lidsky kvalitní kontakt se svými učiteli. Zároveň má snížit rozdíly mezi žáky a umožnit začlenění jak znevýhodněných, tak talentovaných žáků do kolektivu. Pro žáky vyšších ročníků je MPP možností naučit se dovednostem nutným k jakékoli práci s lidmi, tzn. řešit konfliktní situace, komunikovat atd. Program má také pomoci žákům s jejich profesní orientací. Učitelům umožňuje poznat své žáky mimo školní lavice a tím prohlubovat výchovnou roli svého povolání. Z hlediska fungování školy jako instituce jsou důležité diagnostické možnosti celého programu v rovině výchovné, poradenské, psychologické a sociální.

Další cíle

- zajistit širokou informovanost pro žáky a učitele v problematice sociálněpatologických jevů
- poskytnout žákům odbornou radu a pomoc v případě osobních a studijních problémů
- vytvořit bezpečné podmínky pro studium žáků na škole
- podporovat aktivity spojené se zdravým životním stylem a plnohodnotným využitím volného času žáků
- zvyšovat potřebné kompetence učitelů v oblasti předcházení a řešení výchovných problémů

Aktivity MPP pro pedagogické pracovníky školy

- zvyšování kvalifikace metodika prevence
- nabídka seminářů pro učitele
- konzultace metodika s učiteli
- přednášky a besedy pro učitele s odborníky

Aktivity MPP pro žáky školy

- adaptační kurzy pro žáky 1. ročníku
- programy o drogách
- programy v PPP centru
- výběrové besedy pro žáky vyšších ročníků
- intervenční programy

- informovanost o problematice v rámci výuky
- „Garanti podpory“
- kurz profesní orientace pro žáky 4. ročníku
- kurz ke kvalitnímu zvládnutí konfliktních situací pro žáky 5. ročníku
- konzultační hodiny metodika prevence
- nástěnka prevence sociálněpatologických jevů
- nabídka volnočasových aktivit

Aktivity MPP pro rodičovskou veřejnost

- akce pro rodiče organizované vedením školy
- v průběhu školního roku probíhají pro rodičovskou veřejnost třídní schůzky, hovorové hodiny a den otevřených dveří
- informační materiály
- během představení školního metodika prevence na třídních schůzkách prvních ročníků jsou rodičům rozdány informační materiály týkající se drogové problematiky
- informace na školním webu
- na školních internetových stránkách www.gvid.cz je zveřejněn školní řád, MPP a harmonogram akcí MPP

2.7 Zaměření školy

Gymnázium nabízí studium v jednom čtyřletém vzdělávacím programu (všeobecné studium) a jednom šestiletém vzdělávacím programu zaměřeném na programování. V obou programech žáci získávají kvalitní základy v jazycích, přírodovědných a humanitních předmětech. Profilujícími předměty v programátorských třídách jsou informatika a programování. Profilace ve všeobecném vzdělávacím programu se uskutečňuje v předposledním a posledním ročníku studia prostřednictvím výběru z velké nabídky volitelných předmětů, která je přístupná žákům obou vzdělávacích programů.

Škola umožňuje všem žákům získat dostatečné znalosti a dovednosti ve všeobecně vzdělávacích předmětech a hlubší odborné znalosti ve zvolených volitelných předmětech.

3. CHARAKTERISTIKA ŠVP

3.1 Charakteristika ŠVP pro Gymnázium – programování 6L

Školní vzdělávací program je zpracován podle Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání a Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia a vyhovuje všem jejich požadavkům. Učební plán pro třídy nižšího gymnázia vychází z Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání a učební plán pro třídy vyššího gymnázia z Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia. Základní charakteristikou ŠVP je posílení výuky v předmětech informatika a programování ve všech ročnících studia.

V nižších ročnících je vzdělávací obsah ze všech vzdělávacích oblastí RVP ZV a RVP G rovnoměrně rozložen do vyučovacích předmětů – je tak vypracován základ pro další profilaci studia v posledních dvou ročnících.

Během studia je kladen důraz na souvislosti a mezioborové vztahy.

Prvním cizím jazykem je jazyk anglický. Další cizí jazyk si žák volí z aktuální nabídky, možnosti jsou zpravidla jazyk německý a francouzský. Výuka zvoleného dalšího cizího jazyka je zahájena pouze při dostatečném počtu zájemců, změna v průběhu studia není možná.

V rámci programu je zachována klasická nabídka předmětů, je však kladen velký důraz na provázanost učebních osnov ve všech předmětech.

3.2 Profil absolventa ŠVP Gymnázium – programování 6L

Žáci jsou po absolvování školního vzdělávacího programu Gymnázium – programování 6L vybaveni znalostmi, které odpovídají všem požadavkům Rámcového vzdělávacího programu pro gymnázia ve všech vzdělávacích oblastech.

Žáci během studia získají znalosti, které výrazně převyšují požadavky RVP G v oblasti informačních technologií. Získají tím velmi dobré předpoklady pro úspěšné studium na vysokých školách zaměřených na informační technologie. Díky možnosti další profilace formou volitelných předmětů je žákům umožněna dobrá příprava i na jiné typy vysokých škol.

Žáci během studia získají návyky a dovednosti potřebné pro další profesní orientaci – práce s více zdroji informací, týmová práce, schopnost prezentace výsledků, schopnost diskuse. V rámci školního programu environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty získají žáci schopnost zodpovědného jednání vůči přírodě a životnímu prostředí a uplatňování principů trvale udržitelného rozvoje. Díky pestré škále výchovných a vzdělávacích strategií mají návyky a dovednosti absolventů trvalý charakter.

3.3 Organizace přijímacího řízení

Škola usiluje o uchazeče s vynikajícími studijními výsledky na základní škole, s vynikajícími úspěchy v mimoškolních aktivitách nebo s mimořádným nadáním.

Podmínky přijetí ke vzdělávání upravuje školský zákon a prováděcí vyhláška MŠMT ČR.

Při hodnocení uchazečů o studium a stanovení jejich pořadí jsou zpravidla vyhlášena kritéria z oblastí – prospěch na základní škole, úspěchy ve vybraných soutěžích, úspěšné řešení přijímací zkoušky (pokud je stanovena) a případné další výrazné osobní předpoklady uchazečů.

Časový harmonogram a kritéria pro přijetí jsou vždy s dostatečným předstihem zveřejňována na webových stránkách školy www.gvid.cz.

Uchazečům o studium, u kterých byla diagnostikována některá specifická porucha učení či uchazečům se zvláštními potřebami vyplývajícími z jejich zdravotního stavu, je možné průběh přijímacích zkoušek upravit na základě doporučení příslušného specialisty.

3.4 Organizace maturitní zkoušky

Maturitní zkoušky jsou organizovány podle školského zákona a prováděcí vyhlášky MŠMT ČR. Žáci skládají maturitní zkoušku ve dvou částech – společné a profilové.

Společná část maturitní zkoušky je organizována podle zadání MŠMT ČR (podrobnosti na www.cermat.cz). Studium podle tohoto školního vzdělávacího programu jsou žáci připraveni vykonat zkoušku z českého jazyka a literatury, cizího jazyka a matematiky, případně informatiky nebo občanského a společenskovedního základu. Počet povinných a nepovinných zkoušek ve společné části je stanoven platnými právními předpisy, tento počet je pro každý ročník zveřejněn na www.gvid.cz.

Profilová část maturitní zkoušky je organizována školou a skládá se ze 2 povinných zkoušek, žák má také možnost konat nejvýše 2 nepovinné zkoušky. Zkoušky v profilové části se konají formou ústní zkoušky před zkušební maturitní komisí, formou vypracování maturitní práce a její obhajoby před zkušební maturitní komisí, písemné zkoušky, praktické zkoušky, případně kombinací dvou nebo více uvedených forem. Nabídku předmětů pro povinné a nepovinné zkoušky a formu zkoušek určuje ředitel školy, tyto informace zveřejňuje na webových stránkách školy www.gvid.cz v termínech stanovených platnými právními předpisy.

Úspěšným vykonáním obou částí maturitní zkoušky ukončí žák vzdělávání na střední škole a získá stupeň středního vzdělání s maturitní zkouškou. Získaný stupeň vzdělání je doložen vysvědčením o maturitní zkoušce, jehož přílohou je také protokol o výsledcích společné části maturitní zkoušky.

3.5 Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou ve vhodném poměru zastoupeny jak klasické metody výuky, tak metody moderní. Jde zejména o podporu výuky pomocí didaktické techniky, semináře a diskuse, samostatné a týmové projekty, dlouhodobou samostatnou práci, prezentaci a obhajobu výsledků (i v cizím jazyce), praktickou výuku (exkurze).

Škola má k dispozici jako didaktický nástroj vlastní interaktivní webové prostředí. Toto prostředí učitelé a žáci využívají pro přípravu, tvorbu a prezentaci svých učebních postupů a pracovních výsledků například ve formě grafického výstupu či ve formě webového obsahu. Toto prostředí umožňuje utváření mezipředmětových vazeb. Vlastním podílem žáků na výstavbě webového portálu dochází k rozvoji jejich klíčových kompetencí.

Ve výuce je kladen důraz na vlastní zodpovědnost žáků za své vzdělání a výsledky svého studia.

Učební plán a osnovy předmětů jsou sestaveny s důrazem na vztahy a souvislosti mezi předměty.

Učební plán je sestaven jako variabilní. Žáci tak mají možnost díky široké nabídce volitelných předmětů na vyšším stupni gymnázia studovat obory podle svého profesního zájmu.

Škola soustředěně rozvíjí všechny klíčové kompetence žáků. Následující tabulka podává ucelený přehled hlavních aktivit, které jsou součástí výuky.

Frontální výuka – je běžně používanou strategií; je zařazena v každém ročníku studia.	kompetence k učení
Pamětné učení, zvládnutí faktů – je běžně používanou strategií, žáci jsou vedeni k poznání, že k pochopení učiva je třeba dostatečné množství znalostí.	kompetence k učení

Práce s interaktivním webovým portálem – rozvíjející se vzdělávací strategie v přírodovědných předmětech, zejména v matematice, fyzice a biologii. Žáci při samostatné nebo učitelské řízené činnosti ve školním webovém prostředí analyzují informace, zpracovávají je do formy webového obsahu a zprostředkovávají jejich dostupnost širšímu okruhu uživatelů; prezentují svou činnost např. pomocí internetových stránek, posterů apod. Žáci pracují samostatně nebo v týmech, strategie rozvíjí obrazné myšlení žáků a nabízí jim příležitost k mimoškolní badatelské činnosti a podporuje mezipředmětové vztahy.	kompetence k učení kompetence k řešení problémů kompetence pracovní kompetence komunikativní kompetence sociální kompetence digitální
Laboratorní práce – jsou zařazovány průběžně v předmětech biologie, chemie a fyzika – žáci pracují samostatně nebo ve skupinkách podle povahy prováděných experimentů.	kompetence komunikativní kompetence k řešení problémů kompetence pracovní
Srovnávací písemné práce – jsou zařazovány na konci třetího, čtvrtého a pátého ročníku ve vybraných předmětech – výsledky jsou významnou součástí klasifikace žáků.	kompetence k učení
Lyžařský výcvikový kurz pro žáky třetího ročníku – délka trvání je 5 – 7 dní.	kompetence občanské kompetence komunikativní
Letní sportovní kurz pro žáky 5. ročníku – žáci si volí z nabízených zaměření sportovních kurzů – délka trvání je 5 – 9 dní podle zaměření	kompetence občanské kompetence komunikativní
Výměnné zájezdy – škola pořádá ve spolupráci s partnerskými školami v Srbsku a Německu výměnné zájezdy – zájezdy jsou určeny pro zájemce převážně z řad žáků čtvrtých a pátých ročníků.	kompetence sociální a personální kompetence občanské kompetence komunikativní
Exkurze – pro doplnění výuky jsou pořádány exkurze, které napomáhají žákům zorientovat se v možnostech svého dalšího profesního rozvoje. Exkurze probíhají v předem známých termínech – rozvrh exkurzí je stanoven zpravidla na začátku školního roku – náplň je stanovena podle aktuální nabídky.	kompetence k učení kompetence k podnikavosti
Předmětové soutěže – je podporována účast žáků ve všech předmětových soutěžích.	kompetence k učení kompetence k řešení problémů kompetence komunikativní
Sportovní soutěže – škola se pravidelně zúčastňuje sportovních soutěží škol – každoročně je koncem roku pořádán přebor gymnázia ve vybraných sportovních disciplínách (jednotlivci i kolektivy) – je vedena tabule rekordů ve vybraných disciplínách.	kompetence sociální a personální
Pěvecký sbor, instrumentální soubor – škola nabízí žákům činnost ve školním pěveckém sboru nebo instrumentálním souboru. Pěvecký sbor spolu s instrumentálním souborem pravidelně pořádají koncerty pro žáky školy, rodiče a veřejnost.	kompetence sociální a personální kompetence občanské
Systém volitelných předmětů – žáci jsou širokou nabídkou volitelných předmětů vedeni k zodpovědnosti za své vzdělání a profesní zaměření.	Kompetence k učení kompetence sociální a personální kompetence k podnikavosti

3.6 Zabezpečení výuky pro žáky se speciálními potřebami

Výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je zabezpečena individuálním přístupem vyučujících prostřednictvím plánu pedagogické podpory. Na základě doporučení školského poradenského zařízení škola zajišťuje individuální integraci žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a případně zajišťuje působení asistenta pedagoga.

Rodiče či zákonní zástupci žáků se studijními problémy jsou včas informováni a ve vzájemné spolupráci je hledáno řešení, které minimalizuje riziko studijní neúspěšnosti.

Škola při zabezpečování výuky pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami spolupracuje s Pedagogicko-psychologickou poradnou v Brně, Centrem pro prevenci sociálněpatologických jevů, Speciálním pedagogickým centrem, zdravotnickými zařízeními a ostatními školami.

Škola se při tvorbě plánu pedagogické podpory a individuálního vzdělávacího plánu řídí platným zněním RVP ZV (u žáků nižšího stupně gymnázia) či RVP G (u žáků vyššího stupně gymnázia) a souvisejícími právními předpisy.

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocování plánu pedagogické podpory

Vyučující školy konzultují své postřehy v oblasti speciálních vzdělávacích potřeb žáků s třídním učitelem nebo výchovným poradcem. Výsledkem konzultací může být stanovení plánu pedagogické podpory žáka (dále jen PLPP). Postup pro stanovení uvedeného plánu je následující:

- Pokud vyučující zjistí obtíže, které mohou vést k přijetí podpůrných opatření prvního stupně ke kompenzaci mírných obtíží ve vzdělávání žáka, informují třídního učitele a ten kontaktuje zákonného zástupce žáka, případně věc konzultuje se zletilým žákem.
- PLPP zpracovává vyučující konkrétního předmětu po dohodě s třídním učitelem. Pokud jsou zjištěny obtíže pro opatření prvního stupně ve více než jednom předmětu, zpracovává PLPP třídní učitel ve spolupráci s jednotlivými vyučujícími.
- Do tří měsíců po zaevidování PLPP provedou vyučující předmětů a třídní učitel jeho vyhodnocení. Výsledkem může být ukončení podpory, prodloužení podpory nebo doporučení k vyšetření ve školském poradenském zařízení.
- V případě prodloužení podpory konzultuje situaci třídní učitel s výchovným poradcem. Vedoucí školního poradenského pracoviště může rozhodnout po konzultacích s třídním učitelem a vyučujícími o doporučení k vyšetření ve školském poradenském zařízení.

V každém kroku přípravy a realizace PLPP se mohou třídní učitel, zákonní zástupci a vyučující obrátit s žádostí o konzultaci na výchovného poradce.

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocování individuálního vzdělávacího plánu

Individuální vzdělávací plán (dále jen IVP) škola zpracuje na základě rozhodnutí a doporučení školského poradenského zařízení. Postup jeho přípravy, realizace a vyhodnocování je následující:

- Podnětem ke zpracování IVP je doručení rozhodnutí ze školského poradenského zařízení nebo žádost zákonného zástupce žáka nebo žádost zletilého žáka. Žádost musí být doručena na sekretariát školy s náležitostmi, které požaduje platná legislativa.
- Příslušný návrh IVP zpracuje vedoucí školního poradenského pracoviště a konzultuje ho s třídním učitelem, zákonným zástupcem žáka nebo se zletilým žákem a ředitelem školy.
- Po konzultacích předloží vedoucí školního poradenského pracoviště IVP ke schválení řediteli školy.
- Schválený IVP je následně předán třídnímu učiteli, který zajistí, že se s ním seznámí zákonný zástupce žáka, žák a vyučující žáka. IVP je také zaslán do školského poradenského zařízení k odsouhlasení.
- V průběhu realizace IVP se třídní učitel, zákonný zástupce žáka, žák a jednotliví vyučující mohou obrátit na zpracovatele IVP s žádostí o konzultace a sdělují mu všechny podstatné poznatky, které mohou ovlivnit úspěšnou realizaci IVP.
- Třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka nebo zletilého žáka o průběhu realizace IVP minimálně dvakrát za pololetí.
- Jednou ročně probíhá písemné vyhodnocení IVP, které je zasláno školnímu poradenskému zařízení.

3.7 Zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných

Žáci nadaní a mimořádně nadaní mohou svůj studijní zájem rozvíjet formou studia podle plánu pedagogické podpory či individuálního vzdělávacího plánu. Plán je vždy zpracován ve spolupráci s výchovným poradcem podle konkrétních podmínek jednotlivých žáků s přihlédnutím k doporučením školského poradenského zařízení.

Škola se při tvorbě plánu pedagogické podpory a individuálního vzdělávacího plánu řídí platným zněním RVP ZV (u žáků nižšího stupně gymnázia) či RVP G (u žáků vyššího stupně gymnázia) a souvisejícími právními předpisy.

Při vytváření podmínek pro studium mimořádně nadaných žáků škola spolupracuje s Jihomoravským centrem mezinárodní mobility.

K podpoře nadání a talentu žáků škola vytváří vhodnou vzdělávací nabídku, spolupracuje s odborníky, volnočasovými organizacemi a vysokými školami. Zapojuje žáky do přehlídek, do samostatných a rozsáhlejších prací a projektů.

Talent žáků je také rozvíjen jejich zapojením do předmětových soutěží, olympiád a prací Středoškolské odborné činnosti a je podporován formou individuálních konzultací s vyučujícími.

V případě potřeby škola zajišťuje vhodné didaktické materiály, doplnění, rozšíření a prohloubení vzdělávacího obsahu, případně zajišťuje účast ve výuce některých předmětů ve vyšších ročnících.

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocování plánu pedagogické podpory

Vyučující školy konzultují své postřehy v oblasti potřeb nadaných a mimořádně nadaných žáků s třídním učitelem nebo výchovným poradcem. Výsledkem konzultací může být stanovení PLPP žáka. Postup pro stanovení uvedeného plánu je následující:

- Pokud vyučující zjistí nadání žáka, které by mohlo vést k potřebě zajištění jeho podpory a rozvoje při vzdělávání, informují třídního učitele a ten kontaktuje zákonného zástupce žáka, případně věc konzultuje se zletilým žákem.
- PLPP zpracovává vyučující konkrétního předmětu po dohodě s třídním učitelem. Pokud se podpora týká více předmětů, zpracovává PLPP třídní učitel ve spolupráci s jednotlivými vyučujícími.
- Do tří měsíců po zaevidování PLPP provedou vyučující předmětů a třídní učitel jeho vyhodnocení. Výsledkem může být ukončení nebo prodloužení podpory.

V každém kroku přípravy a realizace plánu pedagogické podpory se mohou třídní učitelé, zákonní zástupci a vyučující obrátit s žádostí o konzultaci na výchovného poradce.

Pravidla tvorby, realizace a vyhodnocování individuálního vzdělávacího plánu

IVP pro mimořádně nadané žáky škola zpracuje na základě rozhodnutí a doporučení školského poradenského zařízení. Postup jeho přípravy, realizace a vyhodnocování je následující:

- Podnětem ke zpracování IVP je doručení rozhodnutí ze školského poradenského zařízení a žádost zákonného zástupce žáka nebo žádost zletilého žáka. Žádost musí být doručena na sekretariát školy s náležitostmi, které požaduje platná legislativa.
- Příslušný návrh IVP zpracuje vedoucí školního poradenského pracoviště a konzultuje ho s třídním učitelem, zákonným zástupcem žáka nebo se zletilým žákem a ředitelem školy.
- Po konzultacích předloží vedoucího školního poradenského pracoviště IVP ke schválení řediteli školy.
- Schválený IVP je následně předán třídnímu učiteli, který zajistí, že se s ním seznámí zákonný zástupce žáka, žák a vyučující žáka. IVP je také zaslán do školského poradenského zařízení k odsouhlasení.

- V průběhu realizace IVP se třídní učitel, zákonný zástupce žáka, žák a jednotliví vyučující mohou obrátit na zpracovatele IVP s žádostí o konzultace a sdělují mu všechny podstatné poznatky, které mohou ovlivnit úspěšnou realizaci IVP.
- Třídní učitel informuje zákonné zástupce žáka nebo zletilého žáka o průběhu realizace IVP minimálně dvakrát za pololetí.

3.8 Začlenění průřezových témat

Všechny tematické okruhy všech průřezových témat RVP G jsou začleněny jako součást povinných vzdělávacích předmětů.

Následující tabulka podává celkové shrnutí. Ve sloupci „Zařazení do výuky, odkaz“ je konkretizováno zařazení daného tematického okruhu. Je zde zpravidla uveden odkaz na příslušný předmět a ročník v učebních osnovách, kde je konkrétně uvedeno, jak je tematický okruh začleněn do obsahu daného předmětu. Tam je také patrné, jakou formou je daný tematický okruh vyučován.

Průřezové téma	Tematický okruh	Zařazení do výuky, odkaz
PZv Výchova demokratického občana	PZv.1 Občanská společnost a škola	Nj(1), Ov(1), D(1, 2)
	PZv.2 Občan, občanská společnost a stát	Ov(1), D(1, 2)
	PZv.3 Formy participace občanů v politickém životě	Ov(1), D(2), Bi(2)
	PZv.4 Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování	Aj(2), Ov(1), D(1, 2)
P1 Osobnostní a sociální výchova	P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti	Čj(1, 4), Aj(1–4), Fj(1–6), Nj(1–4), Ov(1), Zsv(3, 5), D(1–3), Bi(5), Hv(1–3), Vv(2, 3), Tv(1–6)
	P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů	Čj(2), Aj(1–6), Fj(2–6), Ov(1), Zsv(3, 5, 6), D(1, 3), Bi(4), lvt(1–4), Prg(4, 6), Hv(2, 3), Tv(1–6)
	P1.3 Sociální komunikace	Čj(1–4, 6), Aj(1–6), Fj(1–6), Nj(1–4, 6), Ov(1), Zsv(3, 5), D(1, 2), Hv(1–4), Tv(1–6)
	P1.4 Morálka všedního dne	Čj(2, 6), Nj(1, 2), Ov(1), Zsv(3 – 6), D(1, 2, 4), Hv(3), Tv(1–6)
	P1.5 Spolupráce a soutěž	Čj(2), Fj(1–6), Nj(1–6), Ov(1), Zsv(3, 4), Bi(1, 3), Hv(1–4), Vv(2, 3), Tv(1–6)
P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech	P2.1 Globalizační a rozvojové procesy	D(3–5), Ch(5), Z(1, 3–5)
	P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky	Aj(2, 6), Nj(6), D(1–3), Bi(2, 4), Z(1, 3–5)
	P2.3 Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce	Aj(6), Ov(2), Zsv(4, 6), D(2, 5), Z(1, 3–5)

	P2.4	Žijeme v Evropě	Čj(1–5), Aj(1–4), Fj(2, 5, 6), Nj(2, 4, 5), Ov(2), Zsv(4, 6), D(1–3), F(3), Z(1, 2, 5), Hv(1, 2, 4), Vv(4)
	P2.5	Vzdělávání v Evropě a ve světě	Aj(5), Nj(2, 4), Zsv(5), D(3)
P3	Multikulturní výchova		
	P3.1	Základní problémy sociokulturních rozdílů	Aj(1, 2), Fj(3, 5, 6), Nj(3, 4), Zsv(3), D(2, 4), Bi(5), Z(1, 3, 4), Hv(3)
	P3.2	Psychosociální aspekty interkulturality	Zsv(3–5), D(1, 3, 5), Hv(3, 4)
P4	P3.3	Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí	Čj(3), Aj(3, 5, 6), Fj(1–6), Zsv(5), D(2, 3), Z(1, 3–5), Hv(3), Vv(2)
	P4.1	Problematika vztahu organismu a prostředí	D(3), F(3/4), Ch(1), Bi(1–4), Z(3, 5), Vv(3), Tv(1, 2, 5)
	P4.2	Člověk a životní prostředí	Čj(1, 2), Aj(2, 5), Fj(2), Nj(6), Zsv(4), D(1–3, 5), F(1–5), Ch(1, 2, 4, 5), Bi(2–4), Z(1, 3, 5), Vv(1)
P5	P4.3	Životní prostředí České republiky	Nj(6), D(2, 5), Bi(4), Z(2, 5), Vv(2, 4)
	P5.1	Média a mediální produkce	Zsv(4), D(4, 5), lvt(4), Prg(5), Tv(1–5)
	P5.2	Mediální produkty a jejich významy	Čj(2, 5), Aj(6), Fj(4), Nj(6), Zsv(3), Hv(3), Tv(1–5)
	P5.3	Uživatelé	Zsv(4), lvt(3), Hv(3, 4), Tv(1–5)
	P5.4	Účinky mediální produkce a vliv médií	Čj(2, 5), M(5/6), Zsv(4, 6), D(4), Hv(4), Vv(1), Tv(1–5)
	P5.5	Role médií v moderních dějinách	D(4, 5)

3.9 Školní program environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty

Školní program EVVO se řídí Metodickým pokynem MŠMT k zajištění EVVO, vychází ze SP EVVO ČR a dále krajské koncepce a jejich akčních programů EVVO a z analýzy specifických podmínek školy. Podílí se na něm jak žáci, vedení školy, tak v rámci své výuky a dalších aktivit všichni pedagogové a také provozní zaměstnanci školy.

Průřezové téma Environmentální výchova je integrovanou součástí ŠVP a je včleněno do všech vzdělávacích oblastí.

Prvky etické a ekologické výchovy tradičně ovlivňují výuku ve všech ročnících studia, zvláště v předmětech biologie, občanská výchova a základy společenských věd, zeměpis, chemie ale i dalších.

Naše škola je řadu let členem M.R.K.E.V. a úzce spolupracuje s Domem ekologické výchovy Lipka a dalšími SEV (Rychta Krásenko, Mikulov) a také dalšími vzdělávacími institucemi v oblasti rozšíření vzdělávání v oblasti ekologické výchovy jak žáků, tak dalšího vzdělávání pedagogů. Pro žáky nižšího gymnázia pořádáme se sdružením pro ekologickou výchovu a ochranu přírody Rezekvítek brigády

žáků v PR Kamenný vrch, dále geologické a ekologické exkurze vedené učiteli nebo pracovníky PŘF MU v Brně. Pro vyšší ročníky pak realizujeme botanické, zoologické a ekologické exkurze, účastníme se programu adopce zvířat ZOO Brno. V rámci 3. ročníku pořádáme přednášky z oblasti „Prostředí a zdraví člověka“, které realizují pracovníci LF MU, navštěvujeme anatomické muzeum LF MU, kde nám akci lektorují absolventi školy, využíváme také nabídky MZM (Mendelianum, pavilon Anthropos) pro poznání vlivu prostředí na vývoj člověka a jeho role v různých ekosystémech i genetické podmíněnosti jeho vlastností. Největší a nejkomplexnější akcí je týdenní terénní kurz ekologie pro žáky 2. ročníku čtyřletého studia a 4. ročníku šestiletého studia. Každoročně se účastníme různých soutěží s přírodovědnou a ekologickou náplní.

Environmentální (ekologická) výchova směřuje k harmonii citění, myšlení a odpovědného chování k vnějšímu prostředí, živým organismům, ostatním lidem a i vůči sobě samému. Naší snahou je především vytvářet etické a morální postoje žáků, utvářet hierarchii životních hodnot slučitelných s udržitelným rozvojem a vyzbrojit žáky takovými poznatky a zkušenostmi, aby byli schopni žít v souladu s těmito zásadami. Vzdělání pro trvale udržitelný rozvoj je významně interdisciplinární povahy a široce se opírá o společenskovední disciplíny a přírodovědné obory.

Důležitými oblastmi rozšíření EV je provázanost s problematikou zdraví a zdravého životního stylu a prohloubení spolupráce s rodiči a veřejností.

Spolupráce školy s dalšími subjekty

Škola již tradičně spolupracuje při realizaci Environmentální výchovy s řadou nestátních neziskových organizací:

Dům ekologické výchovy Lipka

- návštěvy výchovně-vzdělávacích pořadů
- spolupráce při realizaci ekologických kurzů
- další vzdělávání pedagogů
- členství žáků v zájmových kroužcích
- spolupráce žáků při akcích

Sdružení pro ekologickou výchovu a ochranu přírody Rezekvítek

- vzdělávání pedagogů
- brigády na Kamenném vrchu

CVČ Lužánky

- spolupráce v oblasti zajištění průběhu BiO
- návštěvy výchovně-vzdělávacích pořadů

SVČ JUNIOR, Přírodovědná stanice Kamenačky

- návštěvy výchovně-vzdělávacích programů
- účast žáků na odborných exkurzích
- účast žáků v zájmové činnosti

Zoologická zahrada Brno

- výukové pořady, soutěže a exkurze
- adopce zvířat

Moravské zemské muzeum

- pravidelné exkurze (Anthropos, sbírky aj.)
- mineralogická a geologická expozice
- expozice o vývoji organismů v geologických érách
- návštěva příležitostných tematických výstav

Transfuzní stanice FN Bohunice

- pravidelné exkurze 5. ročníku
- dárce z řad žáků

LF MU Brno

- realizace programů z oblasti Člověk a zdraví

- pomoc při zajištění náplně ekologických kurzů

PřF MU Brno

- organizace geologických a zoologických exkurzí
- pomoc při zajištění náplně ekologických kurzů

AOPaK Brno

- lektorská činnost
- besedy
- spolupráce při realizaci ekologických kurzů

Krátkodobé projekty:

- **Den stromu** (září – říjen)

výukový pořad s pracovními listy na PP Červený kopec, výstava dřevin na školní chodbě, výstava katalogových listů zhotovených žáky, tematická nástěnka

- **Vánoce**

zvyky a tradice, mezilidské vztahy, oživování zvyků se vztahem k přírodě, „strom pro zvířátka“, výzdoba tříd a školy, třídní besídky

- **Den Země**

tematické exkurze, projekty Biodiverzita a Biosféra a její geografické členění, účast v soutěži ZOO Brno „Ptačí den pro školy“

- **Exkurze** (květen – červen)

exkurze a poznávací výlety po České republice, chráněná území ČR, výstavy fotografií z cest a prezentace získaných poznatků

Dlouhodobé projekty:

- **Zdravý životní styl**

zásady zdravého stravování, biopotraviny, přednáška, tvorba vlastních prezentací, výstavka prací

- **Životní prostředí v okolí školy, bydliště**

zmapování vybrané oblasti (zeměpis), zachycení historicky cenných budov, památek, hodnocení dopravní i ekologické situace území, dokumentace jevů, prezentace v hodinách, informační panel zdařilých projektů

- **Veřejná zeleň**

dokumentace stavu veřejné zeleně, určení použitých dřevin, výstavka fotografií

- **Ekologický kurz**

pracovní listy, prezentace výukových témat, projekty žáků, zhotovení dokumentárního DVD z akce (výukové texty, pracovní listy, fotodokumentace)

- **Prostředí a zdraví člověka, vývoj člověka**

pracovní program se studenty LF MU, návštěva Anatomického muzea, vliv prostředí na genetickou informaci – návštěva Mendeliana

- **Národní parky ČR** (poslední dva ročníky studia – Seminář a cvičení z biologie a Seminář ze zeměpisu)

jednodenní exkurze do NP ČR, pracovní listy, fotodokumentace

4. UČEBNÍ PLÁN

Šestileté studium	prima 1	sekunda 2	Celkem nižší st. gymnázia	tercie 3	kvarta 4	kvinta 5	sexta 6	Celkem vyšší st. gymnázia	Celkem šestileté studium
Předmět									
Český jazyk a literatura	4	4	8	4	4	4	4	16	24
Anglický jazyk	3	3	6	3	3	3	4	13	19
Další cizí jazyk	3	3	6	3	3	3	3	12	18
Matematika	4	3	7	4	4	4	4	16	23
Občanská výchova	1	2	3					-	3
Základy společenských věd			-	1	1	2	2	6	6
Dějepis	2	2	4	2	2	2		6	10
Fyzika	2	2	4	3	2	2		7	11
Chemie	2	2	4	2	2	2		6	10
Biologie	2	2	4	2	2	2		6	10
Zeměpis	2	2	4	2	2	2		6	10
Informatika	3	3	6	3	2			5	11
Programování			-		3	3	3	9	9
Hudební výchova	1	1	2					-	2
Výtvarná výchova	1	1	2					-	2
Hudební/Výtvarná výchova			-	2	2			4	4
Tělesná výchova	2	2	4	2	2	2	2	8	12
Volitelný předmět 1			-			2	2	4	4
Volitelný předmět 2			-			2	2	4	4
Volitelný předmět 3			-				2	2	2
Volitelný předmět 4							2	2	2
Celkem hodin	32	32	64	33	34	35	30	132	196

Poznámky:

- 1) Přehled nabízených volitelných předmětů a jejich učební osnovy je uveden v příloze tohoto školního vzdělávacího programu.
- 2) Žák v 1. a 2. ročníku navštěvuje střídavě po 14 dnech předměty hudební výchova a výtvarná výchova.
- 3) Žák ve 3. a 4. ročníku navštěvuje pouze jeden z předmětů hudební výchova nebo výtvarná výchova.
- 4) Vzdělávací obsah oblasti Geologie je zahrnut v předmětech biologie, chemie a zeměpis.
- 5) Vzdělávací obsah oblasti Člověk a svět práce je zahrnut v předmětu základy společenských věd a v menší míře i v předmětech český jazyk, anglický jazyk, další cizí jazyk a matematika.
- 6) Vzdělávací obsah oblasti Výchova ke zdraví je zahrnut v předmětech biologie, tělesná výchova a základy společenských věd.
- 7) Učební plán může být v průběhu studia změněn v souladu s platnou právní úpravou v rámci pravomoci ředitele školy.

5. UČEBNÍ OSNOVY

Učební osnovy jsou zpracovány formou tabulek.

Ve sloupci mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky jsou uvedeny heslovitě vazby mezi předměty – zkratkou předmětu, se kterým mají výstupy či učivo v daném řádku tabulky souvislost, dále organizační či obsahové poznámky. Jde pouze o pracovní poznámky sloužící učitelům. Dále jsou v tomto sloupci uvedeny přesné odkazy týkající se integrovaných vzdělávacích oborů. Přehled zpracovaný tabulkou lze nalézt v kapitole 3.8.

5.1 Český jazyk a literatura

5.1.1 Charakteristika vyučovacího předmětu český jazyk a literatura

Obsahové, časové, a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	4	4	4	4	4	4

Učební osnovy realizují obsah vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura RVP ZV a RVP G.

Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova, Mediální výchova, Multikulturní výchova, Environmentální výchova a Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G.

Předmět je povinným maturitním předmětem ve společné části maturitní zkoušky.

Výuka je rozdělena na literární výchovu a jazykovou a komunikační výchovu.

V některých ročnících se v závislosti na provozních podmínkách školy v jedné hodině týdně třída dělí na skupiny.

Ve všech složkách předmětu se žák postupně učí pracovat s odbornými a uměleckými texty, poznává bohatství mateřského jazyka a je veden k tomu, aby tyto poznatky využíval ve všech formách komunikace.

Jazyk chápe nejen jako nástroj komunikace a vyjádření myšlenek, ale také jako prostředek estetického působení.

V jazykové a komunikační výchově žák pracuje s různými typy textů a promluv a je veden k tomu, aby jim porozuměl jak po stránce obsahové, tak jazykové a dovedl je interpretovat. Rozvíjí schopnost vyjadřovat se spisovným jazykem správně, výstižně, stylisticky vhodně a pohotově v projevech mluvených i písemných. Důležitým předpokladem pro správně vytvořené písemné projevy je i zvládnutí pravopisu.

Pozornost je věnována žákům se specifickými poruchami. Je jim umožněno, aby dostatečně rozvíjeli svůj potenciál.

Literární výchova je předmětem všeobecně vzdělávacím, v jehož rámci je vedle složky poznávací rozvíjena významnou měrou složka etická a estetická. Žák získává základní přehled o vývoji české a světové literatury v souvislosti s vývojem historickým, společenským, politickým. Přitom je kladen důraz na četbu obohacenou o televizní inscenace, divadelní a filmová představení. Výběr autorských osobností je v jednotlivých ročnících konkretizován pro každý školní rok. Žák je motivován k tomu, aby si uvědomoval naše tradice a získal pozitivní postoj k uměleckým dílům. Interpretace vybraných literárních děl přispívá k utváření názorů, postojů, zájmů, vkusu a mravního profilu žáka a celkově rozvíjí a kultivuje jeho duchovní život.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel volí vhodné texty za účelem zvládnutí grafické i zvukové stránky jazyka. (3, 4)

Učitel výběrem vhodných textů motivuje žáky k četbě, k následné analýze a společné diskusi. (1, 3, 4)

Učitel dává ve výuce prostor k realizaci referátů a mluvních cvičení, které si žák vybírá sám nebo je zadává učitel. Jejich témata jsou volena v souladu s probíraným učivem nebo se týkají aktuálního kulturního a společenského dění. Tím žáky vede k tomu, aby vyslovili otevřeně svůj názor, obhájili jej, podpořili logickými argumenty, aby spolupracovali s ostatními spolužáky při rozvoji diskuse a tolerovali vzájemně své názory. (3, 4, 5)

Učitel zadává slohové práce k aktuálnímu kulturnímu i společenskému dění, tím žáky vede k samostatnému písemnému projevu a prokázání jejich jazykových dovedností. Vzhledem k pestrosti probíraného učiva je zde možné realizovat většinu průřezových témat a využít mezipředmětové vztahy. (3, 4, 5)

Učitel motivuje žáky k zapojení do předmětových soutěží:

- olympiády v českém jazyce; tím je vede k hlubšímu studiu jazyka; (1, 2, 3)
- recitační soutěže; tím žáky vede k aktivnímu uchopení uměleckého díla, rozšíření znalostí literárního díla daného autora, podporuje jejich estetické cítění a inspiruje k vlastní tvorbě; (1, 3, 4)
- literární soutěže; tím žáky vede ke kreativní činnosti a podporuje jejich jazykové dovednosti a estetické cítění; (1, 3, 4)
- řečnické soutěže; tím vede žáky k volbě daného tématu, jeho zpracování a prezentaci, podporuje jejich řečnické dovednosti, schopnost argumentovat v diskusi a estetické cítění; (1, 3, 4, 5)

Učitel organizuje pro žáky návštěvy filmových a divadelních představení, výstav, exkurze do nejruznějších kulturních institucí (knihovny, galerie, muzea), rozvíjí tím jejich estetické cítění a vytváří prostor pro diskusi, analýzu a formulování závěrů. (3, 4, 5)

Učitel organizuje práci žáků ve skupinách. (4, 5)

Učitel klade důraz na mezipředmětové vztahy (historické souvislosti, tradice a kulturní dědictví). (1, 5)

Učitel vede žáky k tomu, aby v předmětu český jazyk a literatura využili svých znalostí a dovedností z oblasti digitálních technologií, například při získávání a přípravě podkladů za účelem vypracování referátů, projektových úkolů apod. (2, 7)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

5.1.2 Vzdělávací obsah předmětu český jazyk a literatura

JAZYK A JAZYKOVÁ KOMUNIKACE

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Nauka o slovní zásobě	rozlišuje a příklady v textu dokládá nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov, rozpozná přenesená pojmenování, zvláště ve frazémech	- slovní zásoba - nauka o tvoření slov - slova přejatá, jejich výslovnost a pravopis	
	Tvarosloví	- v písemném projevu zvládá pravopis lexikální, slootovorný a morfologický - samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu, se Slovníkem spisovné češtiny a s online slovníky a příručkami	- skloňování obecných jmen přejatých - skloňování cizích vlastních jmen - užití cizích vlastních jmen - slovesný vid - pravopis i/y v koncovkách - předpony s/z - předložky s/se, z/ze - skupiny bě/bje, mě/mne	
	Skladba	- v písemném projevu zvládá pravopis syntaktický ve větě jednoduché a v méně složitých souvětích - rozlišuje druhy vět v souvětí a vhodně je využívá při různých komunikačních situacích - využívá svých znalostí o větě při tvorbě jazykových projevů	- věta jednoduchá - významové poměry mezi souřadně spojenými hlavními větami - významové poměry mezi větnými členy a vedlejšími větami - souvětí podřadné - souvětí souřadné - spojovací výrazy v souvětí - jazykové rozbor - interpunkce ve větě jednoduché a v souvětí	
	Obecné výklady o českém jazyce	samostatně pracuje se slovníky	útvary českého jazyka	D – souvislost vývoje českých dějin s vývojem českého

		- a příručkami - rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu a zdůvodní jejich užití - rozlišuje jednotlivé jazykovědné disciplíny	- jazyková kultura - slovanské jazyky	jazyka P2.4 Žijeme v Evropě
	Úvod do učiva o slohu	- se dorozumívá kultivovaně, výstižně odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky - využívá zásad komunikace a pravidel dialogu - vhodně užívá verbálních a neverbálních prostředků řeči - uplatňuje své názory a osobní postoj	- zásady dorozumívání - úvod do stylistiky - jazykové styly - slohové postupy	P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
	Práce s textem	- zachycuje nejdůležitější a nejzajímavější myšlenky daného textu - výstižně a přehledně zpracovává text - vytvoří osnovu, výpisky nebo výtah - z přečteného textu samostatně připraví a s oporou o text přednese referát - využívá různá digitální zařízení při práci s textem	- úvaha - výtah - referát	
	Charakteristika	- odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru - využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu a k tvořivé práci s textem nebo i k vlastnímu tvořivému psaní na základě svých dispozic a osobních zájmů	charakteristika literárních postav	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace Ov – vztahy mezi lidmi

		• využívá poznatky z krásné literatury a filmu • využívá znalosti z literární teorie • vybere z literárního díla vhodný citát, který výstižně charakterizuje literárního hrdinu		
	Výklad	• zachycuje nejdůležitější a nejzajímavější myšlenky daného textu • výstižně a přehledně zpracovává text • využívá základy studijního čtení, vyhledá klíčová slova, formuluje hlavní myšlenky textu • vytvoří osnovu, výpisky nebo výtah z přečteného textu a samostatně připraví a s oporou o text přednese výklad	• výklad	
	Líčení	• využívá poznatků o jazyce a stylu k tvořivé práci – tvořivému psaní na základě svých dispozic a osobních zájmů • rozlišuje objektivní a subjektivní sdělení • vybírá vhodné jazykové prostředky	• umělecký popis	P4.2 Člověk a životní prostředí Vv – vnímání uměleckého díla
2.	Slovní zásoba a význam slova	• správně třídí druhy slov, tvoří spisovné tvary slov a vědomě jich používá ve vhodné komunikační situaci	• slovo a sousloví • synonyma, antonyma, homonyma • slovní zásoba	D, lvt, Bi, cizí jazyky
	Tvoření slov	• rozlišuje a příklady v textu dokládá nejdůležitější způsoby obohacování slovní zásoby a zásady tvoření českých slov, rozpozná přenesená pojmenování, zvláště ve frazémeh	• stavba slova • tvoření slov	
	Tvarosloví	• správně třídí slovní druhy a druhy slov, tvoří spisovné tvary slov a vědomě jich	• slovní druhy • pravopisná cvičení	

		používá ve vhodné komunikační situaci • v písemném projevu zvládá pravopis lexikální, slovosledný a morfologický		
	Skladba	• rozlišuje druhy vět a větné ekvivalenty a vhodně je využívá při různých komunikačních situacích • rozlišuje významové vztahy gramatických jednotek ve větě a v souvětí • v písemném projevu zvládá pravopis syntaktický ve větě jednoduché a v méně složitých souvětích	• věty podle postoje mluvčího • věty podle členitosti • souvětí souřadné • souvětí podřadné • složité souvětí • interpunkce ve větě jednoduché a v souvětí • samostatný větný člen, oslovení, vsuvka, elipsa • slovosled v české větě • psaní velkých písmen u vlastních jmen	
	Zvuková stránka jazyka	• samostatně pracuje s Pravidly českého pravopisu, se Slovníkem spisovné češtiny a s dalšími slovníky a příručkami • čte s porozuměním, výrazně s prožitkem recituje vhodné umělecké texty	• zvuková podoba věty	
	Obecné výklady o českém jazyce	• rozlišuje spisovný jazyk, nářečí a obecnou češtinu a zdůvodní jejich užití • se orientuje v rozdělení slovanských jazyků	• funkce řeči • slovanské jazyky • útvary národního jazyka • jazyková kultura	D – souvislost vývoje českých dějin s vývojem českého jazyka
	Výklad	• výstižně a přehledně zpracovává text • využívá základy studijního čtení – vyhledá klíčová slova, formuluje hlavní myšlenky textu • samostatně připraví a s oporou o text přednese výklad	• výklad	P4.2 Environmentální výchova, okruh Člověk a životní prostředí
	Popis a charakteristika	• vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru	• popis pracovního postupu • popis uměleckého díla • charakteristika	Vv – vnímání uměleckého díla P1.2 Osobnostní a sociální

		- vystihuje osobní vztah k popisované skutečnosti - využívá své znalosti z literární teorie (metafora, metonymie, personifikace)		výchova, okruh Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh Morálka všedního dne
	Vypravování	- se dorozumívá kultivovaně, výstižně, jazykovými prostředky vhodnými pro danou komunikační situaci - odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru - uspořádá informace v textu s ohledem na jeho účel, vytvoří koherentní text s dodržováním mezivětného navazování - využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu	vypravování	P1.5 Osobnostní a sociální výchova, okruh Spolupráce a soutěž
	Úvaha	- se na základě získaných poznatků zamýšlí nad problémem, dospěje k nějakému závěru - odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke svému komunikačnímu záměru - v mluveném projevu připraveném i improvizovaném vhodně užívá verbálních, nonverbálních i paralingválních prostředků řeči - hodnotí aktuální společenské jevy - uplatňuje své názory a osobní postoje	úvaha	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace

	Řečnické útvary	• odlišuje spisovný a nespisovný projev a vhodně užívá spisovné jazykové prostředky vzhledem ke komunikačnímu záměru mluvčího • v mluveném projevu připraveném i improvizovaném vhodně užívá verbálních i nonverbálních prostředků řeči • se zapojí do diskuse, řídí ji a využívá zásad komunikace a pravidel dialogu • se dobře orientuje v daném tématu • vhodně využívá ustálených obrátů, vyvaruje se užívání frází a stálého opakování nadbytečných slov a rušivých gest	• proslov • diskuze	P1.2 Osobnostní a sociální výchova, okruh Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů
	Publicistické útvary	• využívá poznatků o jazyce a stylu ke gramaticky i věcně správnému písemnému projevu a k tvořivé práci s textem nebo i k vlastnímu tvořivému psaní na základě svých dispozic a osobních zájmů • vhodně využívá prostředků uměleckého stylu • rozpoznává manipulativní komunikaci v masmédiích a zaujme k ní kritický postoj • komunikuje s učitelem i spolužáky ve školním online prostředí	• fejeton • funkční styly	P 5.2 Mediální výchova okruh Mediální produkty a jejich význam P5.4 Mediální výchova okruh Účinky mediální produkce a vliv médií
3.	Mezilidská komunikace	• ovládá komunikační strategii • používá zpětnou vazbu v komunikaci • rozšiřuje své komunikační dovednosti	• základní model mezilidské komunikace • komunikační dovednosti, strategie • neverbální komunikace	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace
	Obecné poučení o jazyce	• vysvětlí pojem jazyk a řeč, objasní vztah myšlení a jazyka, charakterizuje základní	• jazyk	P3.3 Multikulturní výchova, okruh Vztah k multilingvní

		etapy vývoje literárního jazyka, objasní vztah češtiny a slovanských jazyků	• jazykovědné disciplíny • národní jazyk a jeho útvary • jazyková kultura • rozdělení světových jazyků • postavení češtiny mezi ostatními jazyky	situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
	Zvuková stránka jazyka	• objasní základní pojmy z fonetiky a fonologie a vysvětlí jejich praktické využití • na samostatných projevech prokáže praktickou znalost zásad správné výslovnosti, vhodně využívá zvukové prostředky řeči	• systém hlásek v češtině • zvuková stránka souvislé řeči	Hv – práce hlasivek Cj – fonetický přepis a správná výslovnost
	Grafická stránka jazyka	• prokáže na samostatném písemném projevu znalost zásad českého pravopisu	• pravopis – vyjmenovaná slova • pravopis – shoda podmětu s přísudkem • pravopis – přídavná jména	
	Nauka o slohu – slohové postupy	• správně uplatňuje slohové postupy • vhodně využívá jazykové prostředky v závislosti na komunikační situaci • pořizuje z textu výpisky, zpracovává výtahy, koncepty • získané dovednosti tvořivě využívá k rozvíjení svého individuálního stylu	• slohotvorní činitelé • slohový postup informační • slohový postup vyprávěcí • slohový postup popisný • slohový postup výkladový • slohový postup úvahový	Zsv – mezilidská komunikace a problémy v mezilidských vztazích P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace
4.	Práce s informacemi	• se orientuje v systému práce s informacemi	• informační zdroje a instituce • vyhledávání informací • studium textu a jeho kritické hodnocení	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace
	Lexikologie a slovo tvorba	• na základě znalosti rozvrstvení slovní zásoby používá jazykové prostředky adekvátně danému kontextu, a to jak v projevu písemném, tak mluveném • umí vysvětlit zásady obohacování slovní zásoby • se naučí pracovat s příručkami	• význam slov • vztahy mezi slovy • slovní zásoba a její rozvrstvení • lexikografie • obohacování slovní zásoby • odvozování, skládání, zkracování • morfemický rozbor	Konfrontace se znalostmi získanými v cizích jazycích v této oblasti, práce s cizojazyčnými slovníky

			• slovo tvorné kategorie	
	Funkční styl prostěsdělovací	• rozlišuje psané a mluvené projevy • správně využívá slohové postupy a jazykové prostředky	• charakteristika prostěsdělovacího stylu • útvary prostěsdělovacího stylu	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální komunikace
	Grafická stránka jazyka	• aplikuje znalosti zásad českého pravopisu	• písmo, druhy písma • pravopis souhláskových skupin • pravopis velkých písmen • interpunkce	
	Funkční styl rétorický	• v mluveném projevu využívá základní principy rétoriky • volí adekvátní komunikační strategie, učí se respektovat partnera a přizpůsobuje se mu, nebo s ním polemizuje • vhodně využívá jazykové prostředky i nonverbální prostředky a interpretuje je v řeči	• charakteristika řečnického stylu • útvary řečnického stylu	P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
	Komunikační dovednosti	• ovládá komunikační dovednosti pro sebeprosazení • vytváří prezentace	• komunikační motivy • komunikační dovednosti	P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
5.	Tvarosloví	• ovládá českou normu skloňování a časování • dovede odlišit spisovné a nespisovné tvary • se orientuje v celém tvaroslovném systému, zvládá třídění slov na slovní druhy, objasní mluvnické kategorie	• slovní druhy • mluvnické kategorie • jazykový rozbor • pravopisná cvičení	Konfrontace mluvnických kategorií v Čj a cizích jazycích
	Funkční styl publicistický	• rozliší vztahy mezi psanou a mluvenou publicistikou a rozpozná zvláštnosti publicistických žánrů • vyhledá hlavní informace v textech psané publicistiky • vyhodnotí kvalitu informací z různých	• charakteristika publicistického stylu • útvary publicistického stylu	P5.2 Mediální výchova, okruh Mediální produkty a jejich význam Slohová práce - fejeton

		zdrojů • napíše fejeton, recenzi, reportáž		
	Mediální komunikace	• si uvědomuje vliv médií na společnost	• masová média • účinky médií	P5.4 Mediální výchova, okruh Účinky mediální produkce a vliv médií
	Funkční styl odborný	• vhodně využívá a kombinuje jednotlivé funkční styly, slohové postupy a útvary • efektivně a samostatně používá různé informační zdroje – slovníky, encyklopedie, internet	• charakteristika odborného stylu • útvary odborného stylu	Cj – slohové útvary Slohová práce - líčení
	Funkční styl umělecký	• v písemném i mluveném projevu volí vhodné výrazové prostředky podle jejich slohotvorného rozvrstvení, podle jejich funkce a ve vztahu k dané situaci, kontextu a adresátovi • interpretuje a prezentuje umělecký text	• charakteristika uměleckého stylu • útvary uměleckého stylu	
6.	Skladba	• využívá znalostí o větných členech a jejich vztazích, o aktuálním členění výpovědi a o druzích vět podle záměru mluvčího k účinnému dorozumívání	• druhy vět podle postoje mluvčího • druhy vět podle stavby • věta jednoduchá • větné členy základní, rozvíjející • souvětí souřadné • souvětí podřadné • nepravdivosti a chyby ve větné stavbě	Cj – srovnání syntaktických systémů
	Textová lingvistika	• si osvojí znalosti týkající se problematiky nadvětných celků • se seznámí s hlavními pojmy textové lingvistiky a prohloubí si svoji komunikativní kompetenci	• soudržnost textu • aktuální členění výpovědi • grafická a formální úprava písemných sdělení	
	Vývoj češtiny	• vystihne podstatné rysy vývoje češtiny	• změny v češtině v průběhu vývoje • vývojové tendence současné češtiny	
	Funkční styl administrativní	• ovládá slohové útvary a postupy a je schopen je vhodně prakticky využít	• funkční styl administrativní • útvary administrativního stylu	P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh Sociální

	Komunikace na trhu práce	• grafická a formální úprava písemných projevů • způsob efektivní komunikace • prezentace při přijímacím řízení • firemní kultura	komunikace
--	--------------------------	--	------------

LITERÁRNÍ KOMUNIKACE

Ročník	Téma	Výstup	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Seznámení s českou a světovou literaturou	• uceleně reprodukuje přečtený text, jednoduše popisuje strukturu a jazyk literárního díla a vlastními slovy interpretuje smysl díla • formuluje ústně i písemně dojmy ze své četby, návštěvy divadelního nebo filmového představení a názory na umělecké dílo • rozlišuje základní literární druhy a žánry, porovná je i jejich funkci, uvede jejich výrazné představitele • porovnává různá ztvárnění téhož námětu v literárním, dramatickém i filmovém zpracování	• literatura a její funkce • poezie, próza, drama • struktura literárního díla • osvícenství • preromantismus • romantismus • realismus • naturalismus • literatura přelomu 19. a 20. století – moderní umělecké směry • česká moderna a buřiči • meziválečná literatura	D – kultura od antiky ... P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (hlavní autoři, žánry a díla domácí a světové literatury, kultury a umění)
2.	Seznámení s českou a světovou literaturou	• rozpoznává základní rysy výrazného individuálního stylu autora • tvoří vlastní literární text podle svých schopností a na základě osvojených znalostí základů literární teorie • rozlišuje literaturu hodnotnou a konzumní, svůj názor doloží argumenty	• literární druhy a žánry • jazyk literárního díla • světová literatura 2. poloviny 20. století • česká literatura 1945–1948 • česká literatura 1948–polovina 50. let • česká literatura 2. poloviny 50. let a 60. let	D – kultura od antiky ... P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (hlavní autoři, žánry a díla domácí a světové literatury,

		• uvádí základní literární směry a jejich významné představitele v české a světové literatuře • vyhledává informace v různých typech katalogů, v knihovně i v dalších informačních zdrojích	• česká literatura 70. a 80. let • česká literatura po 1989 • metody interpretace literárního textu	kultury a umění)
3.	Základy literární vědy	• rozliší umělecký text od neuměleckého, své schopnosti dokáže uplatnit při rozboru děl různých autorů ze světové i české literatury	• teorie literatury • literatura a její druhy a žánry • metody interpretace uměleckého textu	
	Starověká literatura, středověká literatura, baroko, klasicismus, osvícenství a preromantismus v české a světové literatuře	• charakterizuje základní období literárního vývoje ve světě i u nás • rozezná základní žánry a uvede jejich příklady • rozliší umělecký text od neuměleckého, objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a popíše, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu	• staroorientální literatury • antické Řecko a Řím • středověká evropská literatura • středověká česká literatura • husitská literatura • evropský humanismus a renesance • český humanismus a renesance • evropské baroko • české baroko • klasicismus, osvícenství • preromantismus • jazykové, kompoziční a tematické prostředky výstavby literárního díla	D – kultura od antiky ... Vv – výtvarné umění a architektura jednotlivých uměleckých směrů Hv – hudba jednotlivých uměleckých směrů P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (velcí Evropané, evropské kulturní kořeny a hodnoty)
4.	Národní obrození	• vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové • objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby	• periodizace národního obrození, charakteristika jednotlivých fází • hlavní představitelé národního obrození	D – národní obrození jako etapa ve vývoji českého národa Zsv – politické cíle NO, sociologické aspekty
	Česká a světová literatura 19. století	• vystihne podstatné rysy základních period vývoje světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede	• romantismus ve světové literatuře • romantismus v české literatuře • zrod novodobého českého dramatu	Zsv – filozofické směry 19. stol. a jejich vliv na literaturu

		jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního myšlení • na základě vlastní četby doloží základní rysy probíraných uměleckých směrů, popíše, jak se projevily v různých uměních, rozezná základní žánry a uvede jejich příklady • na konkrétních dílech prokáže znalosti z literární teorie	ve 30.–50. letech 19. století • česká publicistika 1. poloviny 19. století • počátky kritického realismu v české literatuře • tvorba májovců, ruchovců a lumírovců • realismus, naturalismus ve světové literatuře • český realismus a naturalismus • drama 70.–90. let 19. století	Vv – výtvarné umění a architektura jednotlivých uměleckých směrů Hv – hudba jednotlivých uměleckých směrů P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (velcí Evropané, evropské kulturní kořeny a hodnoty)
	Světová literatura na přelomu 19. a 20. století	• rozliší umělecký text od neuměleckého, objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a popíše, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu	• moderní umělecké směry konce století a jejich znaky a tvůrčí metody	Vv – výtvarné umění a architektura jednotlivých uměleckých směrů Hv – hudba jednotlivých uměleckých směrů P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (velcí Evropané, evropské kulturní kořeny a hodnoty)
5.	Česká literatura na přelomu 19. a 20. století	• rozliší umělecký text od neuměleckého, objasní rozdíly mezi fikčním a reálným světem a popíše, jakým způsobem se reálný svět promítá do literárního textu	• česká moderna • anarchističtí buřiči • divadlo na přelomu 19. a 20. století	
	Poezie, próza a drama ve světové literatuře 1. poloviny 20. století	• vystihne podstatné rysy vývoje světové literatury, významných uměleckých směrů, uvede jejich představitele a charakterizuje a interpretuje jejich přínos pro vývoj literatury a literárního	• futurismus, kubismus, kubofuturismus • dadaismus • surrealismus • expresionismus • první světová válka ve světové literatuře	D – 1. světová válka v umění Zsv – filozofické směry 1. poloviny 20. století P2.4 Výchova k myšlení

		myšlení • na základě vlastní četby doloží základní rysy probíraných uměleckých směrů, popíše, jak se projevily v různých uměních, rozezná základní žánry a uvede jejich příklady • samostatně interpretuje dramatické, filmové a televizní zpracování literárních děl	• světová próza mezi válkami • druhá světová válka ve světové literatuře	v evropských a globálních souvislostech, okruh Žijeme v Evropě (velcí Evropané, evropské kulturní kořeny a hodnoty)
	Česká poezie, próza a drama 1. poloviny 20. století	• vysvětlí specifičnost vývoje české literatury a vyloží její postavení v kontextu literatury světové, objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby • na konkrétních dílech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu, rozliší a specifikuje jednotky vyprávění (časoprostor, vypravěč, postavy) a zhodnotí jejich funkci a účinek na čtenáře, rozezná typy promluv a vyprávěcí způsoby a posoudí jejich funkci na konkrétním textu	• proletářská poezie • poetismus • surrealismus • expresionismus • legionářská literatura • demokratický proud • psychologická próza • katolická próza • experimentální próza • imaginativní próza • humoristická próza • divadlo mezi válkami	Vv – výtvarné umění a architektura jednotlivých uměleckých směrů Hv – hudba jednotlivých uměleckých směrů
6.	Základy literární vědy	• rozliší umělecký text od neuměleckého, své schopnosti dokáže uplatnit při rozboru děl různých autorů ze světové i české literatury	• teorie literatury • literatura a její druhy a žánry • práce s uměleckým textem	
	Česká a světová poezie, próza a drama po 2. světové válce a současnost	• vysvětlí specifičnost vývoje české a světové literatury a vyloží její postavení v kontextu literárním i společenském, objasní vztahy současné literatury k literárním dílům minulosti na příkladech z vlastní četby	• světová literatura po roce 1945 • umělecké směry a proudy v literatuře • světová poezie po roce 1945 • drama ve světové literatuře po roce 1945 • periodizace české literatury po roce	D – 2. světová válka a vývoj československé společnosti v poválečném období P1.4 Morálka všedního dne

		• na konkrétních dílech popíše specifické prostředky básnického jazyka a objasní jejich funkci v textu • samostatně interpretuje umělecké texty	1945 • básnické skupiny a osobnosti v české literatuře po roce 1945 • drama v české literatuře po roce 1945 • česká próza po roce 1945	
--	--	--	--	--

5.2 Anglický jazyk

5.2.1 Charakteristika vyučovacího předmětu anglický jazyk

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	3	3	3	3	3	4

Obsahem předmětu je výuka anglického jazyka, která odpovídá charakteristice oboru Cizí jazyk v RVP ZV a RVP G. Označení vstupních a cílových úrovní vychází z konvence Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Vstupní úroveň je A1, cílová B2.

Ve výuce se realizují tematické okruhy průřezových témat RVP ZV Výchova demokratického občana a RVP G Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Environmentální výchova a Mediální výchova.

Předmět je koncipován tak, aby žáka připravil na zvládnutí maturitní zkoušky. Žák se učí vědomě užívat jazyk jako základní nástroj pro rozvíjení abstraktního myšlení a prohlubuje své vyjadřovací a komunikační schopnosti a dovednosti, které vytvářejí podklad pro všestranné efektivní vzdělávání.

Svoje znalosti si žáci mohou v posledních dvou ročnících studia rozšiřovat a prohlubovat ve volitelných předmětech.

Žáci pracují ve skupinách. Pro výuku jsou k dispozici jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.

Učitelé doplňují učebnici dalšími výukovými materiály tak, aby bylo co nejefektivněji dosaženo požadovaných výstupů.

Svoje jazykové dovednosti si žáci mohou upevnit na zahraničních výjezdech a výměnných pobytech organizovaných školou.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel ve výuce prezentuje různé strategie učení jazyka a vede žáky k tomu, aby je využívali. (1, 6)

Učitel vede žáky k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby a k vlastní formulaci pravidel v cizím jazyce. (1, 2, 3)

Učitel zadává žákům různé úkoly, v jejichž rámci samostatně vyhledávají a zpracovávají informace z cizojazyčných textů. (1, 2, 3, 6)

Součástí hodin i domácí přípravy je práce se slovníky, referenčními příručkami, digitálními jazykovými aplikacemi a dalšími zdroji digitálních informací. (1, 2, 6, 7)

Učitel poskytuje žákům prostor k samostatnému řešení jazykových problémů. Využívá příležitosti demonstrovat komplexní charakter jazyka a vede žáky k jeho respektování. (2, 3, 5, 6)

Při práci s texty, které obsahují neznámou slovní zásobu či neúplné věty i odstavce, vede učitel žáky k hledání souvislostí a smyslu. (1, 2, 3, 6)

Učitel ve výuce simuluje různé modelové situace, se kterými se žáci mohou setkat v praktickém životě (rozhovory v různých kontextech, psaní dopisů, poslech neznámých mluvčích atd.), a podněcuje žáky k hledání vhodných řešení. (1, 2, 3, 4, 6)

V rámci konverzace na různá témata učitel po žácích vyžaduje zřetelnou argumentaci při vyjadřování názorů, vede je k otevřenosti k poznávání nových a originálních postupů, kultivuje u žáků schopnost jasného a srozumitelného vyjádření vlastního názoru a jeho obhájení, stejně tak jako umění naslouchat názorům druhých a respektovat odlišnosti. (2, 3, 4, 5)

Rozvoj komunikativní kompetence je obsažen v samé podstatě předmětu. Dovednosti spojené se čtením, poslechem, mluvením a psaním učitel rozvíjí u žáků nejen standardními metodami výuky cizího jazyka, ale využívá i digitální technologie. (3, 7)

Při práci s jazykem vede učitel žáky k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a rozvíjí jejich interpretační schopnosti. Žáci se učí vnímat cizí jazyk jako prostředek ke zpracování a následnému předávání informací, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů. (2, 3, 4, 6)

Učitel pravidelně zařazuje do výuky práci ve dvojicích nebo skupinách, při které si žáci rozvíjejí své schopnosti spolupracovat při dosahování společně stanovených cílů. Při těchto činnostech jsou žáci vedeni k sebereflexi i vzájemnému hodnocení. (2, 3, 4, 5, 6)

Studiem reálií anglicky mluvících zemí, jejich historie, kultury a literatury si žáci utvářejí všeobecný přehled o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit. (1, 4, 5)

Učitel zadává žákům úkoly, při kterých mohou projevit kromě své iniciativy, představivosti a schopnosti spolupracovat s ostatními také smysl pro správné načasování dílčích kroků. (2, 3, 4, 6)

Učitel zadává projektovou práci s časovým předstihem, vyžaduje její včasné odevzdání a vede tak žáky k přesnému rozplánování si jednotlivých etap práce na projektu. (1, 2, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s vhodnými digitálními aplikacemi a jejich využitím při práci. (2, 6, 7)

Zadáváním vhodných úkolů vede učitel žáky k práci s digitálními informacemi, jejich porovnávání, kontrole a filtrování a k následné tvorbě vlastních digitálních výstupů. (1, 2, 6, 7)

Při práci s digitálními informacemi jsou žáci vedeni k respektování autorských práv a vlastní zodpovědnosti při nakládání s cizími daty. (4, 5, 7)

5.2.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu anglický jazyk

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	POSLECH A ČTENÍ • rozumí informacím v jednoduchém čteném nebo slyšeném textu • rozumí obsahu jednoduché promluvy či konverzace • orientuje se ve slovníku MLUVENÍ • zeptá se na základní informace a adekvátně reaguje v běžných situacích • mluví o své rodině, kamarádech, škole, volném čase a dalších osvojovaných tématech • vypráví jednoduchý příběh či událost; popíše osoby, místa a věci ze svého každodenního života PSANÍ • napíše jednoduché texty o sobě a svých zájmech, rodině, škole a dalších osvojovaných tématech • napíše neformální e-mail • reaguje na jednoduché písemné sdělení REÁLIE ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍ • porovnává základní geografické, kulturní a historické reálie s reáliemi ČR	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • fonetická transkripce • správná výslovnost Pravopis • rozdíl v psaní a výslovnosti anglického jazyka • psaní velkých písmen • základy interpunkce Gramatika • otázka • základní slovesné časy – přítomný, minulý, budoucí • předpřítomný čas • členy a jejich užívání • vztažné věty • zájmena – neurčitá • přídavná jména – stupňování Slovní zásoba • základní předložky místa a času • čísla, časové údaje • vyjádření množství a četnosti KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • pozdravy, představování • prosba a poděkování • omluva • popis člověka • popis obrázku • neformální e-mail	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: P1 Osobnostní a sociální výchova ② ③ ⑦ P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti ① ② ③ ④ ⑥ ⑨ P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů ⑤ ⑥ ⑧ P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ④ P2.4 Žijeme v Evropě P3 Multikulturní výchova ② ④ P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů

		• popis města TEMATICKÉ OKRUHY ① označení času a data ② volný čas, zájmy ③ oblečení, móda ④ cestování ⑤ v restauraci ⑥ domov, bydlení ⑦ rodina ⑧ nákupy ⑨ zdravý životní styl, lidské tělo	
2.	POSLECH A ČTENÍ • porozumí obsahu čteného nebo slyšeného jednoduchého textu či pomalé konverzace • vyhledá informace v jednoduchých autentických materiálech • aktivně používá slovník MLUVENÍ • zeptá se na základní informace a adekvátně reaguje v běžných formálních i neformálních situacích • vede rozhovor o svých zálibách PSANÍ • napíše formální dopis • napíše krátký článek REÁLIE ANGLICKÝ MLUVÍCÍCH ZEMÍ • porovnává základní geografické, kulturní a historické reálie s reáliemi ČR	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • slovní a větný přízvuk • intonace Pravopis • rozdíly v pravopise různých slovních druhů stejného základu (live – life; advise – advice apod.) Gramatika • gerundium a infinitiv • modální slovesa • podmínkové věty – první a druhé • zájmena přivlastňovací • trpný rod • předminulý čas • otázka zjišťovací a doplňovací Slovní zásoba • práce se slovníkem • frázová slovesa • tvoření slov KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • pocity a nálady	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: PZv Výchova demokratického občana ① ② ③ ⑦ PZv4 Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování P1 Osobnostní a sociální výchova ① ② ③ ⑥ P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti ① ② ⑥ P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů ① ② ④ ⑤ ⑥ P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ④ ⑦

		• dotazy na cestu (orientace v místě) • formální e-mail/dopis • článek • životopis TEMATICKÉ OKRUHY ① práce ② škola ③ školství v ČR, VB a USA – základní rozdíly ④ venkov x město ⑤ kultura ⑥ sport ⑦ vynálezy, moderní technologie	P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky ③ ⑤ ⑥ ⑦ P2.4 Žijeme v Evropě P3 Multikulturní výchova ① ② ③ ④ ⑥ P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů P4 Environmentální výchova ④ P4.2 Člověk a životní prostředí
3.	POSLECH A ČTENÍ • rozumí hlavním myšlenkám poslechu či textu na známé téma • pochopí hlavní smysl autentické konverzace pomalu a zřetelně vyslovované • pochopí hlavní smysl textu v učebnici i jednoduššího autentického materiálu (i při využití vizuální či slovníkové podpory) • rozumí pokynům a instrukcím, které se týkají organizace jazykového vyučování • čte srozumitelně kratší či delší texty za účelem sdělení obsahu či nějaké informace • pracuje s různými typy slovníků MLUVENÍ • stručně vyjádří svůj názor (známé téma či jednodušší problematika) • vede dialog se spolužákem či učitelem • reaguje adekvátně v běžných komunikačních situacích	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • fonetický přepis • fonetická redukce • větný a slovní přízvuk • zvuková výstavba slova Pravopis • hláskování Gramatika • slovesné časy: přítomný, minulý a budoucí • předpřítomný a předminulý čas • slovní druhy • přídavná jména – záporné předpony • stupňování přídavných jmen • členy • modální slovesa • předložky • odvozování slov – prefixy, sufixy • spojky a jejich používání	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: P1 Osobnostní a sociální výchova ① ② ③ ⑤ ⑥ P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ③ ⑦ ⑧ P2.4 Žijeme v Evropě P3 Multikulturní výchova ⑤ ⑦ ⑧ ⑨ P3.3 Vztah k multilingvní situaci a

	• reprodukuje přečtený či vyslechnutý text se známou slovní zásobou • popíše své zájmy a činnosti s nimi související PSANÍ • sestaví souvislý text týkající se známého tématu • rozezná rozdíly mezi formálními a neformálními jazykovými prostředky REÁLIE ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍ • porovnává základní geografické, společensko-politické, ekonomické, kulturní a historické reálie s reáliemi ČR	• spekulace, dedukce Slovní zásoba • frázová slovesa • kolokace • opisné vyjadřování • spojovací výrazy KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • vyjádření názoru • telefonický rozhovor • možnost, nutnost, zákaz • svolení, žádost • popis člověka • neformální e-mail • článek • vypravování • souhlas, nesouhlas • nemožnost, potřeba, příkaz • rada, doporučení • záměr, předpověď • popis místa • vzkaz, přání, blahopřání • pozvání, odpověď TEMATICKÉ OKRUHY ① jídlo, recepty ② rodina ③ cestování – dovolená ④ významné osobnosti ⑤ mezilidské vztahy ⑥ volný čas a zábava, zájmy ⑦ životní styl, tradice, zvyky, svátky ⑧ anglicky mluvící země: Spojené království, Londýn ⑨ význam anglického jazyka a kultury anglicky	ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
--	---	---	--

		mluvících zemí	
4.	POSLECH A ČTENÍ - rozumí hlavním myšlenkám poslechu a textu na známé téma - postihne strukturu jednoduchého textu - vyhledá v textu hlavní myšlenky i detailní informace - rozlišuje v mluveném projevu jednotlivé mluvčí - pro svou práci využívá dvojjazyčný i výkladový slovník - přečte adaptované dílo z anglo-americké literatury MLUVENÍ - formuluje svůj názor srozumitelně, gramaticky správně - komunikuje plynule na různá témata - reaguje spontánně a gramaticky správně v běžných komunikačních situacích - reprodukuje přečtený či vyslechnutý text, v němž se vyskytuje známá i méně známá slovní zásoba - přednese souvislé sdělení související s probíranými tematickými okruhy - popíše své okolí PSANÍ - sestaví souvislý, jednoduše členěný text týkající se známého tématu - rozezná rozdíl mezi formálním a neformálním stylem - vyjádří své názory a stanoviska - spojí řadu kratších úseků do lineárního sledu - popíše zážitek, jednoduchou příhodu	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika - zvuková stránka věty, větný přízvuk, intonace - rozdíly v britské a americké angličtině Pravopis - interpunkce - rozdíly v britské a americké angličtině Gramatické kategorie - trpný rod - modální slovesa - věty vedlejší podmínkové - slovesa s gerundiem / infinitivem - nepřímá řeč - nepřímá otázka - věty vedlejší vztažné - tázací dovětek - tvoření slov - příslovce - jmenné fráze – předložkové vazby - otázka podmětná a předmětná - věty vedlejší: podmětné, předmětné Slovní zásoba - složená slova - idiomy - příслови - synonyma, antonyma KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE - návrh - recenze - popis domu/bytu - formální dopis – žádost o zaměstnání	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: P1 Osobnostní a sociální výchova ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ① ⑦ P2.4 Žijeme v Evropě

	REÁLIE ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍ • porovnává základní geografické, společensko-politické, ekonomické, kulturní a historické reálie s reáliemi ČR, charakterizuje vztahy s ČR	• formální dopis – stížnost • článek • životopis • omluva, pochvala, pokárání, přiznání • prosba, žádost • nabídka, odmítnutí • vyjádření lítosti a porozumění • srovnání • esej TEMATICKÉ OKRUHY ① kultura a umění ② vzdělávání ③ domov a bydlení ④ osobní charakteristika ⑤ nakupování, oblékání, služby ⑥ moderní technologie, věda a technika, pokrok ⑦ Česká republika a EU ⑧ můj region, město Brno ⑨ anglicky mluvící země: Kanada	
5.	POSLECH A ČTENÍ • pochopí hlavní smysl autentického materiálu • identifikuje strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující informace • pochopí hlavní smysl autentické konverzace • rozlišuje v mluveném projevu jednotlivé mluvčí • postihne různé názory a stanoviska • adekvátně reaguje v běžných komunikačních situacích • vyhledá a shromáždí informace z různých textů na méně běžné, konkrétní téma a pracuje se získanými informacemi • přečte text v časopise, vyhledá anebo odvodí	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Gramatické kategorie • další vyjádření minulosti, přítomnosti a budoucnosti • tvoření slov • složitá souvětí – časové a podmínkové věty • další spojovací vazby Slovní zásoba • kolokace • ustálená větná spojení KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • vyjádření emocí (libost/nelibost, zájem/nezájem, radost/zklamání, překvapení, údiv, obava,	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: P1 Osobnostní a sociální výchova ① ② ③ ⑤ P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ⑦ P2.5 Vzdělávání v Evropě a ve světě

	význam neznámých slov na základě již osvojené slovní zásoby, kontextu, znalosti tvorby slov a internacionalismů • využívá různé typy slovníků, informativní literaturu, encyklopedie a média • postihne zápletku i sled událostí ve filmu či hře • přečte adaptované dílo z anglo-americké literatury MLUVENÍ • formuluje svůj názor srozumitelně, gramaticky správně, spontánně a plynule • komunikuje plynule a foneticky správně na témata abstraktní i konkrétní v méně běžných i odborných situacích • reaguje spontánně a gramaticky správně v složitějších, méně běžných situacích užitím vhodných výrazů a frazeologických obrátů • adekvátně a gramaticky správně okomentuje a prodiskutuje odlišné názory různých faktografických i imaginativních textů • reprodukuje přečtený či vyslechnutý text, v němž se vyskytuje i méně známá slovní zásoba a jazykové struktury • používá bohatou všeobecnou slovní zásobu k rozvíjení argumentace, aniž by redukoval, co chce sdělit • přednese souvislé sdělení související s probíranými tematickými okruhy • při setkání s rodilými mluvčími vede dialog a zapojí se do diskuse na různá témata PSANÍ • sestaví souvislý členěný text týkající se známého tématu	vděčnost, lhostejnost, strach) • formální rozhovor • sdělení stanoviska TEMATICKÉ OKRUHY ① cestování – doprava ② sport ③ zdraví, nemoc, nehody ④ příroda, krajina, životní prostředí, ekologie ⑤ práce, pracovní pohovor ⑥ anglicky mluvící země: Austrálie a Nový Zéland ⑦ školství v ČR a anglicky mluvících zemích ⑧ britská literatura, významná díla a autoři ⑨ historie Británie	P3 Multikulturní výchova ① ② ⑥ ⑦ ⑧ P3.3 Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí P4 Environmentální výchova ④ P4.2 Člověk a životní prostředí
--	---	--	---

	• logicky a jasně strukturuje formální i neformální písemný projev různých slohových stylů • vyjádří své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou písemnou formou • užívá složitější spojovací výrazy REÁLIE ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍ • pracuje s vhodnými referenčními materiály, vyhledává specifické informace vztahující se k reáliím, kultuře a životu v anglicky mluvících zemích		
6.	POSLECH A ČTENÍ • porozumí hlavním bodům a myšlenkám autentického ústního projevu, čteného textu či písemného projevu složitějšího obsahu na aktuální téma, postihne jeho hlavní i doplňující informace • identifikuje strukturu textu a rozliší hlavní a doplňující informace • identifikuje různé styly, citové zabarvení, názory a stanoviska jednotlivých mluvčích • čte s porozuměním ukázku z literatury v anglickém jazyce a pracuje s přečteným textem MLUVENÍ • volně a srozumitelně reprodukuje přečtený nebo vyslechnutý autentický text se slovní zásobou a jazykovými strukturami odpovídajícími náročnějšímu textu • vyjádří a obhájí své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou ústní formou • používá bohatou všeobecnou slovní zásobu • přednese souvislý projev na zadané téma • podrobně popíše své okolí, své zájmy a činnosti s nimi související	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Gramatické kategorie • vedlejší věty vztažné • činný a trpný rod • transformace • číselné výrazy Slovní zásoba • odborné výrazy a fráze • neformální jazyk • značky a veřejné nápisy KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • zdůrazňování • zjišťování názoru • vyjádření přání • delší písemný projev – zpráva, žádost, úvaha • prezentace • interakce – hraní rolí • popis pracovního postupu – návod • diskuse, argumentace TEMATICKÉ OKRUHY ① počasí a klima, roční období ② naše hlavní město	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA: P1 Osobnostní a sociální výchova ① ③ ④ ⑤ ⑨ P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.3 Sociální komunikace P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech ① ③ ⑤ ⑨ P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky P2.3 Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce P3 Multikulturní výchova ③ ⑤ ⑦ ⑧ ⑨ P3.3 Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí

	• při setkání s rodilými mluvčími zahájí, vede a zakončí dialog a zapojí se do diskuse na různá témata PSANÍ • sestaví souvislý text na širokou škálu témat a vyjádří své stanovisko • vyjádří a obhájí své myšlenky, názory a stanoviska vhodnou písemnou formou • s porozuměním přijímá a srozumitelně i gramaticky správně předává obsahově složitější informace • využívá výkladové a odborné slovníky při zpracování písemného projevu na neznámé téma REÁLIE ANGLICKY MLUVÍCÍCH ZEMÍ • charakterizuje významná období, významné autory a díla literatury příslušné jazykové oblasti	③ média a jejich účinky na jednotlivce a společnost ④ práce s autentickými materiály – tisk, rozhlas, televize, internet, film ⑤ globální problémy ⑥ anglicky mluvící země: USA ⑦ americká literatura, významná díla a autoři ⑧ historie USA ⑨ aktuální události a dění většího významu	P5 Mediální výchova ③ ④ ⑤ ⑨ P5.2 Mediální produkty a jejich významy
--	--	--	--

5.3 Další cizí jazyk

5.3.1 Charakteristika vyučovacího předmětu

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	3	3	3	3	3	3

Obsahem předmětu je výuka francouzského nebo německého jazyka, která odpovídá charakteristice dalšího cizího jazyka v RVP ZV a RVP G. Označení vstupních a cílových úrovní vychází z konvence Společného evropského referenčního rámce pro jazyky. Vstupní úroveň je začátečník, cílová B1.

Ve výuce se realizují tematické okruhy průřezových témat RVP ZV Výchova demokratického občana a RVP G Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Environmentální výchova a Mediální výchova.

Předmět je koncipován tak, aby žáka připravil na zvládnutí maturitní zkoušky. Žák se učí vědomě užívat jazyk jako základní nástroj pro rozvíjení abstraktního myšlení a prohlubuje své vyjadřovací a komunikační schopnosti a dovednosti, které vytvářejí podklad pro všestranné efektivní vzdělávání.

Svoje znalosti si žáci mohou v posledních dvou ročnících studia rozšiřovat a prohlubovat ve volitelných předmětech, zaměřených na konverzaci a na reálie francouzsky nebo německy mluvících zemí.

Žáci pracují ve skupinách. Pro výuku jsou k dispozici jazykové učebny vybavené didaktickou technikou.

Učitelé doplňují učebnici dalšími výukovými materiály tak, aby bylo co nejefektivněji dosaženo požadovaných výstupů.

Svoje jazykové dovednosti si žáci mohou upevnit na zahraničních výjezdech a výměnných pobytech organizovaných školou.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel ve výuce prezentuje různé strategie učení jazyka a vede žáky k tomu, aby je využívali. (1, 6)

Učitel vede žáky k hledání souvislostí jak u jazykových struktur, tak u slovní zásoby a k vlastní formulaci pravidel v cizím jazyce. (1, 2, 3)

Učitel zadává žákům různé úkoly, v jejichž rámci samostatně vyhledávají a zpracovávají informace z cizojazyčných textů. (1, 2, 3, 6)

Součástí hodin i domácí přípravy je práce se slovníky, referenčními příručkami, digitálními jazykovými aplikacemi a dalšími zdroji digitálních informací. (1, 2, 6, 7)

Učitel poskytuje žákům prostor k samostatnému řešení jazykových problémů. Využívá příležitosti demonstrovat komplexní charakter jazyka a vede žáky k jeho respektování. (2, 3, 5, 6)

Při práci s texty, které obsahují neznámou slovní zásobu či neúplné věty i odstavce, vede učitel žáky k hledání souvislostí a smyslu. (1, 2, 3, 6)

Učitel ve výuce simuluje různé modelové situace, se kterými se žáci mohou setkat v praktickém životě (rozhovory v různých kontextech, psaní dopisů, poslech neznámých mluvčích atd.) a podněcuje žáky k hledání vhodných řešení. (1, 2, 3, 4, 6)

V rámci konverzace na různá témata učitel po žácích vyžaduje zřetelnou argumentaci při vyjadřování názorů, vede je k otevřenosti k poznávání nových a originálních postupů, kultivuje u žáků schopnost jasného a srozumitelného vyjádření vlastního názoru a jeho obhájení, stejně tak jako umění naslouchat názorům druhých a respektovat odlišnosti. (2, 3, 4, 5)

Rozvoj komunikativní kompetence je obsažen v samé podstatě předmětu. Dovednosti spojené se čtením, poslechem, mluvením a psaním učitel rozvíjí u žáků nejen standardními metodami výuky cizího jazyka, ale využívá i digitální technologie. (3, 7)

Při práci s jazykem vede učitel žáky k přesnosti, k identifikaci podstatných informací a rozvíjí jejich interpretační schopnosti. Žáci se učí vnímat cizí jazyk jako prostředek ke zpracování a následnému předávání informací, k vyjádření vlastních potřeb a k prezentaci názorů. (2, 3, 4, 6)

Učitel pravidelně zařazuje do výuky práci ve dvojicích nebo skupinách, při které si žáci rozvíjejí své schopnosti spolupracovat při dosahování společně stanovených cílů. Při těchto činnostech jsou žáci vedeni k sebereflexi i vzájemnému hodnocení. (2, 3, 4, 5, 6)

Studiem reálií francouzsky či německy mluvících zemí, jejich historie, kultury a literatury si žáci utvářejí všeobecný přehled o společensko-historickém vývoji lidské společnosti, který napomáhá k respektu a toleranci odlišných kulturních hodnot různých jazykových komunit. (1, 4, 5)

Učitel zadává žákům úkoly, při kterých mohou projevit kromě své iniciativy, představivosti a schopnosti spolupracovat s ostatními také smysl pro správné načasování dílčích kroků. (2, 3, 4, 6)

Učitel zadává projektovou práci s časovým předstihem, vyžaduje její včasné odevzdání a vede tak žáky k přesnému rozplánování si jednotlivých etap práce na projektu. (1, 2, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s vhodnými digitálními aplikacemi a jejich využitím při práci. (2, 6, 7)

Zadáváním vhodných úkolů vede učitel žáky k práci s digitálními informacemi, jejich porovnávání, kontrole a filtrování a k následné tvorbě vlastních digitálních výstupů. (1, 2, 6, 7)

Při práci s digitálními informacemi jsou žáci vedeni k respektování autorských práv a vlastní zodpovědnosti při nakládání s cizími daty. (4, 5, 7)

5.3.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu francouzský jazyk

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí základním pokynům k organizaci jazykové výuky • orientuje se v používání dvojazyčného slovníku • rozumí známým výrazům a větám v jednoduché promluvě • odvodí pravděpodobný význam nových slov z kontextu • rozliší názory různých mluvčích v jednoduchých a známých kontextech ČTENÍ • čte s drobnými obtížemi přiměřeně náročný text • vyhledá v jednoduchém textu (program kina, statistiky, novinový článek apod.) základní informace MLUVENÍ • s jistou mírou pohotovosti správně reaguje na jednoduché otázky týkající se známého tématu • s drobnými nedostatky vede jednoduchou konverzaci na známé téma • uvědomuje si případné jazykové nedostatky a dokáže je v přiměřené míře sám korigovat • rozlišuje v základních podobách formální a neformální styl komunikace • zdraví, získává základní informace o druhých a sám je předává • představí významnou osobnost • formuluje jednoduchou žádost a pozvání	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • abeceda • základní typy intonace • základní pravidla rytmu (přízvuk) • základní výslovnostní rozdíly mezi hláskami • elize a vázání • koncové hlásky Pravopis • odlišnost pravopisu a výslovnosti • akcenty • interpunkce Gramatika • číslovky • člen určitý, neurčitý (základní funkce) • otázka a různé formy jejího tvoření • množné číslo a ženský rod • slovesa pravidelná (přítomný čas) • základní nepravidelná slovesa • blízký budoucí čas • minulý čas složený (s pomocným slovesem <i>avoir</i> a sloves 1. třídy) - základ • zájmena osobní, přivlastňovací • zápor a jeho tvoření • předložky • rozkaz (základní tvary) • pořádek slov ve větě Slovní zásoba	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže 3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí Náměty aktivit: – hraní rolí – četba jednoduchých informačních textů o kulturních rozdílech mezi Francií a ČR

	• odmítá pozvání • v rozhovoru vyjadřuje jednoduchou formou svoje plány, hovoří o svých zálibách • jednoduše představí některé tradiční svátky • domluví si schůzku PSANÍ • vyplní jednoduchý formulář • napíše jednoduchý neformální dopis • dbá na jazykovou správnost písemného projevu	• idiomy se slovesem <i>avoir</i> • základní výrazy internetové komunikace KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • pozdravy, omluvy • představování se, výměna základních informací (např. čas, datum, oblíbené činnosti) • vyjádření jednoduchého názoru (libost, nelibost) • žádost • návrhy a jejich odmítnutí/přijetí • vyjádření jednoduchých plánů • kratší písemný projev TEMATICKÉ OKRUHY • sporty • povolání Reálie • základní geografické údaje o Francii • základní údaje o francouzské televizi • některé francouzské svátky a tradice • trávení volného času ve Francii (statistiky)	
2.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí většině (i složitějších) pokynů v hodině • postihne základní informace v autentické zvukové nahrávce • s přiměřenou mírou pohotovosti reaguje v jazyce v případě nepochopení • postihne některé detailní informace v autentické promluvě • rozumí základním rozdílům mezi jednoduchou formální a neformální promluvou • rozumí struktuře komiksu, novinového článku ČTENÍ • čte s nízkou mírou fonetické nepřesnosti	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • další distinktivní rozdíly mezi hláskami • vliv akcentů na výslovnost • nosové samohlásky Gramatika • člen dělivý • systematizace rozkazu • členy stažené s předložkami • číslovky řadové • základní zájmena neurčitá, záporná, vztažná, předmětná (COD, COI), nesamostatná přivlastňovací (pokračování), ukazovací, tázací, en	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže – jednoduché projekty

	i rozsáhlejší texty s neznámou slovní zásobou, postihne logickou strukturu jednoduchého textu MLUVENÍ • získá a poskytne základní informace nutné k orientaci v prostoru • jednoduše argumentuje • neformálně vede základní komunikaci o jednodušších tématech (prázdniny, cestování, ekologie) • jednoduchou formou komunikuje v obchodě a v restauraci • popíše detailně určité místo, činnosti během dne • provede jednoduchou charakteristiku člověka • informuje a sám získává informace o budoucích událostech • reprodukuje text na běžné téma PSANÍ • podá v jednoduchém dopise různá doporučení, popis aktivit v minulosti v lineárním sledu • sestaví krátký příběh • skloubí několik základních informací v koherentní celek	• minulý čas složený (s pomocnými slovesy <i>avoir</i> a <i>être</i>) • předložky (místa) • zájmené příslovce y • otázka inverzí • slovesa zvrtná Slovní zásoba KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • vyjádření názoru • jednoduchá komunikace v restauraci • orientace v prostoru (získání a poskytnutí základních informací) • příkaz, zákaz, doporučení • jednoduchá neformální komunikace o prázdninách • jednoduché vyjádření příčiny • nakupování • samostatný ústní projev TEMATICKÉ OKRUHY • stravování • nakupování • město • bydlení • rodina • lidské tělo • ekologie • cestování Reálie • životní styl Francouzů (stravování, oblíbené hry, literatura)	3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí Náměty aktivit: – hraní rolí – četba jednoduchých informačních textů o kulturních rozdílech mezi Francií a ČR 2. Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: okruh Žijeme v Evropě Náměty aktivit: – jednoduché projekty 4. Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Námět aktivit: – četba jednoduchých textů
3.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • orientuje se v komunikačních situacích, v nichž se	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní

	vyjadřuje větší množství názorů ČTENÍ • postihne základní myšlenky složitějších publicistických, oficiálních, reklamních, literárních textů • rozumí textu jednodušších inzerátů MLUVENÍ • vyjádří svůj souhlas (nesouhlas) • vede telefonní rozhovor • vyjádří jednoduchou formou své postoje k hudbě a současným hudebním tendencím, ke konkrétní reklamě • popíše průběh svého dne (i v minulosti) • rozlišuje mezi základními prostředky formální a neformální komunikace • vyjádří svůj názor a zeptá se na názor druhého (v oblasti umění) • porovná podobnosti a rozdíly (mezi dvěma a více objekty) • na základě vizuálních dokumentů popíše některé aspekty technologického pokroku • vyjadřuje vhodnými jazykovými prostředky své emoce • provede charakteristiku člověka • informuje a sám získává informace o budoucích událostech PSANÍ • sestaví bohatší příběh v přítomném i minulém čase (dbá na správné použití základních minulých časů) • napíše krátký text o kulturní akci • sestaví krátký inzerát s tematikou bydlení	• distinktivní rozdíly mezi hláskami (skupinami hlásek) • nosové samohlásky Gramatika • jednoduchý budoucí čas • samostatná zájmena přivlastňovací • imperfektum • přídavná jména (systematizace rodu, čísla a pozice vůči podstatnému jménu) • systematizace otázky a složená inverze • konjunktiv přítomný • blízká minulost • různé formy záporu • stupňování adjektiv a adverbii Slovní zásoba • tvoření slov • synonyma, antonyma • logické spojovací výrazy (prostředky textové návaznosti) KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • srovnávání • jednoduchá telefonní komunikace • komunikace o počasí, o budoucnosti • souhlas a nesouhlas (odstíněné formy v různých komunikačních situacích) • přání (budoucnost) • počasí • popis domácích prací • vyjádření svého názoru, dotaz na názor druhého • vyjádření účelu • jednoduchá komunikace o reklamě, bydlení TEMATICKÉ OKRUHY	osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž, Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže 3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí, Základní problémy sociokulturních rozdílů Náměty aktivit: – hraní rolí – poslech francouzských písní (specifika tohoto žánru ve Francii) okruh Člověk a svět práce: analyzuje skrytý obsah reklamy, kriticky posuzuje význam marketingu pro úspěch výrobku na trhu
--	--	--	--

	• sestaví předpověď počasí	• charakteristika osoby • bydlení a domácí práce • kultura a umění • město, ve kterém žiji (Brno, Praha) Reálie • francouzská píseň • frankofonie (základní informace)	
4.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí základním i detailnějším informacím v telefonním hovoru • rozlišuje různé hodnotící postoje mluvčích • rozumí souvislejší argumentaci ČTENÍ • rozumí základním informacím internetového jazyka • snadno se orientuje v nápisích na veřejných místech • rozumí pointě anekdoty • postihne logickou strukturu textu MLUVENÍ • vyjadřuje své dojmy • vyjádří svůj názor na novinový článek • používá pestrou škálu jazykových prostředků pro vyjádření omluvy a výtky • zaujímá svůj názor na argumenty jiných osob • vhodně vyjádří různé jazykové funkce (např. účel, požadavek) • účastní se i složitější komunikace na téma bydlení • vyjadřuje vhodnými jazykovými prostředky své emoce • komunikuje s rodilými mluvčími s menšími obtížemi	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • distinktivní rozdíly mezi skupinami hlásek Gramatika • vymezení imperfekta vůči minulému času složenému • předminulý čas • zájmeno <i>tout</i> • přechodník • kombinace dvou zájmenných předmětů (COD a COI) • konjunktiv přítomný (systematizace funkcí) a minulý • zájmeno <i>dont</i> • trpný rod Slovní zásoba • logické spojovací výrazy (prostředky textové návaznosti) TEMATICKÉ OKRUHY • mezilidské vztahy (diskriminace) • cestování • moderní technologie • ekologie a zdravý životní styl • jednoduchá komunikace o technologickém pokroku	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž, Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže 3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí Náměty aktivit: – hraní rolí – četba textů 5. Mediální výchova: okruh Mediální produkty a jejich významy

	PSANÍ • v souvislém textu vhodně a účelně vyjadřuje logické vztahy mezi myšlenkami • text adekvátně strukturuje • sestaví inzerát s tematikou bydlení	KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • vyjádření znepokojení a uklidnění • vyjádření radosti, zlosti (nespokojenosti) a dalších emocí, četnosti • nutnost a zákaz • subjektivní hodnocení skutečnosti • vyjádření příčiny a důsledku • morální postoje, výtky a ospravedlnění • delší písemný projev	Návrhy aktivit: – četba textů – moderované diskuze
5.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí základním i detailním informacím v telefonním hovoru • porozumí hlavním i detailnějším informacím v souvislém a rozsáhlejšímu textu pronášeném rodilými mluvčími v přiměřeném tempu a spisovné podobě jazyka • rozumí i složitějším jazykovým projevům, instrukcím, vzkazům, programům, diskuzím apod. • rozliší různé emocionální projevy • používá různé druhy slovníků, porozumí významu slov na základě jejich definice v cizím jazyku ČTENÍ • používá různé druhy čtení (čtení pro hledání informace, pro následnou diskuzi, čtení instrukcí) • čte literární texty MLUVENÍ • souvisle se vyjádří monologickou formou k tématu z běžného života a zaujme k němu své stanovisko a názor (formy vyprávění, popisu) • správně interpretuje běžné reklamy (spojení obrazové a textové podpory) • bez větších problémů se zapojuje do konverzace	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • polosamohlásky • homofona • intonace Gramatika • podmiňovací způsob • zdůrazňovací vazby • samostatná zájmena ukazovací a tázací • příslovce (tvoření) • používání základních minulých časů • místo přídavného jména vzhledem k podstatnému jménu Slovní zásoba TEMATICKÉ OKRUHY • pracovní život • osobní charakteristika KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • oblékání • emoce, smutek a zklamání • protestování a stížnost • formulace hypotéz • překvapení	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž, Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže 3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí, Základní problémy sociokulturních rozdílů Náměty aktivit: – hraní rolí – četba textů 2. Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: okruh Žijeme v Evropě

	a vyjadřuje v ní svoje názory na běžná každodenní témata PSÁNÍ • vyplní různé typy formulářů • správně aplikuje pravidla formální a neformální písemné korespondence • na známé téma píše souvislé eseje nebo zprávy	• jednoduchá telefonní komunikace • popis osob, míst a událostí • vyjádření vzpomínky – zapomenutí Reálie • historické proměny Paříže • literatura • významné osobnosti	Náměty aktivit: – jednoduché projekty Člověk a svět práce: okruh Vyhотовí potřebnou dokumentaci pro přijímací řízení k dalšímu studiu i ve zvolené profesi
6.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • porozumí hlavním i detailnějším informacím v souvislém a rozsáhlejšímu textu pronášeném rodilými mluvčími v přiměřeném tempu a spisovné (i hovorové) podobě jazyka • rozumí i složitějším jazykovým projevům, instrukcím, vzkazům, programům, diskuzím (i s odbornou tematikou týkající se určitých okruhů) apod. • rozliší různé emocionální projevy a přiměřeně na ně reaguje • rozlišuje úmysly různých mluvčích • používá různé druhy slovníků • porozumí významu slov na základě jejich definice v cizím jazyku ČTENÍ • používá různé druhy čtení (čtení pro hledání informace, pro následnou diskuzi, čtení instrukcí) • čte literární texty • rozumí jazyku komiksu MLUVENÍ • rozumí konverzaci na téma pracovních vztahů a úspěšně se do ní dokáže zapojit • přesně rozlišuje komunikační záměry jednotlivých mluvčích	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • základní znaky hovorové výslovnosti Pravopis Gramatika • nepřímá řeč • souslednost časová • používání konjunktivu a indikativu a srovnání funkcí obou slovesných způsobů • pasivní osvojení jednoduchého minulého času • tvoření a funkce přičestí přítomného • další použití podmiňovacího způsobu (přítomného a minulého) • podmiňovací věty • přechodník Slovní zásoba • vybraná slovní zásoba hovorové francouzštiny (rozlišení různých jazykových rejstříků) • logické spojovací výrazy TEMATICKÉ OKRUHY • literatura • rodina • politický systém a hospodářství • ČR a Francie (školní život)	1. Osobnostní a sociální výchova: okruhy Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti, Sociální komunikace, Spolupráce a soutěž, Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Náměty aktivit: – hraní rolí – skupinová práce – jazykové soutěže 3. Multikulturní výchova: okruhy Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí, Základní problémy sociokulturních rozdílů Náměty aktivit: – hraní rolí – četba textů 2. Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: okruh Žijeme v Evropě

	• úspěšně se účastní debaty o některých celospolečenských problémech PSaní • píše kritiky na známá témata • efektivně člení delší písemný projev	KOMUNIKAČNÍ SITUACE A FUNKCE • vyjádření důvěry a nedůvěry • vyjádření hněvu, smutku a radosti • vyjádření příčiny a důsledku (synonymní výrazy) • formulace návrhů společné činnosti • odmítnutí návrhů / zaujetí váhavého postoje • vyjádření podmínky, doporučení • vyjádření strachu, naděje a zklamání, lhostejnosti, lítosti, výčitky • popis osoby (psychologická charakteristika) Reálie • někteří autoři francouzské literatury • frankofonie	Náměty aktivit: – jednoduché projekty
--	---	--	--

5.3.3 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu německý jazyk

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí základním informacím v rámci probíraných témat • rozumí jednoduchým pokynům • rozumí časovým informacím • využívá slovník v učebnici • rozumí cenovým informacím ČTENÍ • čte foneticky správně jednoduchý text • hláskuje správně slovo • odhadne význam složenin • v textu vyhledá potřebné informace MLUVENÍ • pozdraví a představí se • reaguje na jednoduché pokyny a věty • přijme a odmítne jednoduché návrhy • vyjmenuje každodenní aktivity • podá informaci o čase • objedná a zaplatí v restauraci • pojmenuje předměty v domě • počítá do sta PSANÍ • ovládá základy písemné podoby němčiny • napíše krátké vyprávění • napíše pohlednici, pozdrav • popíše byt	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • abeceda • výslovnost, přízvuk, intonace Pravopis • odlišnost mezi psanou a mluvenou podobou Gramatika • časování sloves v přítomném čase • užití členu • skloňování podstatných jmen • modální slovesa <i>können, wollen</i> • otázka • zápor • označení míry, hmotnosti a množství • pořádek slov ve větě • předložky se 3. a 4. pádem • zájmena osobní, přivlastňovací, tázací • číslovky základní • určování času • vazba <i>es gibt</i> TEMATICKÉ OKRUHY • první společenské kontakty • rodina, charakteristika • jídlo a pití • v restauraci • bydlení, volný čas	PZv Výchova demokratického občana PZv1 Občanská společnost a škola P1 Osobnostní a sociální výchova P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.3 Sociální komunikace P1.4 Morálka všedního dne P1.5 Spolupráce a soutěž Náměty: Skupinová práce Jazykové hry Domácí úkoly

		KOMUNIKAČNÍ SITUACE • pozdravy • představení se a sdělení základních informací • poděkování	
2.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí promluvě na známá témata • rozumí nahrávkám k učebnici • rozumí instrukcím týkajícím se organizace výuky • reaguje na podněty z oblasti běžných komunikačních situací ČTENÍ • čte plynule a foneticky správně jednoduchý text • odpovídá na otázky k přečtenému textu • vyhledá informace k textu • rozumí jednoduché pozvánce • při práci s textem používá slovník MLUVENÍ • zapojí se do rozhovoru na známé téma • reprodukuje obsah přiměřeně obtížného textu • nakoupí potraviny • sdělí, co je zakázáno • uvede povolání • vypráví, co se stalo • odmítne názor • popíše cestu • popíše lidské tělo, zdravotní potíže • udá místo, kde se nachází • umí někomu poblahopřát PSANÍ • napíše krátký příběh • napíše krátký dopis • uvede životopisné údaje	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika • složitější hlásky a hláskové skupiny Pravopis • náročnější pravopisné jevy Gramatika • modální slovesa • rozkazovací způsob • zájmena – rozšíření učiva • předložky – rozšíření učiva • zeměpisné údaje • slovesa s odlučitelnou a neodlučitelnou předponou • sloveso <i>werden</i> • sloveso <i>tun</i> • stupňování přídavných jmen a příslovčí • minulý čas – préteritum a perfektum • řadové číslovky, datum • souvětí souřadné, souřadící spojky • bezspojkové věty • zápor – rozšíření učiva • časové údaje TEMATICKÉ OKRUHY • nakupování, služby zákazníkům • sport a zdraví • povolání • móda, oblečení • cestování, orientace ve městě • svátky a slavnosti	P1 Osobnostní a sociální výchova P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.3 Sociální komunikace P1.4 Morálka všedního dne P1.5 Spolupráce a soutěže P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech P2.4 Žijeme v Evropě P2.5 Vzdělávání v Evropě a ve světě Náměty: Skupinová práce Jazykové hry Práce s časopisy Zajímavosti o německy mluvících zemích

	• popíše místo, událost • napíše jednoduchá sdělení a odpověď na sdělení • napíše blahopřání a pozvánku	KOMUNIKAČNÍ SITUACE • prosba, žádost • omluva a reakce na ni • žádost o pomoc, službu, informaci • vyjádření názoru • pozvání a reakce na pozvání	
3.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí hlavním myšlenkám kratšího poslechu • pochopí hlavní smysl autentické konverzace • reaguje na běžné komunikační situace • vystihne různé názory a stanoviska ČTENÍ • orientuje se v kratších článcích z tištěných médií a internetu • vyhledá v textu hlavní myšlenky • odpoví na otázky k přečtenému textu MLUVENÍ • hovoří a konverzuje o volném čase a zálibách • popíše své stravovací návyky • vyjmenuje výhody a nevýhody různých forem bydlení • porovná výhody a nevýhody různých zaměstnání • popíše ve stručnosti německý školský systém • vyjádří subjektivní dojem o druhém PSANÍ • napíše životopis • napíše osobní dopis a odpověď na dopis • napíše krátký úřední dopis • napíše přání k Vánocům a Velikonocům	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika Pravopis Gramatika • budoucí čas • slovosled vedlejší věty • zvrtná slovesa • rada – konjunktiv II • směrová příslovce • préteritum a perfektum – rozšíření učiva • zájmena – rozšíření učiva • předložky – rozšíření učiva • vedlejší věty TEMATICKÉ OKRUHY • rodina, lidé kolem nás • bydlení • jídlo, stravovací návyky • sport • hledání pracovního místa • vzdělání, kariéra • slavnostní příležitosti KOMUNIKAČNÍ SITUACE • prosba, žádost, odmítnutí, rada, zdůvodnění • vyjádření spokojenosti a nespokojenosti • vyjádření svého názoru, dotaz na názor druhého	P1 Osobnostní a sociální výchova P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.3 Sociální komunikace P1.5 Spolupráce a soutěž P3 Multikulturní výchova P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů Náměty: Četba článku v časopisech Poslechové texty Práce s internetem Skupinové práce Domácí úkoly

4.	POROZUMĚNÍ A POSLECH: • rozumí hlavním myšlenkám delšího poslechu • pochopí hlavní smysl autentické konverzace • rozumí základním informacím z rozhlasu a televize • odvodí význam internacionalismů ČTENÍ • čte srozumitelně a plynule i delší texty • vyhledá v textu hlavní informace • rozumí titulku a podstatě textu v tisku • využívá různých typů slovníků MLUVENÍ • popíše jednotlivá oddělení obchodního domu • vyjmenuje zboží • vede rozhovory v rámci různých služeb (informace na nádraží, cestovní kancelář) • provede turistu Prahou • popíše osoby, jejich charakterové vlastnosti • převypráví příběh, obsah knih a filmů PSANÍ • napíše blahopřání k životní události • napíše reklamaci • ovládá pravidla písemné korespondence	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika Pravopis Gramatika • zájmena – rozšíření učiva • předložky – rozšíření učiva • konjunktiv II – rozšíření učiva • skloňování přídavných jmen • nepřímé otázky • trpný rod • vedlejší věty - opakování • stupňování příd. jmen – rozšíření učiva TEMATICKÉ OKRUHY • společné trávení volného času, kultura • v obchodním domě, služby • mezilidské vztahy • cestování, dovolená • významné životní okamžiky KOMUNIKAČNÍ SITUACE • neformální komunikace o kultuře, službách, bydlení, mezilidských vztazích • dokáže reklamovat zboží • dokáže naplánovat dovolenou • orientace v prostoru • Praha	P1 Osobnostní a sociální výchova P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.3 Sociální komunikace P1.5 Spolupráce a soutěže P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech P2.4 Žijeme v Evropě P2.5 Vzdělávání v Evropě a ve světě P3 Multikulturní výchova P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů Náměty: Četba článků v časopisech Četba upravené beletrie v němčině Využívání nahrávek
5.	POROZUMĚNÍ A POSLECH: • rozumí hlavním myšlenkám delšího poslechu • pochopí hlavní smysl autentické konverzace • reaguje na běžné komunikační situace ČTENÍ • rozumí nabídkám pracovních míst v tisku	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika Pravopis Gramatika • plusquamperfektum • vedlejší věty – rozšíření učiva	P1 Osobnostní a sociální výchova P 1.5 Spolupráce a soutěž Skupinová práce

	• orientuje se v nabídce kulturních, televizních a rozhlasových programů • umí vyhledávat spoje v jízdním řádu MLUVENÍ • vede běžné dialogy v oblasti služeb (nakupování) • informuje o minulých událostech • vyjádří své priority a preference • charakterizuje jednotlivá povolání • vyjádří protichůdný názor, dokáže své názory odůvodnit a zdůraznit, co je pro něj důležité • dokáže uvést základní zeměpisné údaje o České republice • informuje o politickém systému v naší zemi PSANÍ • v korespondenci ovládá správný pořádek slov, interpunkci a psaní velkých písmen • píše komentáře a aktivně se účastní internetových diskusí • napíše žádost o místo	• konjunktiv II – ireální věty • vztažné věty • trpný rod – rozšíření učiva • infinitiv závislý na podstatném jménu • infinitiv závislý na slovesu • infinitivní konstrukce s <i>zu, um ... zu, statt zu</i> • podmět <i>es</i> a <i>man</i> • předložky s 2.pádem • konjunktiv II – rozšíření učiva • vazby sloves, podstatných jmen a přídavných jmen • zájmenná příslovce TEMATICKÉ OKRUHY • běžný den – svět a příroda kolem nás, osobní údaje • volný čas, četba, televize • zdraví a péče o něj • vzdělávání, školství • povolání, hledání zaměstnání • nákupy zboží a služeb • bydlení a sousedské vztahy • Česká republika KOMUNIKAČNÍ SITUACE • popis míst, událostí, zdravotního stavu • přesvědčivá argumentace – pohotovost • vyjádření doporučení, možnosti, nutnosti • zdvořilostní formulace • popis literárního díla	- úkol zaměřený k zeměpisnému tématu Návštěva Vídně P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech P 2.4 Žijeme v Evropě Významní Evropané Práce s časopisy Četba upravené beletrie v němčině
6.	POROZUMĚNÍ A POSLECH • rozumí předpovědi počasí ve sdělovacích prostředcích • rozumí titulům a obsahu textů v tisku • rozlišuje různé mluvčí • využívá různých typů slovníků	JAZYKOVÉ PROSTŘEDKY Fonetika Pravopis Gramatika • skloňování přídavných jmen – rozšíření učiva • párové spojky	P 1 Osobnostní a sociální výchova P1.3 Sociální komunikace P1.5 Spolupráce a soutěž

	ČTENÍ • čte plynule delší texty • vyhledá v textu hlavní myšlenky • vyhledá v textu detailní informace MLUVENÍ • ve vlastním projevu aplikuje naučené obraty, řadu frází a vět • vyjádří kritiku a dokáže na ni reagovat zdvořilým i hovorovým způsobem • charakterizuje • srovná stravovací zvyklosti v ČR se zvyklostmi v zahraničí • zná základní zeměpisné údaje o Německu, Rakousku a Švýcarsku • uvede základní data z historie Německa • informuje o problémech souvisejících s dopravou PSANÍ • sestaví oficiální zprávu, popis událostí • zpracuje referát na PC • napíše osobní dopis, úřední dopis	• rozvité přičestí přítomné a minulé • zpodstatnělá přídavná jména a přičestí • stupňování příd. jmen v přívlastku • zápor – rozšíření učiva • trpný rod – rozšíření učiva • vedlejší věty – rozšíření učiva • párové spojky • vztažné věty – rozšíření učiva • časové věty TEMATICKÉ OKRUHY • přátelé a příbuzní, vztahy s blízkými lidmi • média – písemný a telefonický styk • zboží a finance • doprava • politika, dějiny, společnost, hospodářství • Německo, Rakousko, Švýcarsko KOMUNIKAČNÍ SITUACE • vyjádření vlastního názoru • přesvědčivá argumentace • náhodná setkání • prezentace své práce • vyjádření obavy, přesvědčení, emocí • kritika, stížnost	P2 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky P 4 Environmentální výchova P4.2 Člověk a životní prostředí P4.3 Životní prostředí v ČR Práce s časopisy Upravené literární texty Skupinová práce P5 Mediální výchova P5.2 Mediální produkty a jejich význam
--	---	---	--

5.4 Matematika

5.4.1 Charakteristika vyučovacího předmětu matematika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	4	3	4	4	4	4

Předmět realizuje vzdělávací obor Matematika a její aplikace RVP G a zároveň zahrnuje tematické okruhy průřezového tématu Mediální výchova RVP G.

Výuka probíhá v běžných kmenových učebnách, popřípadě v audiovizuální učebně vybavené didaktickou technikou nebo v učebnách informatiky.

V některých ročnících se v závislosti na provozních podmínkách školy v jedné hodině týdně třída dělí na skupiny.

Na předmět navazují volitelné předměty z matematiky pro 5. a 6. ročník studia.

Maturitní zkoušku lze skládat ve společné části jako její volitelnou složku a v profilové části.

Matematika

- učí užívat logické myšlení jako základní prostředek pro řešení situací v běžném životě člověka
- napomáhá rozvoji abstraktního a analytického myšlení
- vede žáky ke srozumitelné a věcné argumentaci na základě dokazatelných faktů
- vytváří schopnost odvozovat ze základních faktů za použití obecných logických postupů další vztahy
- buduje geometrickou představivost žáků
- podporuje selektivní formy paměti
- upevňuje početní dovednosti žáků.

Těžiště výuky spočívá v aktivním osvojení strategie řešení úloh a problémů, v ovládnutí nástrojů potřebných pro vysokoškolské studium i pro běžný život, v pěstování schopnosti aplikace. Během studia si žáci uvědomují, že matematika nachází uplatnění ve všech oborech lidské činnosti.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

- Kompetence k učení – 1
- Kompetence k řešení problémů – 2
- Kompetence komunikativní – 3
- Kompetence sociální a personální – 4
- Kompetence občanské – 5
- Kompetence pracovní a k podnikavosti – 6
- Kompetence digitální – 7

Učitel klade důraz na aplikace, deduktivní a induktivní postupy, vede tak žáky k propojení mechanicky zvládnutých poznatků a postupů s postupy pro objevování nových cest a k odvozování a zdůvodňování nových vlastností. (1, 2)

Učitel vede žáky k rozborům, hledání možností, prezentací vlastního postupu a výsledku práce. (1, 2, 3)

Učitel organizuje činnost žáků za pomoci frontálních, skupinových i individuálních forem práce. (1, 4, 5)

Učitel upozorňuje na praktické užití probíraného učiva v běžném životě. (1, 2, 3, 4, 5)

Učitel zdůrazňuje mezipředmětové vztahy a vazby. (1, 2)

Učitel vyžaduje od žáků respekt k práci druhého. (3, 4)

Učitel klade důraz na správnost formulací, logickou strukturu a posloupnost argumentací jak v písemném, tak mluveném projevu. (2, 3, 4)

Učitel informuje žáky o možnostech účasti v soutěžích. Připravuje a dává prostor pro prezentaci soutěžících. (1, 3, 4, 5)

Učitel vede žáky k samostatné práci a iniciativě formou doplňkových projektů a aktivit. (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s vhodnými digitálními aplikacemi a jejich využitím při práci. (2, 6, 7)

Zadáváním vhodných úkolů vede učitel žáky k práci s digitálními informacemi, jejich porovnávání, kontrole a filtrování a k následné tvorbě vlastních digitálních výstupů. (1, 2, 6, 7)

Při práci s digitálními informacemi jsou žáci vedeni k respektování autorských práv a vlastní zodpovědnosti při nakládání s cizími daty. (4, 5, 7)

5.4.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu matematika

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Číselné výrazy	- provádí základní číselné operace s čísly přirozenými, celými, racionálními - určí druhou a třetí mocninu a odmocninu - provádí operace s mocninami - upravuje číselné výrazy	- čísla přirozená, celá a racionální - druhá a třetí mocnina a odmocnina - mocniny s přirozeným a celým exponentem - Pythagorova věta - iracionální čísla, reálná čísla a číselná osa	
	Úměrnost	- vysvětlí pojem poměr, postupný poměr, přímá úměrnost, nepřímá úměrnost - řeší praktické úlohy s výše uvedenými pojmy - aktivně užívá trojčlenku	- poměr - postupný poměr - přímá úměrnost - nepřímá úměrnost - trojčlenka	
	Lineární rovnice a nerovnice, intervaly	- řeší jednoduché lineární rovnice a nerovnice ekvivalentními úpravami - k zápisu množin užívá intervaly	- rovnost, rovnice - ekvivalentní úpravy lineárních rovnic a nerovnic - intervaly	
	Výrazy s proměnnými	- efektivně upravuje výrazy s proměnnými - určuje definiční obor výrazů - rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců	- mnohočleny (sčítání, odčítání, násobení, dělení, umocňování) - rozklad na součin - lomený výraz (sčítání, odčítání, násobení, dělení)	
	Kruhy a válce	- správně užívá základní geometrické pojmy - řeší základní metrické a polohové úlohy - aplikuje znalosti na úlohách z praktického života	- kružnice, kruh - kružnice a přímka - části kružnice a kruhu - Thaletova kružnice - délka kružnice - obsah kruhu - válec a jeho objem a povrch	

	Geometrické konstrukce	• správně užívá základní geometrické pojmy • zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v rovině • na základě vlastností třídí útvary • využívá náčrt při řešení rovinného problému • řeší polohové konstrukční úlohy užitím množin všech bodů dané vlastnosti	• základní konstrukce • množiny bodů dané vlastnosti • konstrukce trojúhelníku a čtyřúhelníku	
2.	Rovnice a jejich soustavy	• řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení • řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli • analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav	• řešení rovnic • rovnice s neznámou ve jmenovateli • kvadratické rovnice • slovní úlohy (o společné práci, o směsích)	
	Funkce	• ovládá základní pojmy u funkcí • načrtne grafy elementárních funkcí • pracuje s absolutní hodnotou • řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích • se seznamuje s vhodnými digitálními aplikacemi a jejich využitím při práci	• základní pojmy • přímá úměrnost • lineární funkce • absolutní hodnota • kvadratická funkce • nepřímá úměrnost • slovní úlohy	
	Podobnost a funkce úhlu	• vysvětlí pojem podobnosti útvarů a trojúhelníků • užívá podobnost trojúhelníků v úlohách z praktického života • vysvětlí goniometrické funkce ostrého úhlu • aplikuje vztahy mezi hodnotami goniometrických funkcí ostrého úhlu	• podobnost útvarů • podobné trojúhelníky • užití podobnosti • sinus, kosinus, tangens a kotangens ostrého úhlu • vztahy mezi funkcemi úhlů • řešení úloh o trojúhelníku	

		- a vztahy mezi těmito funkcemi • řeší pomocí goniometrických funkcí ostrého úhlu úlohy v trojúhelníku		
	Jehlan, kužel, koule	• rozumí základním geometrickým pojmům v prostoru • řeší základní metrické a polohové úlohy v prostoru • počítá objemy a povrchy těles • řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o daných tělesech	• přímky a roviny v prostoru • kolmost přímek a rovin • vzdálenosti a odchylky • jehlany • kužely • komolé kužely a jehlany • koule	
	Základy statistiky a finanční matematiky	• rozumí grafickému vyjádření statistických dat • určuje základní statistické charakteristiky • pracuje s digitálními informacemi, porovnává je, filtruje a následně tvoří vlastní digitální výstupy	• diagramy • základy statistiky	
3.	Číselné obory	• vysvětlí vztahy mezi číselnými obory N, Z, Q, Q', R • aplikuje geometrický význam absolutní hodnoty • provádí operace s mocninami a odmocninami, upravuje číselné výrazy • odhaduje výsledky numerických výpočtů a efektivně je provádí, účelně využívá kalkulátor	• obor přirozených čísel • obor celých čísel • obor racionálních čísel, číselné výrazy, mocniny s přirozeným, celým exponentem • obor reálných čísel, druhá, třetí odmocnina, usměrňování zlomků, absolutní hodnota reálného čísla, geometrický význam absolutní hodnoty	
	Elementární teorie čísel	• užívá vlastnosti dělitelnosti přirozených čísel	• zápis přirozeného čísla, znaky dělitelnosti • prvočísla a složená čísla • největší společný dělitel, nejmenší společný násobek	
	Výroková logika	• pracuje správně s výroky, užívá správné spojky a kvantifikátory • přesně formuluje své myšlenky	• výroky, negace • složené výroky, konjunkce, disjunkce, implikace, ekvivalence, obměna a obrácení	

		- a srozumitelně se vyjadřuje - rozumí logické stavbě matematické věty - vhodnými metodami provádí důkazy jednoduchých matematických vět	- implikace - negace složených výroků - kvantifikované výroky a jejich negace - definice, věta, důkaz	
	Teorie množin	- provádí správně operace s množinami, množiny využívá při řešení úloh - operuje s intervaly	- množiny, inkluze a rovnost množin - operace s množinami - Vennovy diagramy - intervaly	
	Algebraické výrazy	- efektivně upravuje výrazy s proměnnými, určuje definiční obor výrazů - rozkládá mnohočleny na součin vytýkáním a užitím vzorců, aplikuje tuto dovednost při řešení rovnic a nerovnic	- výrazy s proměnnou - mnohočleny, operace s mnohočleny - rozklad mnohočlenů v součin - lomené výrazy - vyjádření neznámé ze vzorce	
	Rovnice a nerovnice	- řeší lineární a kvadratické rovnice, nerovnice a jejich soustavy, v jednodušších případech diskutuje řešitelnost nebo počet řešení - rozlišuje ekvivalentní a neekvivalentní úpravy; zdůvodní, kdy je zkouška nutnou součástí řešení - geometricky interpretuje číselné, algebraické a funkční vztahy, graficky znázorňuje řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav - analyzuje a řeší problémy, v nichž aplikuje řešení lineárních a kvadratických rovnic a jejich soustav	- lineární rovnice a nerovnice, grafické řešení lineárních rovnic a nerovnic - rovnice s neznámou ve jmenovateli - rovnice a nerovnice v součinném, podílovém tvaru - rovnice a nerovnice s absolutní hodnotou - soustavy lineárních rovnic a nerovnic s více neznámými, grafické řešení - kvadratická rovnice, diskriminant, vztahy mezi kořeny a koeficienty, rozklad kvadratického trojčlenu v součin - kvadratická nerovnice - grafické řešení kvadratické rovnice a nerovnice - rovnice a nerovnice s neznámou pod odmocninou - lineární, kvadratická rovnice s parametrem	
4.	Planimetrie	- správně používá geometrické pojmy - zdůvodňuje a využívá vlastnosti	- přímka a její části - polorovina, úhel, dvojice úhlů	

		geometrických útvarů v rovině, na základě vlastností třídí útvary • využívá náčrt při řešení rovinného problému • řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy užitím množin bodů dané vlastnosti, pomocí konstrukce délek úseček daných výrazem • řeší planimetrické problémy z praxe • řeší polohové a nepolohové konstrukční úlohy pomocí shodných zobrazení a stejnolehlosti	• vzájemná poloha dvou přímk • metrické vlastnosti v rovině • trojúhelníky • shodnost a podobnost trojúhelníků • čtyřúhelníky • kružnice, kruh, středový a obvodový úhel • obvody a obsahy rovinných útvarů • Pythagorova věta, Euklidovy věty • množiny bodů dané vlastnosti; Thaletova kružnice • konstrukční úlohy řešené pomocí množin bodů daných vlastností • konstrukce na základě výpočtu • shodná zobrazení: osová a středová souměrnost, posunutí, otočení • podobná zobrazení: stejnolehlost • konstrukční úlohy řešené pomocí shodných a podobných zobrazení	
	Funkce	• načrtne grafy elementárních funkcí (v základním i posunutém tvaru) a určí jejich vlastnosti • formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných funkcí • využívá poznatky o funkcích při řešení rovnic a nerovnic, při určování kvantitativních vztahů • aplikuje vztahy mezi hodnotami exponenciálních, logaritmických a goniometrických funkcí a vztahy mezi těmito funkcemi • modeluje závislosti reálných dějů pomocí známých funkcí	• definice funkce, definiční obor a obor hodnot, graf funkce • lineární funkce, konstantní funkce • rostoucí, klesající funkce • funkce absolutní hodnota • sudá, lichá funkce, omezená funkce, maximum, minimum funkce • kvadratická funkce • lineární lomená funkce, nepřímá úměrnost • mocninné funkce; inverzní funkce; • funkce druhá a n-tá odmocnina • odmocniny, mocniny s racionálním exponentem • exponenciální a logaritmické funkce;	

		• řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o funkcích	• logaritmus, věty o logaritmech • exponenciální a logaritmické rovnice • periodická funkce • velikost úhlu v obloukové míře • orientovaný úhel • goniometrické funkce ostrého úhlu v pravoúhlém trojúhelníku • funkce sinus, kosinus • funkce tangens, kotangens • goniometrické rovnice • goniometrické vzorce • trigonometrie obecného trojúhelníku; sinová a kosinová věta	
4.–5.	Stereometrie	• správně používá geometrické pojmy • zdůvodňuje a využívá vlastnosti geometrických útvarů v prostoru, na základě vlastností třídí útvary • určuje vzájemnou polohu útvarů, vzdálenosti a odchylky • využívá náčrt při řešení prostorového problému • v úlohách početní geometrie aplikuje funkční vztahy, trigonometrii • zobrazí ve volném rovnoběžném promítání hranol a jehlan, sestrojí a zobrazí řez těchto těles • řeší stereometrické problémy motivované praxí • aplikuje poznatky z planimetrie ve stereometrii	• volné rovnoběžné promítání • vzájemná poloha dvou přímek, přímky a roviny, dvou a tří rovin • kritéria rovnoběžnosti přímek a rovin • polohové konstrukční úlohy • kriteria kolmosti v prostoru • metrické vztahy prostorových útvarů – vzdálenosti a odchylky • tělesa: hranol, jehlan, čtyřstěn, válec, kužel, koule, mnohostěny; povrchy a objemy těles a jejich částí	
5.	Analytická geometrie	• vysvětlí zavedení soustavy souřadnic na přímce, v rovině a v prostoru	• souřadnice bodů, vzdálenost bodů • střed úsečky	Fyzika – vektorové veličiny

		• používá operace s vektory • využívá těchto operací v úlohách • používá skalární a vektorový součin • užívá různé způsoby analytického vyjádření přímky v rovině, parametrické vyjádření přímky v prostoru, parametrické a obecné vyjádření roviny • rozumí geometrickému významu koeficientů • rozlišuje analytické vyjádření útvaru od zadání funkce vzorcem • řeší analyticky polohové a metrické úlohy o lineárních útvarech v rovině a v prostoru • využívá metod analytické geometrie při řešení komplexních úloh a problémů • využívá charakteristických vlastností kuželoseček k určení analytického vyjádření • z analytického vyjádření určí základní údaje o kuželosečce • řeší analyticky úlohy na vzájemnou polohu přímky a kuželosečky	• orientovaná úsečka • vektor, souřadnice vektoru, operace s nimi (sčítání a odčítání vektorů, násobení vektoru číslem) • lineární kombinace vektorů, lineární závislost a nezávislost • velikost vektoru, odchylka dvou vektorů • skalární, vektorový a smíšený součin vektorů • parametrické vyjádření přímky v rovině, vzájemná poloha přímek • obecná rovnice přímky, směrnicový tvar • polohové úlohy v rovině • metrické úlohy v rovině • parametrické vyjádření přímky v prostoru • parametrické vyjádření roviny, obecná rovnice roviny • polohové úlohy v prostoru • metrické úlohy v prostoru • kružnice, elipsa, parabola a hyperbola, definice, základní charakteristiky, obecné a středové (vrcholové) rovnice • vzájemná poloha přímky a kuželosečky • tečna kuželosečky a její rovnice	
	Komplexní čísla	• vysvětlí základní pojmy v číselném oboru $\mathbb{C}$ (algebraický a goniometrický tvar, komplexně sdružená čísla, komplexní jednotka) • provádí operace s komplexními čísly • řeší kvadratické rovnice s reálnými a komplexními koeficienty • řeší binomické rovnice	• komplexní číslo • algebraický tvar komplexního čísla • operace s komplexními čísly, komplexní čísla sdružená, absolutní hodnota komplexního čísla • goniometrický tvar komplexního čísla • Moivreova věta • kvadratická rovnice s reálnými,	

			komplexními koeficienty • binomická rovnice	
5.–6.	Kombinatorika, pravděpodobnost a statistika	• řeší reálné problémy s kombinatorickým podtextem (charakterizuje možné případy, vytváří model pomocí kombinatorických skupin a určuje jejich počet) • upravuje výrazy s faktoriály a kombinačními čísly • využívá kombinatorické postupy při výpočtu pravděpodobnosti • diskutuje a kriticky zhodnotí statistické informace a daná statistická sdělení, vytváří a vyhodnocuje závěry a předpovědi (hypotézy) na základě dat • volí a užívá vhodné statistické metody k analýze a zpracování dat (využívá výpočetní techniku) • reprezentuje graficky soubory dat, čte a interpretuje tabulky, diagramy a grafy, rozlišuje rozdíly v zobrazení obdobných souborů vzhledem k jejich odlišným charakteristikám	• kombinatorika – základní kombinatorická pravidla, elementární kombinatorické úlohy • variace, permutace a kombinace bez opakování • faktoriál, kombinační číslo, binomická věta, Pascalův trojúhelník • pravděpodobnost – náhodný jev a jeho pravděpodobnost, pravděpodobnost sjednocení a průniku jevů, nezávislost jevů • statistika – analýza a zpracování dat v různých reprezentacích, statistický soubor a jeho charakteristiky	P5.4 Mediální výchova okruh Účinky mediální produkce a vliv médií Fyzika - protokoly
6.	Posloupnosti a řady	• vysvětlí rozdíl mezi posloupnostmi a funkcí reálných čísel • formuluje a zdůvodňuje vlastnosti studovaných posloupností • řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o posloupnostech • interpretuje z funkčního hlediska složené úrokování • vysvětlí pojem limita posloupnosti • vysvětlí pojmy nekonečná řada a součet	• definice a určení posloupnosti • důkaz matematickou indukcí • vlastnosti posloupností • aritmetická a geometrická posloupnost • finanční matematika • limita posloupnosti, konvergentní a divergentní posloupnost • nekonečná geometrická řada a její součet	

		nekonečné řady; pro nekonečnou geometrickou řadu určuje podmínku konvergence a její součet		
	Diferenciální počet	- vysvětlí pojem okolí bodu, spojitost funkce v bodě a v intervalu - vysvětlí pojem limita funkce, rozumí větám o limitách funkce a aplikuje je při výpočtech limit funkcí - aplikuje výpočty limit funkcí při určení asymptot - vysvětlí pojem derivace funkce v bodě - derivuje elementární funkce, složenou funkci, součet, rozdíl, součin a podíl funkcí - aplikuje výpočty derivací při určení tečen grafu funkce - určí průběh funkce - řeší aplikační úlohy s využitím derivací funkce	- okolí bodu, spojitost funkce v bodě a v intervalu - limita funkce v bodě a nevlastním bodě, nevlastní limita - užití limity funkce, asymptoty grafu funkce - derivace funkce v bodě, derivace elementárních funkcí, věty o derivování funkcí, derivace složené funkce - tečna grafu funkce - monotónnost funkce, stacionární body, extrémy funkce - konvexnost a konkávnost funkce, inflexní body - určení průběhu funkce - užití diferenciálního počtu	Fyzika
	Integrální počet	- vysvětlí pojem primitivní funkce - rozumí základním vzorcům pro primitivní funkce a aktivně je užívá - ovládá integrační metody pro určování primitivní funkce - vysvětlí pojem určitý integrál - vypočítá daný určitý integrál - řeší aplikační úlohy s využitím poznatků o určitém integrálu	- primitivní funkce - základní vzorce pro primitivní funkce - integrační metody - určitý integrál - výpočet určitých integrálů - užití integrálního počtu – obsah rovinných útvarů, objem rotačních těles	

5.5 Občanská výchova

5.5.1 Charakteristika vyučovacího předmětu občanská výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	1	2	-	-	-	-

Předmět realizuje vzdělávací obor Výchova k občanství RVP ZV (okruhy: Člověk, stát a hospodářství; Člověk, stát a právo; Mezinárodní vztahy, globální svět) a Člověk a svět práce RVP ZV (okruh: Svět práce). Předmět je koncipován jako široký multioborový základ, který významným způsobem utváří a prohlubuje podstatnou část portfolia kompetencí žáka v nejrůznějších oborech. Výuka se realizuje v běžných kmenových učebnách nebo v odborné učebně dějepisu s využitím didaktické techniky a dle zvážení vyučujícího v učebnách informatiky.

V konkrétních hodinách občanské výchovy kladou jednotliví vyučující důraz především na kooperativní postupy práce, debaty a rozvoj kreativity žáků. Výuku doplňují besedy a specializované vzdělávací programy v konkrétních učebních tématech.

Předmět navazuje na výuku realizovanou základní školou, z níž žák přichází do prvního ročníku šestiletého studia. Vstupním požadavkem je tedy zvládnutí tematických celků učiva dle RVP ZV Výchova k občanství (okruhy: Člověk ve společnosti; Člověk jako jedinec).

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel využívá postupu frontální, skupinové i individuální práce v různých situacích a tématech. Se žáky rozebírá obtíže v takto organizované práci. (1, 2, 3, 4)

Učitel zadává práci s odbornými texty a vyžaduje jejich rozbor, výklad a pochopení. Žáky vede k využívání digitálních zdrojů informací při studiu. (1, 2, 3, 6, 7)

Učitel zařazuje k jednotlivým tématům připravené diskuzní příspěvky žáků a vyžaduje zdůvodněné reakce ostatních. (1, 3, 4, 5)

Učitel využívá konkrétních sociálních situací k modelovému procvičování sociální komunikace, řešení konfliktů apod. (2, 3, 4, 5)

Učitel zařazuje výklad a diskuzi k problematice správného učení a životního stylu. (1, 2, 4, 5)

Učitel zdůrazňuje aktuální etické, společenské a politické problémy doma i v zahraničí. (2, 3, 4, 5)

Učitel vytváří podmínky pro realizaci zpětné vazby, která se dotýká efektivity výchovně-vzdělávacího působení. (1, 2, 3, 4)

Učitel motivuje žáky k učení besedami s vrcholnými představiteli akademického, společenského a kulturního světa v jednotlivých sociálněvědních oborech. (1, 3, 4, 5)

Učitel vede žáky k samostatné práci a iniciativě formou doplňkových projektů a aktivit, informuje žáky o možnostech účasti v soutěžích. Přípravuje a dává prostor pro prezentaci soutěžících. (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)

Učitel prezentuje informace jednotlivých témat různými způsoby – výkladem, názorně, prací s alternativními zdroji informací, problémovou metodou, diskuzí a plněním zadaných úkolů. (1, 2, 3, 4)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k uvědomění si negativních dopadů využívání digitálních technologií s ohledem na serióznost získávaných informací, bezpečnost a možnost zneužití osobních údajů i zdravotní rizika související s prací s digitálními technologiemi. (4, 5, 6, 7)

5.5.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu občanská výchova

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Uvedení do studia předmětu	vysvětlí získané vědomosti a dovednosti z oblasti občanské výchovy	- pojem občanská výchova, její obsah, cíle - psychologie učení	P1.2 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Seberegulace a sebeorganizace
	Svět práce	posoudí své možnosti při rozhodování o volbě vhodného povolání a profesní přípravy	- volba profesní orientace (vliv na volbu profesní orientace, informační základna pro volbu povolání, práce s profesními informacemi, využívání poradenských služeb) - sebezpoznávání (osobní zájmy a cíle, tělesný a zdravotní stav, osobní vlastnosti a schopnosti, sebehodnocení)	P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Sociální komunikace P1.5 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Spolupráce a soutěž
	Člověk, stát a právo	- popíše typy a formy státu - objasní výhody demokratického řízení státu - vysvětlí funkci Ústavy ČR - rozliší a porovná složky státní moci - uvede příklady institucí a orgánů podílejících se na správě obcí, krajů, státu - vyloží možnosti občana ovlivňovat dění v obci, kraji a státě (volby) - uplatňuje svá práva (včetně práv spotřebitele) a respektuje práva druhých lidí (význam ochrany lidských práv a svobod)	- teorie státu (definice, znaky, typy státu, formy vlády, státní občanství, obrana státu) - principy demokracie (znaky demokracie, politický pluralismus) - Ústava ČR (složky státní moci, základní instituce státu) - státní správa a samospráva (hlavní instituce a jejich funkce) - volby, jejich formy a význam - lidská práva (základní lidská práva včetně práv dítěte a jejich ochrana, základní dokumenty k ochraně lidských práv, poškozování lidských	PZv 1 Výchova demokratického občana, okruh: Občanská společnost a škola PZv 2 Výchova demokratického občana, okruh: Občan, občanská společnost a stát PZv 3 Výchova demokratického občana, okruh: Formy participace občanů v politickém životě PZv 4 Výchova demokratického občana, okruh: Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování

		• rozumí základním právním vztahům (vlastnictví, manželství, pracovní poměr) • uplatní znalost práva v každodenním životě (osobní přeprava, koupě, oprava či pronájem věci) • dodržuje právní normy a chápe důsledky jejich porušení • zná orgány právní ochrany občanů a jejich činnosti při postihování trestných činů • rozpozná protiprávní jednání a rozliší trestný čin od přestupku • chápe příčiny a důsledky korupčního jednání	práv, šikana, diskriminace) • právní řád ČR a jeho význam (právní norma, předpis, publikování právních předpisů), orgány právní ochrany • formy protiprávního jednání včetně korupce (druhy, sankce), trestní postižitelnost (porušování předpisů v silničním provozu) • právní vztahy (závazky z nich vyplývající), styk s úřady (základní práva spotřebitele)	
2.	Svět práce	• popíše pracovní činnosti vybraných profesí • využije digitálních zdrojů informací pro výběr vhodného povolání • posoudí své možnosti při rozhodování o profesní přípravě pro budoucí povolání • prokáže v modelových situacích schopnost prezentace své osoby při vstupu na trh práce • vysvětlí základní formy podnikání	• trh práce a typy povolání (druhy pracovišť, pracovní prostředky, pracovní objekty, charakter a druhy pracovních činností) • profesní požadavky (kvalifikační, zdravotní, osobnostní) • rovnost příležitostí na trhu práce • zaměstnání a pracovní příležitosti (v obci, regionu) • psaní životopisu, pohovor u zaměstnavatele • nezaměstnanost, úřady práce • práva a povinnosti zaměstnanců a zaměstnavatelů • podnikání (druhy a struktura organizací, nejčastější formy podnikání)	

	Člověk, stát a hospodářství	• rozlišuje a porovnává různé formy vlastnictví, včetně duševního, způsoby jejich ochrany, uvede příklady • sestaví jednoduchý rozpočet domácnosti (výdaje a příjmy, druhy výdajů a příjmů, typy rozpočtu) • rozumí bezhotovostním a hotovostním platbám (kreditní a debetní karty a jejich funkce a omezení) • vysvětlí funkci bank a bankovníctví (úroky a pojištění) • vysvětlí běžné způsoby nakládání s volnými finančními prostředky a význam vytváření finanční rezervy • vyloží na příkladu chování kupujících a prodávajících podstatu fungování trhu (interakce mezi nabídkou a poptávkou a jejich vliv na tvorbu ceny) • vysvětlí vliv inflace na hodnotu peněz • popíše zdroje příjmů státu, uvede hlavní oblasti výdajů • na příkladech vysvětlí systém sociálních dávek	• majetek, vlastnictví (formy vlastnictví: hmotné a duševní vlastnictví a jejich ochrana; nakládání s vlastnictvím) • formy placení • rozpočet domácnosti (typy, finanční rezerva) • finanční produkty (investice, úvěry, leasing, splátkový prodej) • rozpočet státu (typy, příjmy a výdaje, význam daní) • banky a jejich služby (aktivní a pasivní operace, úročení, pojištění, investice) • principy tržního hospodářství (trh, nabídka, poptávka, tvorba ceny) • inflace	
	Mezinárodní vztahy, globální svět	• popíše výhody a nevýhody zapojení ČR do EU, vliv členství ČR v EU na každodenní život občanů, uplatňování jejich práv v rámci EU • objasní souvislosti lokálních a globálních problémů, popíše příčiny a důsledky vybraných globálních problémů • chápe možné negativní dopady využívání digitálních technologií	• evropská integrace (podstata, význam), EU a ČR • globalizace (příčiny, důsledky), významné globální problémy a jejich řešení	P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Jsme Evropané P2.3 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce

		v současném globalizovaném světě		
--	--	----------------------------------	--	--

5.6 Základy společenských věd

5.6.1 Charakteristika vyučovacího předmětu základy společenských věd

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	-	-	1	1	2	2

Předmět realizuje vzdělávací obor Občanský a společenskovědní základ RVP G, Člověk a svět práce RVP G a některá témata oboru Výchova ke zdraví RVP G. Současně obsahuje oblasti z průřezových témat Osobnostní a sociální výchova RVP G, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Multikulturní výchova RVP G, Environmentální výchova RVP G a Mediální výchova RVP G.

Své znalosti ze základů společenských věd si mohou žáci posledních dvou ročníků studia rozšiřovat v navazujících volitelných předmětech.

Maturitní zkouška z předmětu je volitelná ve školní profilové části.

Předmět je koncipován jako široký multioborový základ, který významným způsobem utváří a prohlubuje podstatnou část portfolio kompetencí žáka v oborech politologie, psychologie, sociologie, filozofie, etika, právo, logika, ekonomie, mezinárodní vztahy, environmentalistika, genderová studia, kulturní antropologie a mediální studia.

Základy společenských věd usilují o vybavení absolventů školy spektrem vědomostí, dovedností a návyků, které umožní jejich plnohodnotné uplatnění v budoucí vědecké a občanské kariéře a úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky. Vycházíme z předpokladu orientace žáků na vysokoškolské studium. Proto také mimo jiné akcentujeme soustavné budování kompetencí zaměřených na odbornou komunikaci, kolektivní i samostatné řešení výzkumných úkolů, mezioborovou kooperaci, pochopení a využití odborných textů a zdrojů. Komplementárně však také posilujeme etickou a sociálně-kulturní dimenzi cílů předmětu, jako je především oblast hodnotové orientace, demokratické diskuze, řešení zátěžových a problémových situací, celoplanetárních otázek apod.

Výuka se realizuje v běžných kmenových učebnách nebo v odborné učebně dějepisu s využitím didaktické techniky a dle zvážení vyučujícího v učebnách informatiky.

Výuku doplňují besedy a specializované vzdělávací programy ke konkrétním učebním tématům.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence k podnikavosti	– 6

Učitel využívá postupu frontální, skupinové i individuální práce v různých situacích a tématech. Se žáky rozebírá obtíže v takto organizované práci. (1, 2, 3, 4)

Učitel zadává práci s odbornými texty a vyžaduje jejich rozbor, výklad a pochopení. (1, 3, 2)

Učitel zařazuje k jednotlivým tématům připravené diskuzní příspěvky žáků a vyžaduje zdůvodněné reakce ostatních. (1, 3, 4, 5)

Učitel využívá konkrétních sociálních situací k modelovému procvičování sociální komunikace, řešení konfliktů apod. (2, 3, 4, 5)

Učitel zařazuje výklad a diskuzi k problematice správného učení a životního stylu. (1, 2, 4, 5)

Učitel zdůrazňuje aktuální etické, společenské a politické problémy doma i v zahraničí. (2, 3, 4, 5)

Učitel vytváří podmínky pro realizaci zpětné vazby, která se dotýká efektivity výchovně-vzdělávacího působení. (1, 2, 3, 4)

Učitel motivuje žáky k učení besedami s vrcholnými představiteli akademického, společenského a kulturního světa v jednotlivých sociálněvědních oborech. (1, 3, 5)

Učitel vede žáky k samostatné práci a iniciativě formou doplňkových projektů a aktivit. (1, 2, 3, 4, 5, 6)

Učitel vede žáky k využívání elektronických zdrojů informací při studiu a školní práci. (1, 2, 3, 6)

Učitel informuje žáky o možnostech účasti v soutěžích. Přípravuje a dává prostor pro prezentaci soutěžících. (1, 3, 4, 5)

Učitel prezentuje informace jednotlivých témat výkladem, názorně, prací s alternativními zdroji informací, problémovou metodou, diskuzí a plněním zadaných úkolů. (1, 2, 3)

5.6.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu základy společenských věd

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
3.	Uvedení do studia předmětu a teorie vědy	• pochopí význam společenských věd ve struktuře vědních disciplín • dokáže vyjmenovat a stručně vymezit jednotlivé společenské vědy • vysvětlí pojem vědy a další metody lidského poznávání	• pojem společenských věd • systém věd • metody poznání • vzdělání a jeho význam	P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Poznávání vlastní osobnosti P5.2 Mediální výchova, okruh: Mediální výchova a její význam
	Člověk jako jedinec (psychologie)	• objasní, proč a jak se lidé odlišují ve svých projevech chování, co ovlivňuje prožívání, chování a činnost člověka, jak člověk vnímá, prožívá a poznává skutečnost, sebe i druhé lidi • porovná osobnost v jednotlivých vývojových fázích života, jaké životní úkoly před člověka staví • porovnává různé metody učení a jejich účinnost pro své studium s ohledem na vlastní psychické předpoklady, uplatňuje zásady duševní hygieny při práci a učení • na příkladech ilustruje vhodné způsoby vyrovnávání se s náročnými životními situacemi	• podstata lidské psychiky – vědomí; psychické jevy, procesy, stavy a vlastnosti • osobnost člověka – charakteristika osobnosti, její typologie; vývoj a formování osobnosti v jednotlivých etapách lidského života; význam celoživotního učení a sebevýchovy • psychologie v každodenním životě – zásady duševní hygieny, náročné životní situace, systém psychologického poradenství	Výchova ke zdraví: okruh Zdravý způsob života a péče o zdraví – integrováno P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.2 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Sociální komunikace P1.5 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Spolupráce a soutěž
	Trh práce a profesní volba	• kriticky posoudí své zdravotní, osobnostní a kvalifikační předpoklady pro volbu dalšího studia a profesní orientace • posuzuje profesní a vzdělávací	• profesní volba (práce jako seberealizace, přijímací pohovor a výběrové řízení, společenské jednání, komunikační dovednosti, asertivní jednání, empatie, pracovní úspěšnost a kariérní růst)	P3.1 Multikulturní výchova, okruh Základní problémy sociokulturních rozdílů P3.2 Multikulturní výchova, okruh: Psychosociální aspekty interkulturality

		nabídku vztahující se ke své profesní volbě a kariéře, vhodně prezentuje vlastní osobu a práci • zvládne profesní dokumentaci, vhodně vystupuje při přijímacím pohovoru nebo konkurzu • reflektuje význam práce pro psychické zdraví člověka, vytvoří si vyvážený pracovní rozvrh s ohledem na své osobní vztahy	• osobní management (plánování osobní práce, time management, zaměstnání a mezilidské vztahy, zaměstnání a rodina, workoholismus)	
	Člověk ve společnosti (sociální psychologie, sociologie)	• vysvětlí celospolečenskou podstatu člověka • uplatňuje společensky vhodné způsoby komunikace ve formálních i neformálních vztazích, případné neshody či konflikty s druhými lidmi řeší konstruktivním způsobem	• společenská podstata člověka – význam začlenění jedince do sociálních vazeb, proces socializace; mezilidská komunikace, problémy v mezilidských vztazích	P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne P3.2 Multikulturní výchova, okruh: Psychosociální aspekty interkulturality
4.	Člověk ve společnosti (sociologie)	• respektuje kulturní odlišnosti projevu, na příkladech doloží, k jakým důsledkům mohou vést předsudky • objasní význam sociální kontroly • posoudí úlohu sociálních změn v průběhu procesu socializace • objasní podstatu některých sociálních problémů současnosti a popíše možné dopady sociálněpatologického chování na jedince a společnost	• sociální struktura společnosti – sociální útvary, společenské instituce; sociální nerovnost, sociální mobilita; jedinec ve skupině (vztahy, role, normy chování: sociální deviace a sociální problémy) • média ve společnosti, reklama, financování	P5.1 Mediální výchova, okruh: Média a mediální produkce P5.3 Mediální výchova, okruh: Uživatelé P5.4 Mediální výchova, okruh: Účinky mediální produkce a vliv médií Výchova ke zdraví okruh Rizika ohrožující zdraví – integrováno P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne P3.2 Multikulturní výchova, okruh: Psychosociální aspekty interkulturality
	Úvod do politologie (Občan ve státě)	• rozlišuje a porovnává historické i současné typy států (forem vlády) včetně významu Ústavy a rozdělení státní moci v ČR, porovná funkce a úkoly orgánů státní moci ČR	• stát – znaky a funkce, formy státu, právní stát; Ústava ČR – přehled základních ustanovení • demokracie – principy a podoby; občanská práva a povinnosti, podstata	P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Žijeme v Evropě P3.2 Multikulturní výchova, okruh: Psychosociální aspekty interkulturality

		• vyloží podstatu demokracie a spolupráce mezi státy a porovná postavení občana v demokratických a nedemokratických formách státu • objasní podstatu a význam politického pluralismu pro život ve státě, uvede příklady politického extremismu a objasní, v čem spočívá nebezpečí ideologií • porovnává přístupy vybraných politických seskupení k řešení různých problémů každodenního života občanů • rozumí, v čem a jak se může občan obracet na jednotlivé státní úřady • vyloží podstatu všech druhů voleb, obhájí lidská práva a uvážlivě vystupuje proti jejich porušování • uvede příklady projevů korupce, analyzuje její příčiny a domýšlí její možné důsledky • zamyslí se nad příčinami evropské integrace a jejím významem pro lidstvo • zhodnotí mezinárodní politiku ČR • uvede příklady institucí, na něž se občan může obrátit v zahraničí v případě problémů	občanské společnosti, její instituce; politické subjekty; volby, volební systémy • lidská práva – zakotvení lidských práv v dokumentech; porušování a ochrana lidských práv, funkce ombudsmana • ideologie – znaky a funkce, přehled vybraných ideologií • vybrané partie z mezinárodních vztahů • formy mezinárodní spolupráce a její význam	P4.2 Environmentální výchova, okruh: Člověk a životní prostředí P2.3 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce
5.	Úvod do politologie (Občan ve státě)	• zhodnotí dosavadní výsledky evropské integrace	• vybrané partie z mezinárodních vztahů	
	Úvod do filozofie	• objasní podstatu filozofického tázání • vysvětlí vztah filozofie k mýtu,	• podstata filozofie – základní filozofické otázky, vztah filozofie	P1.1 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Poznávání a rozvoj vlastní

		náboženství a umění • provede zamyšlení nad základními filozofickými otázkami • rozliší hlavní filozofické směry, uvede jejich klíčové představitele • porovná rozdíly v řešení problematiky ontologie a gnozeologie	k mýtu, náboženství, vědě a umění • filozofie v dějinách – klíčové etapy a směry filozofického myšlení	osobnosti P1.3 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Sociální komunikace P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne P2.5 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Vzdělávání v Evropě a ve světě P3.3 Multikulturní výchova, okruh: Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí P1.2 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Seberegulace, efektivní řešení problémů P3.2 Multikulturní výchova, okruh: Psychosociální aspekty interkulturality
6.	Etika a globalizace	• rozliší pojmy morálka a etika a zhodnotí význam vědeckého poznání • objasní dějinnou proměnlivost základních etických pojmů a norem • kriticky posoudí některé otázky praktické a sociální etiky • eticky korektně argumentuje, rozpozná manipulativní techniky v argumentaci • posoudí projevy globalizace, uvede příklady globálních problémů současnosti, analyzuje jejich příčiny a domýšlí jejich možné důsledky	• etika, její vývoj, etické normy • proces globalizace (příčiny, projevy, důsledky), globální problémy • teorie argumentace v rámci neformální logiky	P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne
	Občan a právo	• rozliší morální a právní normy, vysvětlí odlišnosti v postihu při porušení morálky a práva	• právo a spravedlnost – smysl a účel práva, morálka a právo • právo v každodenním životě	Výchova ke zdraví, okruh Vztahy mezi lidmi a formy soužití – integrováno Výchova ke zdraví, okruh Změny v životě

	• uvede, které státní orgány vydávají právní předpisy, jak a kde je uveřejňují, rozlišuje základní a prováděcí právní předpisy • vymezí podmínky vzniku a zániku právních vztahů, práva a povinnosti jednotlivých typů účastníků právních vztahů (FO a PO) • rozlišuje občanské a trestní soudní řízení • rozlišuje trestný čin a přestupek, vymezí podmínky trestní odpovědnosti • rozlišuje náplň činnosti základních orgánů právní ochrany, jejich kontakty s občany • ve svém jednání respektuje platné právní normy • popíše, jak se odpovědně chovat v případě mimořádné události • na příkladu ukáže možné důsledky neznalosti smlouvy včetně jejích všeobecných podmínek • aplikuje svá spotřebitelská práva	• právní řád ČR (druhy právních norem, právní vztahy a jejich subjekty) • systém právních odpovědí • smlouvy (jejich význam a obsah, všeobecné podmínky smluv) • práva spotřebitele (předpisy na ochranu spotřebitele) • orgány právní ochrany (systém právního poradenství, činnost a úkoly občanských poraden) • účel a průběh občanského soudního řízení; orgány činné v trestním řízení	člověka a jejich reflexe – integrováno Výchova ke zdraví, okruh Ochrana člověka za mimořádných událostí – integrováno Výchova ke zdraví, okruh Rizika ohrožující zdraví – integrováno P1.2 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Efektivní řešení problémů P1.4 Osobnostní a sociální výchova, okruh: Morálka všedního dne P5.4 Mediální výchova, okruh: Účinky mediální produkce a vliv médií
Pracovněprávní vztahy	• uvede postup, jak uzavřít pracovní smlouvu a podat výpověď • deklaruje svá pracovní práva, vyslovuje požadavky na respektování svých práv ostatními lidmi a respektuje své pracovní povinnosti • objasní funkci odborů • volí bezpečné pracovní postupy šetrné k životnímu prostředí, používá	• pracovní právo – právní podmínky vzniku, změny a zániku pracovního poměru • práva a povinnosti účastníků pracovněprávních vztahů • význam odborů • zásady bezpečnosti práce (ekologická hlediska práce, pracovní úraz a odškodnění)	

		adekvátní pracovní pomůcky • se chová poučeně a adekvátně v případě pracovního úrazu		
	Mezinárodní vztahy	• objasní podstatu a důvody evropské integrace a charakterizuje její instituce včetně rozlišení funkce orgánů EU • posoudí vliv členství ČR v EU na každodenní život občanů, uvede příklady, jak uplatňovat práva v rámci EU • posoudí význam integrace pro vývoj Evropy • charakterizuje činnost vybraných mezinárodních organizací a jejich vliv na ČR	• evropská integrace, Evropská unie, orgány EU, jednotná evropská měna • Rada Evropy, NATO, OSN	P2.3 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Žijeme v Evropě
	Tržní ekonomika	• vysvětlí na základě reálné a aktuální situace ve společnosti mechanismy fungování trhu • rozumí mechanismu stanovení ceny • rozpozná běžné cenové triky a jiné klamavé nabídky • rozlišuje a porovnává jednotlivé formy podnikání • posoudí výhody a rizika podnikání v porovnání se zaměstnáním • uvede, jak postupovat při vlastní podnikatelské činnosti a jak požádat o živnostenské oprávnění • analyzuje skrytý obsah reklamy a podíl marketingu na úspěchu výrobku na trhu	• základní ekonomické pojmy – typy ekonomik, ekonomický cyklus, tržní mechanismus, globální ekonomické otázky • ekonomické subjekty – právní formy podnikání • marketing (marketing a public relations, reklama, reklamní agentury)	
	Národní	• objasní základní principy fungování	• fiskální politika	

hospodářství a úloha státu v ekonomice	• systému příjmů a výdajů státu • rozlišuje základní typy daní • zjistí výši daní, sociálního a zdravotního pojištění, životního minima • objasní funkci sociálních dávek • vymezí náplň činnosti úřadu práce • na základě aktuálních informací posoudí vliv nejdůležitějších ekonomických ukazatelů (inlace, HDP, míra nezaměstnanosti) na změny v životní úrovni občanů	• monetární politika ČNB (inlace, kurz měny), zahraniční platební bilance, HDP • sociální politika (systém sociálních dávek, státní politika zaměstnanosti) • nezaměstnanost	
Mezinárodní ekonomické aktivity	• posoudí profesní poptávku a nabídku na českém i evropském trhu práce a pružně na ni reaguje dalším vzděláváním • zváží dopady globalizace na pracovní trh • využije informačních, poradenských a zprostředkovatelských služeb	• mezinárodní trh práce (pracovní trh v EU, celoživotní profesní mobilita, dobrovolnictví jako příležitost k rozvíjení pracovních zkušeností)	P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Žijeme v Evropě
Finance	• zvolí optimální způsob financování svých osobních potřeb včetně úvěrů • chápe rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN • si uvědomuje význam pojištění ve svém životě • chápe principy uvažovaného investování volných finančních prostředků • objasní funkci ČNB • využívá moderní formy bankovních služeb • sestaví rozpočet domácnosti	• hospodaření domácnosti (rozpočet domácnosti, typy rozpočtu a jejich rozdíly) • funkce peněz, cenné papíry, burza • finanční produkty (způsoby využití) • bankovní soustava (ČNB a komerční banky, specializované finanční instituce, moderní formy bankovníctví)	

		• účelně nakládá se schodkovým i přebytkovým rozpočtem		
	Religionistika	• rozlišuje významné náboženské systémy • rozezná projevy náboženské a názorové nesnášenlivosti	• víra v lidském životě (podoby víry, znaky náboženské víry); náboženské systémy (církve, sekty)	P2.4 Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh: Žijeme v Evropě

5.7 Dějepis

5.7.1 Charakteristika vyučovacího předmětu dějepis

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	2	2	2	-

Realizuje se obsah vzdělávacího oboru Dějepis RVP ZV a RVP G. V edukační linii jsou realizovány tematické okruhy průřezových témat Výchova demokratického občana RVP ZV, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Osobnostní a sociální výchova RVP G, Environmentální výchova RVP G, Mediální výchova RVP G a Multikulturní výchova RVP G.

Výuka se realizuje ve kmenových učebnách nebo v odborné učebně dějepisu vybavených didaktickou technikou. Doplnovací úlohu má na chodbě u odborné učebny nástěnné informační centrum. Zde se žáci seznamují s kopiemi důležitých historických dokumentů obecných i našich dějin.

Na předmět navazují volitelné předměty v posledních dvou ročnících studia.

Vyučovací předmět dějepis tvoří důležité historické vědomí, je zdrojem kultivačního procesu dlouhodobé paměti národa. Nosnou rovinou je idea hledání lidské důstojnosti, která svými kořeny prolíná celým dějinným časem a ve 20. a 21. století nabývá podobu kodexu lidských a občanských práv. Cílem je současně programová kultivace hodnotových postojů, jako jsou úcta ke kulturnímu dědictví lidstva i ke kulturnímu dědictví vlastního národa, smysl pro toleranci ve vztahu k odlišným civilizačním soustavám a odsouzení sociálně patologických jevů ohrožujících svět nejen v minulosti, ale i v současnosti.

Předmět dějepis úzce souvisí s předmětem základy společenských věd a také se zeměpisem a ostatními předměty (důležité objevy a jejich význam pro rozvoj věd i lidstva, kultura, literatura).

Žák se učí

- spoléhat na svůj kritický úsudek, uvažovat na základě získaných zkušeností, nepodlehout však myšlenkové manipulaci,
- chápat, že historie není ukončenou minulostí s přesnou faktografií, ale jde zejména o kladení dotazů a hledání odpovědí na ně, protože žádný jev, problém, vztah neexistuje sám o sobě, ale v souvislostech, které je nutno u kořenů společenských jevů objevit, pochopit, aplikovat v souvislosti v reálném i historickém čase,
- rozlišovat mezi mýtem a skutečností, cítit národní hrdost, úctu k jiným etnikům a národům, získat respekt ke kulturním či jiným odlišnostem sociálních skupin a útvarů.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel vede žáky k promyšlenému plánování své přípravy na vyučování, kritickému hodnocení své práce a posouzení vypovídací hodnoty jednotlivých informačních zdrojů. (1, 2, 4, 6, 7)

Učitel vede žáky k analyzování různých historických situací, ověřování vnitřní a vnější motivace jejich aktérů a vyvozování alternativních řešení těchto událostí. (1, 2, 3, 6)

Učitel zadává práci s odbornými texty a vyžaduje jejich rozbor, výklad a pochopení. Žáky vede k využívání digitálních zdrojů informací při studiu. (1, 2, 3, 6, 7)

Učitel vede žáky k samostatné práci a iniciativě formou doplňkových projektů a aktivit, informuje žáky o možnostech účasti v soutěžích. Přípravuje a dává prostor pro prezentaci soutěžících. (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)

Učitel vede žáky k účelnému používání digitálních technologií jako zdroje odborných informací a kritickému posuzování těchto informací. (1, 2, 4, 6, 7)

Učitel vede žáky k úctě k lidským a občanským právům a k jejich aktivnímu hájení ve veřejném životě. Upozorňuje žáky na negativní důsledky porušování lidských a občanských práv v historii. (4, 5)

Učitel u žáků postupně rozvíjí jejich osobní a odborný potenciál a vede je, aby k vyučovacímu procesu přistupovali tvořivě a uvědomovali si význam vzdělání pro své další uplatnění. (1, 2, 4, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k uvědomění si negativních dopadů využívání digitálních technologií s ohledem na serióznost získávaných informací, bezpečnost a možnost zneužití osobních údajů i zdravotní rizika související s prací s digitálními technologiemi. (4, 5, 6, 7)

5.7.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu dějepis

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Stanovení vstupních požadavků	- dokáže popsat základní problematiku antiky, středověku a počátků novověku - je schopen s nimi pracovat - dokáže základní jevy a děje antiky a středověku uvádět do souvislostí	sjednocení dějepisných znalostí žáků z různých základních škol	
	Novověk (18. a 19. století)	- vymezí podstatné ekonomické, politické a kulturní změny ve vybraných zemích i u nás, které charakterizují modernizaci společnosti - popíše souvislosti mezi událostmi francouzské revoluce a napoleonských válek a rozbití staré společenské stratifikace v Evropě - porovná jednotlivé fáze utváření novodobého českého národa v souvislosti s národním hnutím vybraných evropských národů - vysvětlí různé tempo modernizace v jednotlivých částech světa - charakterizuje soupeření mezi velmocemi a vymezí význam kolonií - pozná a charakterizuje jednotlivé kulturní styly	- vznik USA - Velká francouzská revoluce - napoleonské války - průmyslová revoluce - utváření novodobých národů - revoluce 1848 - politické proudy a ideologie - kultura 18. a 19. století - cesta k první světové válce - kolonialismus	PZv 1 Občanská společnost a škola PZv 2 Občan, občanská společnost a stát PZv 4 Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení konfliktů P1.3 Sociální komunikace P1.4 Morálka všedního dne P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky P2.4 Žijeme v Evropě P3.2 Psychosociální aspekty multikulturality P4.2 Člověk a životní prostředí
2.	Moderní doba	- na příkladech dokáže demonstrovat zneužití výsledků vědeckotechnické revoluce ve světových válkách - orientuje se v kladném i záporném hodnocení demokratických systémů	- první světová válka - nové politické uspořádání Evropy - vznik ČSR a její meziválečný vývoj	PZv.1 Občanská společnost a škola PZv.2 Občan, občanská společnost a stát PZv.3 Formy participace občanů v politickém životě PZv.4 Principy demokracie jako

		- vysvětlí jejich vzestup na ekonomické a politické platformě včetně sociálněpatologických důsledků - rozpozná nebezpečí chybné ekonomické strategie pro politický vývoj států - analyzuje destruktivní sílu totalitarismu a vyhozeného nacionalismu - na příkladech vyloží antisemitismus, rasismus a jejich nepřijatelnost z hlediska lidských práv - analyzuje postavení ČSR v evropských souvislostech a jeho vnitřní sociální, politické, hospodářské a kulturní prostředí - vysvětlí novou podobu mapy Evropy	- mezinárodní politická a hospodářská situace ve 20. a 30. letech - totalitní systémy - druhá světová válka - Protektorát Čechy a Morava - důsledky druhé světové války	formy vlády a způsobu rozhodování P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.3 Sociální komunikace P1.4 Morálka všedního dne P3.3 Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí P4.2 Člověk a životní prostředí
	Svět po druhé světové válce	- provede rozbor příčin a důsledků aktivit bipolárního světa - uvede příklady střetávání obou bloků - vysvětlí a na příkladech doloží mocenské a politické důvody euroatlantické hospodářské a vojenské spolupráce - pochopí příčiny, které vedly k pádu většiny evropských totalitních systémů - popíše a demonstruje příčiny vedoucí k rozpadu ČSFR - posoudí postavení postkoloniálních rozvojových zemí - popíše proces sjednocování Evropy - uvede klady a zápory ve vztahu rozvoje průmyslu a životního prostředí - kriticky posuzuje výpovědní hodnotu různých informačních zdrojů, které při studiu využívá	- dekolonizace - studená válka - východní blok - Československo po druhé světové válce - vznik ČR - kultura a věda v poválečném období - problémy současnosti	P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky P2.3 Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce P2.4 Žijeme v Evropě P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů P4.3 Životní prostředí České republiky
3.	Úvod do studia historie	- charakterizuje smysl historického poznání a jeho povahu jako poznání neuzavřeného a proměnlivého - objasní metody práce historika	- úvod do studia historie - pomocné vědy historické	P1.1 Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti P1.2 Seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení

	• uvede typy historických pramenů, jejich získávání a úskalí jejich interpretace • vyjmenuje pomocné vědy historické a vysvětlí jejich obsah • analyzuje hlavní mezníky v periodizaci dějin		problémů P2.5 Vzdělání v Evropě a ve světě
Pravěk	• objasní ve shodě s aktuálními vědeckými poznatky materiální a duchovní život lidské společnosti v jednotlivých vývojových etapách pravěku • charakterizuje pojem archeologická kultura • vysvětlí zásadní zlom ve vývoji lidstva v důsledku cílevědomé zemědělské a řemeslné činnosti • zařadí časově a prostorově hlavní archeologické kultury pravěku	• doba kamenná • doba bronzová • doba železná	P4.1 Problematika vztahu organismu a prostředí P4.2 Člověk a životní prostředí
Starověk	• zdůvodní civilizační přínos vybraných starověkých společenství, antiky a křesťanství jako základních fenoménů, z nichž vyrůstá evropská civilizace • objasní židovství včetně vazby mezi židovstvím a křesťanstvím + další neevropské náboženské a kulturní systémy • analyzuje určující procesy a události, uvede významné osobnosti starověkých dějin	• staroorientální státy • antické Řecko • antický Řím • Evropa v době stěhování národů	P3.2 Psychosociální aspekty interkulturality P3.3 Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
Raný středověk	• objasní proces christianizace a její vliv na konstituování raně středověkých států v Evropě • vysvětlí podstatu vztahu mezi světskou a církevní mocí v západním a východním okruhu i projevy vlivu náboženství a církve ve středověké společnosti • analyzuje důsledky tatarských nájezdů pro východní Evropu • vymezí specifika islámské oblasti	• utváření středověké Evropy • islám a arabská říše • křesťanství • nejstarší státní útvary na našem území	P2.1 Globalizační a rozvojové procesy

	Vrcholný středověk	• definuje proměny hospodářského a politického uspořádání středověké společnosti a jeho specifické projevy ve vybraných státních celcích • použije znalosti z předchozího studia a objasní význam mongolských a tureckých nájezdů pro východní a jižní Evropu • charakterizuje základní rysy vývoje na našem území	• ekonomika a společnost • mongolská a turecká expanze • střet křesťanství s islámem • český stát – Lucemburkové	P2.1 Globalizační a rozvojové procesy P2.2 Globální problémy, jejich příčiny a důsledky P3.2 Psychosociální aspekty interkulturality P4.2 Člověk a životní prostředí
4.	Pozdní středověk	• analyzuje příčiny vedoucí k husitskému hnutí • vyvodí obecné závěry z průběhu husitského hnutí • dokáže diskutovat o dopadech války na životní prostředí • použije znalostí z předchozího studia a objasní dopady tatarských a tureckých nájezdů pro jižní a východní Evropu • ilustruje na příkladech úroveň vzdělanosti a umění středověku a etický odkaz	• husitství • vzdělanost a umění	
	Novověk	• umí vysvětlit nové filozofické a vědecké myšlenky, které byly zformulovány ve 14. – 17. století; zhodnotí jejich praktický dopad • popíše základní rysy reformace a protireformace, vysvětlí důsledky pro další evropský vývoj • porozumí důsledkům zámořských objevů, jež vedly k podstatným hospodářským mocensko-politickým změnám • popíše základní rysy reformace a protireformace, vysvětlí důsledky války pro další evropský a světový vývoj	• renesance a humanismus • zámořské plavby • reformace • třicetiletá válka	P3.1 Základní problémy sociokulturních rozdílů P1.4 Morálka všedního dne
		• vymezí základní znaky stavovství a absolutismu; uvede konkrétní projevy v jednotlivých zemích a příklady střetů • posoudí postavení českého státu uvnitř habsburského soustátí a analyzuje jeho vnitřní	• absolutismus a parlamentarismus • baroko	

		sociální, politické a kulturní poměry		
	Osvícenství	• určí a zhodnotí hlavní myšlenky a principy osvícenství a rozpozná jejich uplatnění v revolucích 18. a 19. století • na konkrétních příkladech jednotlivých států demonstruje postupný rozklad, zánik a proměny dosavadních systémů přes úsilí mocenských struktur o jejich udržení • posoudí význam ústavy a novou organizaci státu, uvede základní typy parlamentních státních systémů • charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace a její ekonomické, sociální a politické důsledky, rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace	• osvícenství • osvícenský absolutismus • vznik USA • Velká francouzská revoluce • Evropa za napoleonských válek • Vídeňský kongres • průmyslová revoluce • rok 1848/49	P5.1 Média a mediální produkce P5.4 Účinky mediální produkce a vliv médií P5.5 Role médií v moderních dějinách
5.	Porevoluční Evropa	• vysvětlí emancipační úsilí národů a jednotlivých společenských vrstev • charakterizuje proces modernizace, vysvětlí průběh industrializace, její ekonomické, sociální a politické důsledky, rozpozná její ekologická rizika; určí základní příčiny asymetrického vývoje Evropy a světa v důsledku rozdílného tempa modernizace • vymezí utváření českého novodobého národa včetně jeho specifických rysů • objasní tendence vývoje české společnosti ve 2. pol. 19. století	• utváření novodobých národů • porevoluční Evropa	P5.1 Média a mediální produkce
	Imperiální doba	• vysvětlí expanzivní záměry velmocí v okrajových částech Evropy a mimoevropském světě, jež byly příčinou četných střetů a konfliktů daného období • určí základní příčiny proměn životního stylu	• imperialismus a kolonialismus • USA • Rusko • mimoevropské konflikty • Belle époque	
	Moderní doba I	• charakterizuje první světovou válku, dokumentuje	• první světová válka	P3.2 Psychosociální aspekty interkulturality

		sociální, hospodářské a politické důsledky • uvede příčiny a projevy politického a mocenského obrazu světa, který byl určen vyčerpáním tradičních evropských velmocí, vzestupem USA a nastolením bolševické moci v Rusku • vymezí základní znaky totalitních ideologií a dovede je srovnat se zásadami demokracie • popíše a zhodnotí životní styl v moderní evropské společnosti, zhodnotí význam masové kultury •	• revoluce v Rusku • versailleský systém • Evropa a svět ve 20. a 30. letech • vznik ČSR, ČSR mezi válkami • mnichovská krize a její důsledky • kultura 1. poloviny 20. století	
	Moderní doba II	• objasní příčiny a podstatu agresivní politiky a neschopnosti potenciálních obětí jim čelit • vysvětlí souvislost mezi světovou hospodářskou krizí a vyhrocením politických problémů, které byly provázeny radikalizací pravicových i levicových protidemokratických sil • popíše a zhodnotí životní styl v moderní evropské společnosti, zhodnotí význam masové kultury • charakterizuje vznik, vývoj a rozpad bipolárního světa, jeho vojenská, politická a hospodářská seskupení, vzájemné vztahy a nejvýznamnější konflikty • vysvětlí základní problémy vnitřního vývoje zemí západního a východního bloku; zejména se zaměří na pochopení vnitřního vývoje a vzájemných vztahů supervelmocí USA, SSSR a na situaci ve střední Evropě a v naší zemi • porovná a vysvětlí způsob života a chování v nedemokratických společnostech a v demokraciích • popíše mechanismy a prostředky postupného sjednocování Evropy na demokratických principech, vysvětlí lidská práva v souvislosti s evropskou kulturní tradicí; zná základní instituce sjednocující se	• druhá světová válka • Protektorát Čechy a Morava • Evropa a svět po druhé světové válce • vznik OSN • studená válka • vývoj v poválečném Československu • válečné konflikty po druhé světové válce • dekolonizace a třetí svět • pád komunistických režimů a jeho důsledky • globální problémy moderní společnosti	P2.1 Globalizační a rozvojové procesy P2.3 Humanitární pomoc a mezinárodní rozvojová spolupráce P4.2 Člověk a životní prostředí P4.3 Životní prostředí České republiky P5.5 Role médií v moderních dějinách

		Evropy, jejich úlohu a fungování • objasní hlavní problémy specifické cesty vývoje ve významných postkoloniálních rozvojových zemích; objasní význam islámské a některé další neevropské kultury v moderním světě • vymezí základní problémy soudobého světa a možnosti jeho dalšího vývoje		
--	--	---	--	--

5.8 Fyzika

5.8.1 Charakteristika vyučovacího předmětu fyzika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	3	2	2	-

Vyučovací předmět fyzika realizuje obsah vzdělávacího oboru Fyzika RVP ZV a RVP GV. Integruje průřezová témata Environmentální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech a Osobnostní a sociální výchova RVP ZV a RVP G.

Cílem výuky předmětu fyzika je osvojení základních fyzikálních pojmů a zákonitostí, rozvíjení přirozené touhy po poznání světa, ve kterém žijeme. Žáci se učí správně chápat společenskou roli fyziky a její úzkou souvislost s ostatními přírodovědnými obory. Jsou vedeni zejména k tomu, aby rozuměli různým typům fyzikálních dějů, využívali matematický aparát pro odvození jednoduchých fyzikálních vztahů a aplikovali své znalosti při provádění praktických měření.

Fyzika je realizována jako povinný předmět pro žáky 1.–5. ročníku. Předmět fyzika je převážně vyučován v učebně fyziky vybavené didaktickou technikou. Výuka je doplňována odbornými exkurzemi a přednáškami.

Umožňují-li to provozní podmínky školy, je při hodinách cvičení třída dělena na 2 skupiny, kdy jsou v dvoutýdenních cyklech vyučována fyzikální praktika, zaměřená především na laboratorní práce, praktické činnosti žáků a prohlubování a procvičování probraného učiva. Výuka probíhá v laboratoři fyziky.

Pro žáky s větším zájmem o fyziku, především pro ty, kteří chtějí z fyziky složit maturitní zkoušku, jsou určeny v 5. a 6. ročníku volitelné předměty z fyziky.

Během studia se mohou žáci každoročně zúčastnit fyzikální olympiády, korespondenčního semináře nebo jiných odborných soutěží.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel zařazuje do výuky pozorování fyzikálních objektů, demonstrační a frontální pokusy a vede žáky k jejich objektivnímu vyhodnocení. (1, 2, 3, 6)

Učitel zařazuje motivační úlohy a reálné příklady z praxe, ukazuje na souvislost fyziky a ostatních přírodních věd. Výběrem vhodných problémů vede žáky k využívání fyzikálních poznatků a metod k řešení problémů z různých oblastí praktického života. (1, 2, 4, 5, 6)

Učitel rozvíjí kritičnost žáků k získaným informacím tím, že je vede k vyhledávání informací z různých zdrojů, porovnávání jejich obsahu a konfrontaci s fyzikálními zákony a zákonitostmi, které žáci již poznali. (1, 2, 4, 6, 7)

Učitel vyžaduje od žáků fyzikální rozbor situace a zdůvodnění zvoleného postupu, podporuje je v hledání různých cest k vyřešení problému, podněcuje žáky k odhadování výsledku a ke zhodnocení, zda dosažený výsledek je reálný. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel dbá, aby žáci jasně a srozumitelně formulovali své myšlenky v ústním i písemném projevu a nebáli se zeptat a vyslovit svůj názor. (3, 4, 5, 6)

Učitel zadává úkoly, které vyžadují použití různých zdrojů informací, využití tabulek a grafů. (2, 6, 7)

Učitel využívá skupinové práce žáků (laboratorní práce, fyzikální prezentace), a tím rozvíjí u žáků schopnost spolupráce a odpovědnost za splnění společného úkolu. (2, 3, 4, 6)

Učitel vyžaduje od žáků dodržování zásad BOZP při práci, a tím formuje jejich odpovědný vztah k vlastnímu zdraví. (3, 4, 5, 6)

Učitel vede žáky k tomu, aby dokázali posoudit vědecké objevy i z hlediska jejich dalšího využití pro vývoj společnosti nebo případného zneužití proti lidstvu, z hlediska ekologie a ochrany životního prostředí. (2, 3, 4, 5, 6)

Učitel předkládá žákům vhodné problémy a příklady k samostatnému i skupinovému řešení, čímž je učí systematickosti, schopnosti organizovat si čas a rozvíjet své organizační schopnosti a dovednosti. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k uvědomění si negativních dopadů využívání digitálních technologií s ohledem na serióznost získávaných informací, bezpečnost a možnost zneužití osobních údajů i další rizika související s prací s digitálními technologiemi. (4, 5, 6, 7)

5.8.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu fyzika

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Práce, energie - využívá s porozuměním vztah mezi výkonem, vykonanou prací a časem - zhodnotí výhody a nevýhody využívání různých energetických zdrojů z hlediska vlivu na životní prostředí	- mechanická práce - výkon - pohybová a polohová energie	
	Termika - určí v jednoduchých případech teplo přijaté či odevzdané tělesem - rozlišuje veličiny teplo a teplota	- vnitřní energie - tání a tuhnutí, vypařování a kapalnění; hlavní faktory ovlivňující vypařování a teplotu varu kapaliny - obnovitelné a neobnovitelné zdroje energie	Environmentální výchova: okruh Lidské aktivity a problémy životního prostředí
	Elektrické jevy - sestaví správně podle schématu elektrický obvod a analyzuje správně schéma reálného obvodu - rozliší stejnosměrný proud od střídavého a změří elektrický proud a napětí - rozliší vodič, izolant a polovodič na základě analýzy jejich vlastností	- elektrický obvod – zdroj napětí, spotřebič, spínač - elektrická síla; elektrický náboj - tepelné účinky elektrického proudu - elektrický odpor	
	Akustika - rozpozná ve svém okolí zdroje zvuku a kvalitativně analyzuje příhodnost daného prostředí pro šíření zvuku - posoudí možnosti zmenšování vlivu nadměrného hluku na životní prostředí	- látkové prostředí jako podmínka vzniku šíření zvuku - rychlost šíření zvuku v různých prostředích - odraz zvuku na překážce, ozvěna - pohlcování zvuku	Hv – princip hudebních nástrojů Bi – lidské ucho Environmentální výchova: okruh Lidské aktivity a problémy životního prostředí
2.	Elektromagnetické jevy - využívá prakticky poznatky o působení magnetického pole na cívku s proudem a o vlivu změny magnetického pole v okolí cívky na vznik indukovaného napětí v ní - vysvětlí způsoby výroby elektrické energie a jejich vliv	- magnetická síla - stejnosměrný elektromotor - transformátor - bezpečné chování při práci s elektrickými přístroji a zařízeními	Environmentální výchova: okruh Lidské aktivity a problémy životního prostředí Z – energetické zásobování republiky

	na životní prostředí - obnovitelné a neobnovitelné zdroje energie - vyhledává informace z různých zdrojů, porovnává jejich obsah a konfrontuje s fyzikálními zákony a zákonitostmi	výroba a přenos elektrické energie	
	Optika - využívá zákona o přímočarém šíření světla ve stejnorodém optickém prostředí a zákona odrazu světla při řešení problémů a úloh - rozhodne ze znalostí rychlostí světla ve dvou různých prostředích, zda se světlo bude lámat ke kolmici, nebo od kolmice, a využívá této skutečnosti při analýze průchodu světla čočkami	- zdroje světla - rychlost světla ve vakuu a v různých prostředích - stín, zatmění Slunce a Měsíce - zobrazení odrazem na rovinném, dutém a vypuklém zrcadle (kvalitativně) - zobrazení lomem tenkou spojkou a rozptylkou (kvalitativně) - rozklad bílého světla hranolem	Bi - lidské oko, princip vidění
	Jaderná fyzika - zhodnotí výhody a nevýhody využívání různých energetických zdrojů z hlediska vlivu na životní prostředí - vyhledává informace z různých zdrojů, porovnává jejich obsah a konfrontuje s fyzikálními zákony a zákonitostmi	- jaderná energie - štěpná reakce, jaderný reaktor, jaderná elektrárna - ochrana lidí před radioaktivním zářením	Environmentální výchova: okruh Lidské aktivity a problémy životního prostředí Bi – ochrana před radioaktivním zářením
	Astrofyzika objasní pomocí poznatků o gravitačních silách pohyb planet kolem Slunce a měsíců kolem planet	- Sluneční soustava – její hlavní složky - měsíční fáze	Z – stavba Sluneční soustavy Z – postavení Země ve vesmíru
3.	Fyzikální veličiny a jejich měření - využívá s porozuměním základní veličiny a jednotky - rozliší základní a odvozené veličiny a jednotky, převádí jednotky - změří vhodnou metodou určené veličiny - zpracuje měření, stanoví správně výsledek měření - rozlišuje skalární a vektorové veličiny	- fyzikální veličiny a jejich měření - soustava fyzikálních veličin a jednotek – mezinárodní soustava jednotek SI - absolutní a relativní odchylka měření - skalární a vektorové veličiny a operace s nimi - významní světoví a evropští fyzici	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech: okruh Žijeme v Evropě M – převody jednotek, vektorová algebra, počítání s mocninami
	Mechanika hmotného bodu - využívá abstraktní představy hmotného bodu při řešení fyzikálních problémů - klasifikuje pohyby a využívá základní kinematické vztahy	- kinematika pohybu – vztažná soustava, poloha, změna polohy hmotného bodu, rychlost, zrychlení - dynamika pohybu – hmotnost a síla,	M – výpočet neznámé ze vzorce, lineární a kvadratická funkce, řešení kvadratických rovnic, goniometrické funkce ostrého

	pro jednotlivé druhy pohybů - určuje v konkrétní situaci působící síly a jejich výslednici - využívá Newtonovy zákony při popisu fyzikálních dějů, aplikuje zákony zachování	hybnost, Newtonovy pohybové zákony, inerciální soustava druhy sil	úhlu, oblouková míra
	Práce, energie - uvádí souvislost mechanické energie s prací - aplikuje zákony zachování při řešení problémů a úloh	- mechanická práce, výkon - souvislost změny mechanické energie s prací - zákon zachování hmotnosti - zákon zachování hybnosti - zákon zachování energie	M – vektorová algebra perpetuum mobile prvního druhu
	Gravitační pole - objasní silové působení gravitačního pole - rozliší tíhovou a gravitační sílu - objasní pohyby v gravitačním poli	- gravitační pole, gravitační síla - tíhové pole Země, tíhová síla	Z – Sluneční soustava, zeměpisná šířka a délka
	Mechanika tuhého tělesa - popisuje translační a rotační pohyb tuhého tělesa - určí v konkrétních situacích síly působící na tuhé těleso, jejich výslednici, momenty sil a výsledný moment - objasní obsah momentové věty a využívá ji prakticky k řešení technických problémů	- moment síly, momentová věta - těžiště tělesa	
	Mechanika kapalin a plynů - využívá poznatky o zákonitostech tlaku v klidných tekutinách při řešení konkrétních praktických problémů - zformuluje a objasní podmínky plování těles - řeší úlohy s využitím Archimédova zákona - objasní fyzikální význam rovnice spojitosti	- Pascalův zákon - hydrostatický tlak - Archimédův zákon - rovnice kontinuity	
3.–4.	Struktura a vlastnosti látek - využívá základní principy kinetické teorie látek při objasňování vlastností látek různých skupenství a procesů v nich probíhajících - určí v konkrétních případech teplo přijaté či odevzdané při tepelné výměně	- kinetická teorie látek, interakce částic v látkách různých skupenství - termodynamika, termodynamická teplota, vnitřní energie a její změna, teplo - první a druhý termodynamický zákon - měrná tepelná kapacita, přenos vnitřní	Environmentální výchova: okruh Problematika vztahů organismů a prostředí a okruh Člověk a životní prostředí Tv – fyzikální principy sáňkování, bruslení, lyžování

	• uplatňuje termodynamické zákony při řešení fyzikálních úloh • používá stavové veličiny pro popis stavu soustavy • vysvětlí stavové změny ideálního plynu užitím stavové rovnice • uvede konkrétní příklady využití práce plynu • formuluje zákon zachování energie pro tepelné děje • rozlišuje krystalické a amorfni látky na základě znalosti jejich stavby • řeší praktické problémy, objasní průběh pružné deformace pomocí Hookova zákona • užívá zákonitosti teplotní roztažnosti látek • vysvětlí jevy související s povrchovou silou a energií kapalin • objasní kvalitativně i kvantitativně změny skupenství látek	energie • ideální plyn • stavová rovnice a tepelné děje ideálního plynu • deformace pevného tělesa • normálové napětí, Hookův zákon • součinitel délkové a objemové roztažnosti pevných látek • povrchové napětí kapaliny • součinitel délkové a objemové roztažnosti kapalin • kapilární jevy • změny skupenství • skupenské a měrné skupenské teplo	Z – atmosféra Zsv – filozofie – vývoj názorů na podstatu hmoty – diskrétní vs. spojitá
4.	Mechanické kmitání a vlnění • užívá vztahy při řešení problémů a úloh o harmonických kmitavých pohybech • vysvětlí příčiny kmitavého pohybu zvoleného mechanického oscilátoru • popíše přeměny energie v mechanickém oscilátoru • objasní princip vzniku a šíření vln, odrazu a interference vlnění • uvede základní charakteristiky zvuku	• kmitání mechanického oscilátoru • perioda a frekvence kmitání • postupné mechanické vlnění, vlnová délka a rychlost vlnění • stojaté vlnění • zvuk, hlasitost, intenzita	Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Hv – akustika, mechanické zdroje zvuku Bi – lidské ucho, principy vnímání zvuku, psychosomatické vlivy mechanického vlnění na člověka Z - seizmické vlny, tsunami M - goniometrické funkce a rovnice
	Elektrostatické pole • objasní silové působení elektrostatického pole na vodič a izolant • objasní s pomocí Coulombova zákona děje v elektrickém poli • předvede různé způsoby elektrovaní těles	• elektrický náboj a zákon jeho zachování • intenzita elektrického pole • elektrické napětí • kondenzátor	M - vektorová algebra
	Elektrický proud v látkách • sestaví správně podle schématu elektrický obvod • změří elektrický proud a elektrické napětí	• elektrický proud jako děj a jako veličina • Ohmův zákon pro část obvodu a uzavřený obvod	Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Ch – elektrolýza, galvanické články

	• řídí se zásadami bezpečného zacházení s elektrickými spotřebiči • objasní podmínky vzniku stejnosměrného elektrického proudu a jeho vedení v kovovém vodiči • užívá Ohmův zákon při řešení praktických problémů, vypočítá proud a napětí v jednotlivých částech obvodu • objasní podmínky vzniku stejnosměrného elektrického proudu a jeho vedení v polovodičích • objasní funkci a zapojení polovodičové diody • objasní podmínky vzniku stejnosměrného elektrického proudu a jeho vedení v kapalinách • objasní podmínky vzniku stejnosměrného elektrického proudu a jeho vedení v plynech	• elektrický odpor • elektrická energie a výkon stejnosměrného proudu • elektrický proud v polovodičích, polovodičová dioda • elektrický proud v kapalinách • elektrický proud v plynech	
4.–5.	Magnetické pole • určí zdroje magnetického pole • objasní základní vlastnosti magnetického pole a uplatňuje je při řešení fyzikálních úloh • analyzuje vlivy magnetického pole na elektricky nabitě částice a uvede možnosti praktického využití • využívá zákon elektromagnetické indukce k řešení problémů a k objasnění funkce elektrických zařízení	• magnetická síla • magnetické pole vodiče s proudem • magnetická indukce • elektromagnetická indukce • indukované napětí	Z – magnetické pole Země, důsledky jeho existence
5.	Střídavý proud • objasní vznik střídavého proudu, popíše jeho charakteristiky • vysvětlí chování prvků v elektrickém obvodu střídavého proudu • vysvětlí funkci generátoru střídavého proudu, elektromotoru a transformátoru	• vznik harmonického střídavého proudu a napětí • obvody střídavého proudu • výkon střídavého proudu a frekvence • generátor střídavého proudu, elektromotor, transformátor	Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Z – energetika ČR B – účinky elektrického proudu na lidské tělo
	Elektromagnetické záření • porovná šíření různých druhů elektromagnetického vlnění v různých prostředích	• elektromagnetická vlna • spektrum elektromagnetického záření •	
	Optika • využívá zákony šíření světla v prostředí k určování vlastností	• rychlost a šíření světla v různých prostředích	Bi – fyziologie vidění a jeho poruch

	zobrazení předmětů jednoduchými optickými systémy	• index lomu • zákon odrazu, zákon lomu • optické spektrum • interference světla • zobrazování optickými soustavami odrazem na rovinném a kulovém zrcadle • zobrazování lomem na tenkých čočkách • zorný úhel, oko jako optický systém, lupa	
	Úvod do fyziky mikrosvěta • popíše a vysvětlí podstatu fotoefektu • využívá poznatky o kvantování energie záření a mikročástic k řešení fyzikálních problémů • vysvětlí duální podstatu částic • vysvětlí zákonitosti jaderných přeměn i z hlediska energetické bilance • využije zákon radioaktivní přeměny k předvídání chování radioaktivních látek • vysvětlí principy využití jaderné energie • porovná účinky různých druhů jaderného záření a objasní základní pravidla ochrany člověka před účinky tohoto záření	• stálost rychlosti světla v inerciálních soustavách a některé důsledky této zákonitosti • fotoelektrický jev foton a jeho energie • korpuskulárně vlnová povaha záření a mikročástic • kvantování energie elektronů v atomu • spontánní a stimulovaná emise, laser • jaderná energie • syntéza a štěpení jader • řetězová reakce • radioaktivita přirozená a umělá • jaderný reaktor	Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Ch – spektrální analýza, periodická soustava, kvantová čísla D – vývoj jaderných zbraní za a těsně po 2. světové válce

5.9 Chemie

5.9.1 Charakteristika vyučovacího předmětu chemie

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	2	2	2	-

Vyučovací předmět chemie vychází ze vzdělávací oblasti Člověk a příroda RVP ZV a RVP G, vzdělávacího oboru Chemie a částečně vzdělávacího oboru Geologie. Zahrnuje některé tematické okruhy průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech a Environmentální výchova RVP G. V předmětu chemie jsou také integrovány některé tematické okruhy ze vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví.

Hodiny chemie se vyučují zčásti v odborné učebně chemie a zčásti v kmenových třídách.

Na vyučovací předmět chemie navazují volitelné předměty v posledních dvou ročnících studia.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel v diskusích učí žáky používat a posuzovat získané poznatky, hledat jejich uplatnění v praktickém životě, vyhledávat informace v různých informačních zdrojích (internet, časopisy, knihy aj.) a formou referátů či prezentací s nimi seznamovat ostatní. (1, 2, 3, 4, 6, 7)

Při získávání informací, odvozování nových poznatků, při tvorbě referátů, zpracování projektů z různých zdrojů, v diskusích s učitelem i v pracovních skupinách učitel u žáků rozvíjí schopnost hodnocení kvality a významu jednotlivých informací, jejich hierarchického uspořádání, vyvozování logických souvislostí mezi nimi. (1, 2, 3, 4, 6, 7)

Učitel klade žákům jasně formulované otázky a vede je k používání správné terminologie a symboliky. (1, 3, 4)

Učitel vede žáky k otevřenosti v oblasti poznávání, k využívání odborné literatury i internetu. (1, 2, 6, 7)

Učitel vede žáky k efektivnímu využívání získaných znalostí a zkušeností nejen při studiu, ale i v každodenním životě. (1, 2, 4, 6)

Učitel klade důraz na argumentaci podloženou důkazy a podporuje řešení problémů s mezioborovým přesahem. (2, 3, 6)

Učitel v průběhu hodin vytváří vhodné podmínky pro vzájemnou komunikaci a vede žáky k souvislému a dobře formulovanému projevu. (1, 3, 4)

Učitel zadává úkoly tak, aby žáci museli při jejich plnění kombinovat různé zdroje informací a vede žáky ke kritickému posuzování pravdivosti a relevantnosti těchto informací. (2, 3, 7)

Učitel vede žáky k samostatnému, cílevědomému a zodpovědnému řešení úkolů. (1, 2, 5)

Učitel zadává žákům samostatnou i skupinovou práci a vytváří podmínky, které každému umožní zapojit se do činnosti dle svých individuálních schopností. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel pomáhá svým výkladem k vytvoření návyků zdravého životního stylu (především v oblasti stravování). (4, 5)

Učitel seznamuje žáky s environmentálními problémy v globálním i lokálním měřítku, vede je k účasti v ekologických aktivitách s cílem pomoci zlepšit kvalitu životního prostředí. (4, 5, 6)

Učitel vede žáky k pečlivé a systematické práci, učí je zacházet s přístroji, dodržovat přesné pracovní postupy s ohledem na bezpečnost práce a spolupracovat s dalšími žáky při plnění úkolů. (1, 2, 3, 4, 5, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k uvědomění si negativních dopadů využívání digitálních technologií s ohledem na serióznost získaných informací, bezpečnost a možnost zneužití osobních údajů i zdravotní rizika související s prací s digitálními technologiemi. (4, 5, 6, 7)

5.9.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu chemie

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Úvod do chemie Pozorování, pokus a bezpečnost práce	• uvede příklady nebezpečných chem. látek • užívá zásad bezpečné práce v chemické laboratoři a zásad předlékařské první pomoci • uvede příklady fyzikálních a chemických dějů • rozliší pojmy látka a těleso, určí společné a rozdílné vlastnosti látek • uvede příklady využití chemie ve svém okolí • uvede příklady fyzikálních a chemických vlastností látek • rozliší vybrané látky podle jejich vlastností	• zásady bezpečné práce v chem. laboratoři i v běžném životě • vlastnosti látek	Fy – stavba a vlast. látek Fy – vlastnosti látek
	Směsi	• rozliší chem. čisté látky a směsi • uvede příklady směsí • užívá ve správných souvislostech pojmy: rozpuštěná látka, rozpouštědlo, rozpustnost, nasycený a nenasycený roztok • vypočítá hmotnostní zlomek rozp. látky • rozliší vodu v jednotlivých skupenstvích • zhodnotí význam vody pro život na Zemi • rozliší různé druhy vody a uvede příklady jejich výskytu a použití	• látky chem. čisté, směsi • složení roztoků • výpočty hmotnostního zlomku • oddělování složek směsí • voda a její vlastnosti, výroba pitné vody, čistota vody • vzduch – složení, čistota ovzduší, ozonová vrstva	M – procenta Bi – voda PT – Environmentální výchova – Vztah člověka k prostředí Fy – skupenství látek Bi – význam vody v živých organizmech, dýchání IVT – vyhledání informací PT – Environmentální výchova – Základní podmínky života
	Částicové složení	• používá pojmy atom a molekula	• atomy a molekuly	Fy – stavba látek

	látek a chemické prvky	- ve správných souvislostech - popíše stavbu atomu a vznik iontů - ovládá značky a názvy vybraných prvků - vysvětlí pojem protonové číslo	- atomové jádro, protony a neutrony - elektrony a elektronový obal - chemické prvky, protonové číslo - názvy, značky, vlastnosti a použití vybraných prvků - chemická vazba - chemické sloučeniny	
	Chemické reakce	- rozliší na konkrétních příkladech výchozí látky a produkty - uvede příklady prakticky důležitých chemických reakcí - upraví rovnice jednoduchých chem. reakcí - přečte chemické rovnice a s užitím zákona o zachování hmotnosti vypočítá hmotnost výchozí látky nebo produktu - aplikuje poznatky o faktorech ovlivňujících průběh reakce v praxi	- chemický děj, výchozí látky a produkty - zákon zachování hmotnosti - látkové množství, molární hmotnost - faktory ovlivňující rychlost reakce	M – výpočty
	Anorganické sloučeniny	- porovná vlastnosti a použití vybraných prakticky významných dvouprvkových sloučenin (oxidů, sulfidů, halogenidů) a posoudí vliv zástupců těchto látek na životní prostředí - určí oxidační číslo atomu prvku v halogenidech a oxidech, porovnání vlastnosti a uvede použití vybraných halogenidů a oxidů	názvosloví dvouprvkových sloučenin halogenidů a oxidů, přehled vybraných halogenidů a oxidů, jejich vlastnosti a význam	Lidské aktivity a problémy životního prostředí
2.	Anorganické sloučeniny	- definuje redoxní reakci, oxidaci a redukci, oxidační a redukční činidlo - definuje elektrolýzu, objasní pojmy elektrolyt, elektroda, katoda, anoda - rozliší kyselé, zásadité a neutrální	- redoxní reakce - elektrolytické děje - názvosloví vybraných kyselin a hydroxidů, jejich vlastnosti a význam - kyselost a zásaditost roztoků	PT – Environmentální výchova – Lidské aktivity a problémy životního prostředí

		- roztoky - orientuje se na stupnici pH, změří reakci roztoku univerzálním indikátorovým papírkem a uvede příklady uplatňování neutralizace v praxi - porovná vlastnosti a použití vybraných prakticky významných kyselin, hydroxidů a solí a posoudí vliv zástupců těchto látek na životní prostředí - poskytne první pomoc při zasažení pokožky kyselinou nebo hydroxidem - popíše neutralizaci pomocí chemických rovnic	- vznik solí - názvy a vzorce vybraných solí, jejich vlastnosti a význam	
	Organické sloučeniny	- rozliší nejjednodušší uhlovodíky, uvede jejich vlastnosti, zdroje a praktické použití - rozliší vybrané deriváty uhlovodíků, uvede jejich vlastnosti, použití a zdroje - rozliší jednotlivé přírodní látky, uvede příklady zdrojů těchto látek	- charakteristika organických sloučenin - alkany, alkeny, areny - průmyslové zpracování ropy - charakteristika derivátů uhlovodíků - alkoholy a karboxylové kyseliny významné v praxi - přírodní látky – zdroje, vlastnosti, význam (tuky, sacharidy, bílkoviny, vitamíny)	Bi – složení živé a neživé přírody Fy – teplota varu Bi – zákl. podm. života Bi – zdravá výživa, metabolismus, genetika
	Chemie a společnost	- vyjmenuje příklady prvotních a druhotných surovin pro chemické výroby - zhodnotí ekonomický a ekologický význam recyklace odpadů - uvede příklady otravných látek, rozpozná označení látek hořlavých, toxických a výbušných - zachází s běžnými mycími a čisticími prostředky používanými v domácnosti bezpečně a s ohledem na životní	- chemický průmysl v ČR - průmyslová hnojiva - tepelně zpracovávané materiály - plasty a syntetická vlákna - detergenty, pesticidy, insekticidy - hořlaviny - léčiva a návykové látky	Bi – léčiva, drogy PT – Environmentální výchova – Lidské aktivity a problémy životního prostředí Z – průmysl ČR

		prostředí • aplikuje znalosti o principech hašení požárů na modelových situacích		
3.	Obecná chemie	• využívá názvosloví anorganické chemie • předvídá vlastnosti prvků a jejich chování v chemických procesech na základě poznatků o periodické soustavě prvků • využívá znalosti o chemických vazbách k předvídání některých vlastností látek a jejich chování v chemických reakcích • rozliší různé typy chemických reakcí • vysvětlí princip acidobazických a redoxních reakcí • vyrovná chemickou rovnici • provádí chemické výpočty a uplatňuje je při řešení praktických problémů	• názvosloví anorganických sloučenin • soustavy látek a jejich složení (prvek, sloučenina, směs) • stavba atomu – atomové jádro, přirozená a umělá radioaktivita, elektronový obal, elektronová konfigurace prvků • periodický zákon, periodická soustava prvků • chemická vazba – délka, energie, typy σ , π , násobnost, vaznost, kovalentní a koordinačně kovalentní vazba, hybridizace, polarita vazby, polarita molekul, slabé vazebné interakce • vlastnosti krystalových struktur • acidobazické děje, kyseliny, zásady, iontový součin vody, hydrolýza solí • redoxní děje • veličiny a výpočty v chemii – látkové množství, výpočty z chemických vzorců, výpočty koncentrace roztoků, výpočty z chemických rovnic	Vo Geologie (minerály) F – kvantová čísla, radioaktivita M – dekadický logaritmus
3.–4.		• vyrovná chemickou rovnici • vysvětlí principy různých druhů reakcí • seznámí se s faktory ovlivňujícími průběh chemických reakcí	• termochemie, 1., 2. termochemický zákon • základy reakční kinetiky • chemická rovnováha •	
4.	Anorganická chemie	• užívá zásad bezpečné práce v chemické laboratoři a zásad předlékařské první	• bezpečnost práce v chemii • vodík a jeho sloučeniny	Z – hydrosféra, litosféra, atmosféra

		pomoci • objasní efektivní chování v případě havárie s únikem nebezpečných látek • využívá názvosloví anorganické chemie při popisu sloučenin • popíše vlastnosti vody a její význam, zhodnotí využitelnost různých druhů vod, vyhodnotí nejčastější příčiny jejího znečištění • navrhne způsoby efektivního hospodaření s vodou • charakterizuje významné zástupce prvků a jejich sloučenin, zhodnotí jejich surovinové zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí • uvede složení vzduchu, jeho vlastnosti, příčiny znečištění • předvídá průběh typických reakcí anorganických sloučenin	• kyslík a jeho sloučeniny • s^1, s^2 - prvky a jejich sloučeniny • p^1–p^6 prvky a jejich sloučeniny • kovy, kovová vazba, koordinační sloučeniny, surovinové zdroje, výroba kovů, vliv na životní prostředí • d prvky (prvky skupiny chromu, manganu, železa, mědi, zinku), jejich sloučeniny • f prvky a jejich sloučeniny	PT Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Vo Výchova ke zdraví (rizika ohrožující zdraví a jejich prevence)
	Organická chemie	• zhodnotí vlastnosti atomu uhlíku významné pro strukturu organických sloučenin • porovná vlastnosti jednoduché, dvojné a trojné vazby mezi uhlíkovými atomy • vysvětlí pojem izomerie a uvede jednotlivé typy • aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu sloučenin s možností využití triviálních názvů • charakterizuje základní skupiny organických sloučenin a jejich významné zástupce, zhodnotí jejich surovinové	• charakteristika organických sloučenin, chemická vazba v organických sloučeninách • klasifikace organických sloučenin • alkany, alkeny, alkyny, areny – vlastnosti, výroba, význam • surovinové zdroje organických sloučenin, využití v praxi, vliv na životní prostředí	PT Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí

		zdroje, využití v praxi a vliv na životní prostředí • popíše princip substituce, adice, eliminace a přesmyku, aplikuje jejich mechanismus na konkrétních příkladech reakcí		
5.	Organická chemie	• charakterizuje jednotlivé typy derivátů uhlovodíků, uvede jejich zástupce, zhodnotí jejich zdroje, využití a vliv na životní prostředí • aplikuje pravidla systematického názvosloví organické chemie při popisu derivátů s možností využití triviálních názvů • využívá znalosti struktury derivátů k určení průběhu chemických reakcí • rozdělí heterocykly dle typu heteroatomu a dle počtu atomů v cyklu • uvede význam heterocyklů • rozliší vitaminy rozpustné v tucích a ve vodě a uvede jejich význam • uvede některé významné polymerní sloučeniny a jejich využití	• halogenderiváty uhlovodíků • dusíkaté deriváty uhlovodíků • alkoholy, fenoly, ethery • karbonylové sloučeniny • karboxylové kyseliny • deriváty k. k., deriváty kyseliny uhličitě • heterocyklické sloučeniny • přírodní látky (charakteristika, vlastnosti, význam): – lipidy, sacharidy, bílkoviny – nukleové kyseliny – enzymy, vitamíny, hormony • organická chemie v praxi: – léčiva, pesticidy, barviva, detergenty – syntetické makromolekulární látky	PT – Environmentální výchova: okruh Člověk a životní prostředí Vo Výchova ke zdraví (rizika ohrožující zdraví a jejich prevence) M – výpočty pH roztoků (výpočty s logaritmy)
	Biochemie	• objasní strukturu jednotlivých sloučenin, jmenuje významné zástupce • zhodnotí funkci látek, jejich význam pro organismy • charakterizuje základní metabolické procesy a jejich význam	• základy biochemie: – základní charakteristika živých soustav – látkový metabolismus – citrátový cyklus, dýchací řetězec • chemie a životní prostředí	B – fotosyntéza PT – Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, okruh Globalizační a rozvojové procesy (biotechnologie)

5.10 Biologie

5.10.1 Charakteristika vyučovacího předmětu biologie

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	2	2	2	-

Na nižším stupni gymnázia zahrnuje předmět odpovídající část učiva vzdělávacího oboru Přírodopis vzdělávací oblasti Člověk a příroda RVP ZV. Dále je v něm integrována část vzdělávacího oboru Výchova ke zdraví a zahrnuje i průřezové téma Environmentální výchova a některé tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova a Multikulturní výchova. Při praktických cvičeních se realizuje tematický celek Práce s laboratorní technikou ze vzdělávacího oboru Člověk a svět práce RVP ZV.

Na vyšším stupni gymnázia je předmět součástí vzdělávací oblasti Člověk a příroda RVP G. Společně s chemií a tělesnou výchovou zajišťuje realizaci vzdělávacích oblastí Geologie a Člověk a zdraví, zahrnuje i některé tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova a Environmentální výchova RVP G.

Studijní program předmětu předpokládá, že žáci za dva roky výuky přírodopisu na základní škole zvládli učivo Obecné biologie a Biologie hub, rostlin a živočichů v rozsahu daném RVP ZV. Pro případ, že by ŠVP některých škol byl odlišný, je na začátek 1. ročníku zařazeno opakování, ve kterém se dané celky stručně shrnou.

Ve 4. ročníku je realizován v rámci praktické environmentální výchovy ekologický kurz v rozsahu 5 dnů, jehož výstupem jsou skupinové projekty žáků, zabývající se ochranou životního prostředí. Do ostatních ročníků jsou včleněna laboratorní cvičení v rozsahu nejméně 5 vyučovacích hodin, ve kterých je preferována skupinová výuka (podle možností školy a rozvrhu žáků).

Pro žáky se zájmem o biologii nabízí škola v 5. a 6. ročníku možnost rozšířit si své znalosti a dovednosti z oboru výběrem volitelných předmětů. Talentovaní žáci uplatňují své znalosti v soutěžích podporovaných školou, jako jsou např. Biologická olympiáda, SOČ, KEKS a další.

Výuka probíhá v odborné učebně biologie, v biologické laboratoři s 16 pracovními místy s mikroskopy, a v kmenových třídách. Třída se pro laboratorní cvičení dle možností školy dělí na poloviny.

Výuka se realizuje různými formami, ať jsou to klasické hodiny (výklad, přednášky), samostatné práce žáků (odborná literatura, pracovní listy, internet), hodiny s využitím výukových multimediálních programů, diskuse a besedy s odborníky, projekty žáků, nebo praktická cvičení, exkurze a kurzy. Výsledky zvládnutí obsahu předmětu a osvojování klíčových kompetencí jsou hodnoceny nejen ústním zkoušením, klasickými písemnými pracemi, ale také vyhodnocováním skupinové i samostatné práce žáků.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4

Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel v diskusích učí žáky používat a posuzovat získané poznatky, hledat jejich uplatnění v praktickém životě, vyhledávat informace v různých informačních zdrojích (internet, časopisy, knihy aj.) a formou referátů či prezentací s nimi seznamovat ostatní. (1, 2, 3, 4, 6, 7)

Při získávání informací, odvozování nových poznatků, při tvorbě referátů, zpracování projektů z různých zdrojů, v diskusích s učitelem i v pracovních skupinách učitel u žáků rozvíjí schopnost hodnocení kvality a významu jednotlivých informací, jejich hierarchického uspořádání, vyvozování logických souvislostí mezi nimi. (1, 2, 3, 4, 6, 7)

Při řešení stanovených úkolů, a to individuálně nebo ve skupině, jsou žáci vedeni k hodnocení i přijímání hodnocení své práce, učí se vyvozovat závěry z těchto hodnocení, měnit nebo obhajovat své pracovní postupy a výsledky. (1, 2, 3, 4)

Učitel vede žáky k různým způsobům prezentace výsledků své práce, postupnému zvládnutí různých forem komunikace s vyučujícím, spolužáky i členy pracovního týmu při skupinových aktivitách. Komunikační schopnosti si žáci procvičují v referátech, práci ve skupinách, výstupech k projektům a při ústním opakování, při sdělování poznatků jsou vedeni k používání digitálních technologií. (1, 2, 3, 4, 6, 7)

Učitel vede žáky k respektu a uvědomění si biologické různorodosti lidské populace a odmítání xenofobních nebo rasistických názorů. (4, 5)

Učitel seznamuje žáky s environmentálními problémy v globálním i lokálním měřítku, vede je k ekologickým aktivitám s cílem pomoci zlepšit kvalitu životního prostředí. (4, 5, 6)

Učitel vede žáky k pečlivé a systematické práci, učí je zacházet s laboratorními přístroji, dodržovat přesné pracovní postupy s ohledem na bezpečnost práce, a spolupracovat s dalšími žáky při plnění úkolů. (1, 2, 3, 4, 5, 6)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k uvědomění si negativních dopadů využívání digitálních technologií s ohledem na serióznost získaných informací, bezpečnost a možnost zneužití osobních údajů i zdravotní rizika související s prací s digitálními technologiemi. (4, 5, 6, 7)

5.10.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu biologie

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Biologie člověka	• orientuje se v základních vývojových stupních fylogeneze člověka • určí polohu a objasní stavbu a funkci orgánových soustav lidského těla • naučí se přijímat odpovědnost za bezpečné sexuální a reprodukční chování, objasní vznik a vývin nového jedince od početí až do stáří • rozlišuje příčiny, případně příznaky běžných nemocí a úrazů, uplatňuje zásady jejich prevence a léčby	• fylogeneze a ontogeneze člověka • anatomie a fyziologie soustav – kosterní soustava – svalová soustava – oběhová soustava – dýchací soustava – trávicí soustava – vylučovací soustava – řídicí soustavy – rozmnožovací soustava • nemoci, úrazy a prevence	Člověk a zdraví (změny v životě člověka a jejich reflexe, péče o zdraví, rizika ohrožující zdraví) Člověk a svět práce (využití techniky, manipulace s přístroji) Osobnostní a sociální výchova (spolupráce při řešení úkolů, psychohygiena) Multikulturní výchova (odpovědnost za postoje a činy) Environmentální výchova (podmínky prostředí a jejich vliv na zdraví)
	Genetika	• vysvětlí podstatu pohlavního a nepohlavního rozmnožování a jeho význam z hlediska dědičnosti • uvede příklady dědičnosti v praktickém životě • využívá digitální technologie při vyhledávání dědičných nemocí a jejich příznaků	• dědičnost a proměnlivost organismů – rozmnožování organismů – podstata dědičnosti – přenos dědičných informací, gen – křížení	Chemie (organické sloučeniny) Člověk a zdraví (genetická zátěž) Environmentální výchova (mutageny v prostředí)
2.	Neživá příroda	• rozpozná podle charakteristických vlastností vybrané nerosty a horniny s použitím určovacích pomůcek • rozlišuje důsledky vnitřních a vnějších geologických dějů, včetně geologického oběhu hornin i oběhu vody • uvede význam vlivu podnebí a počasí na rozvoj různých ekosystémů	• Země • nerosty a horniny – nerosty a jejich vznik – vnitřní stavba nerostů – vlastnosti a třídění nerostů – vznik a rozdělení hornin • vnější a vnitřní geologické procesy	Člověk a zdraví (rizika geologických procesů) Člověk a svět práce (práce s laboratorní technikou) Environmentální výchova (abiotické faktory prostředí) Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

		a charakterizuje mimořádné události způsobené výkyvy počasí a dalšími přírodními jevy, jejich doprovodné jevy a možné dopady i ochranu před nimi • pozná podle charakteristických vlastností vybrané nerosty a horniny	– pohyb kontinentů – tektonika – sopečná činnost a zemětřesení – zvětrávání – eroze • půdy – složení, vlastnosti půd – význam půdy • vývoj zemské kůry a organismů na Zemi – geologické éry – vznik života, výskyt typických organismů a jejich přizpůsobování prostředí • podnebí a počasí ve vztahu k životu – význam vody a teploty prostředí pro život, ochrana a využití přírodních zdrojů, význam jednotlivých vrstev ovzduší pro život, vlivy znečištěného ovzduší a klimatických změn na živé organismy a na člověka	(globální ekologické problémy a jejich řešení)
	Ekologie	• uvede příklady výskytu organismů v určitém prostředí a vztahy mezi nimi • rozlišuje a uvede příklady systémů organismů – populace, společenstva, ekosystémy • na příkladu objasní základní princip existence živých a neživých složek ekosystému • vysvětlí podstatu jednoduchých potravních řetězců v různých ekosystémech a zhodnotí jejich význam	• základní podmínky života – abiotické a biotické podmínky prostředí – populace, společenstva – potravní vztahy • ekosystémy • lidské aktivity a problémy životního prostředí • vztah člověka k prostředí – ochrana přírody – mimořádné události způsobené	Zeměpis (biomy na Zemi) Člověk a zdraví (vliv prostředí na zdraví člověka) Výchova demokratického občana (angažovanost při řešení lokálních ekologických problémů) Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech Environmentální výchova

		• uvede příklady kladných i záporných vlivů člověka na životní prostředí	přírodními vlivy (příčiny vzniku mimořádných událostí, přírodní světové katastrofy, nejčastější mimořádné přírodní události v ČR a ochrana před nimi	
3.	Obecná biologie, viry, prokaryotní organismy	• se seznámí s teoriemi vzniku živých organismů • odvodí obecné vlastnosti společné všem organismům a sestaví základní hierarchické uspořádání organismů • charakterizuje viry a prokaryotní organismy, určí jejich význam • objasní stavbu a funkci jednotlivých organel eukaryotické buňky • popíše rozdíl v průběhu a výsledku mitózy a meiózy	• vznik a vývoj živých soustav • základní vlastnosti živých soustav – buněčná stavba, chemické složení – metabolismus – rozmnožování • hierarchické uspořádání živých organismů • viry • prokaryotní organismy • biologie eukaryotních organismů – stavba a funkce organel – dělení buňky	Výchova ke zdraví (rizika ohrožující zdraví a jejich prevence) Chemie (bílkoviny, nukleové kyseliny) Výchova ke zdraví (zdravý způsob života a péče o zdraví, hygiena pohlavního styku) Environmentální výchova (problematika vztahu organismu a prostředí)
	Biologie rostlin	• popíše stavbu rostlin a funkci jednotlivých rostlinných orgánů • charakterizuje příjem, transport a výdej látek rostlinou • vysvětlí význam fotosyntézy pro výživu rostlin • vyhodnotí působení faktorů, jimiž se řídí růst a vývin rostlin • srovná nepohlavní a pohlavní rozmnožování rostlin • porovná společné a rozdílné vlastnosti nižších a vyšších rostlin • pozná znaky a hlavní zástupce uvedených rostlinných taxonů	• anatomie a morfologie – rostlinná pletiva a orgány • fyziologie rostlin – příjem, vedení a výdej látek – výživa rostlin – růst, vývoj a rozmnožování pohyby rostlin • systém a evoluce rostlin – nižší rostliny – řasy – vyšší rostliny – rymofyty, mechorosty, plavuně, přesličky, kapradiny, lyginodendrové rostliny, cykasy, jinaný, jehličnany, krytosemenné rostliny • ekologie a ochrana rostlin	Geografie (hospodářský význam rostlin a jejich pěstování) Výchova ke zdraví (rizika ohrožující zdraví a jejich prevence) Environmentální výchova (podmínky prostředí) Environmentální výchova (problematika vztahu organismu a prostředí) Osobnostní a sociální výchova (spolupráce a soutěž)
	Biologie hub	• porovná vlastnosti hub a ostatních	• houby a lišejníky	Výchova ke zdraví (rizika

		organismů, posoudí význam hub	– stavba, výživa a význam hub a lišejníků – systém hub	ohrožující zdraví a jejich prevence – nelegální návykové látky)
	Biologie Protist	• odvodí důvod vyčlenění skupiny • zhodnotí význam Chromist	• charakteristika, význam Protist – říše Chromista	
4.	Biologie Protist	• pozná a pojmenuje významné zástupce prvoků • uvede možnosti ochrany člověka proti nemocem způsobených prvoky	• říše Prvoci – stavba těla, rozmnožování, významné skupiny a zástupci prvoků	Výchova ke zdraví (zdravý způsob života a péče o zdraví)
	Biologie živočichů	• odvodí rozdíl v tělní organizaci jednobuněčných a mnohobuněčných • porovná způsoby rozmnožování • popíše vznik ektodermu, entodermu během zárodečného vývoje, vysvětlí podstatu diferenciaci tkání • charakterizuje a rozpozná významné skupiny živočichů a jejich zástupce • zhodnotí problematiku ohrožených druhů a možnosti jejich ochrany	• morfologie a anatomie živočichů – základní znaky, rozmnožování, vývin • systém a evoluce bezobratlých – významné skupiny bezobratlých živočichů • systém a evoluce obratlovců – významné skupiny strunatců • etologie a ekologie živočichů	Výchova ke zdraví (prevence parazitárních onemocnění a jejich přenosu) Environmentální výchova (problematika vztahů organismu a prostředí, životní prostředí ČR) Osobnostní a sociální výchova (seberegulace, organizační dovednosti a efektivní řešení problémů)
	Ekologie	• se správně orientuje v základních ekologických pojmech a umí je používat • objasňuje příklady adaptací organismů na různé abiotické faktory prostředí • osvojí si rozdělení hornin, příklady a význam hornin • popíše koloběhy živin v biosféře • objasňuje základní ekologické vztahy • se orientuje v globálních ekologických problémech, uvádí konkrétní příklady negativního vlivu lidské činnosti na organismy, popíše na příkladech a objasní základní způsoby ochrany přírody	• organismy a prostředí – abiotické faktory, geobiocykly – biotické faktory • ekologie populací • ekologie společenstev a ekosystémů • ochrana životního prostředí	Informační a komunikační technologie, Člověk a společnost, Chemie, Geografie, Geologie, Výchova ke zdraví Environmentální výchova (problematika vztahů organismu a prostředí, člověk a životní prostředí) Osobnostní a sociální výchova (organizační dovednosti a efektivní řešení problémů) Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech

		v ČR		
	Obecná biologie	• odvodí na základě předchozích znalostí charakteristiku jednotlivých období • porovná hypotézy o vzniku a vývoji živých organismů	• vznik a vývoj živých soustav – geologická období ve vývoji Země – vznik a vývoj jednotlivých skupin organismů	Geologie (geologická historie Země)
5.	Biologie člověka	• analyzuje shody a rozdíly ve znacích lidoopů a člověka • seřadí a popíše předchůdce současného člověka • odvodí vývoj jednotlivých orgánových soustav • popíše stavbu a uložení jednotlivých soustav ve vztahu k jejich funkci, posoudí rizika poškození funkce soustav, zvládá základy první pomoci • charakterizuje individuální vývoj člověka • vysvětlí principy prevence civilizačních nemocí, pohlavních a pohlavně přenosných onemocnění • popíše zásady zdravého životního stylu	• fylogenetický vývoj člověka, lidské rasy • fylogeneze, stavba a funkce – opěrné a pohybové, oběhové, dýchací, trávicí, vylučovací, krycí, řídící, smyslové a rozmnožovací soustavy • vývoj jedince • zdraví člověka	Výchova ke zdraví – civilizační choroby, poruchy příjmu potravy, choroby přenosné pohlavním stykem, změny v období adolescence; rizika v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví; metody asistované reprodukce Multikulturní výchova (základní problémy sociokulturních rozdílů – lidské rasy a etnika) Osobnostní a sociální výchova (poznávání a rozvoj vlastní osobnosti – vztah k vlastnímu tělu a psychickým vlastnostem)
	Genetika	• popíše strukturu a funkce NK ve vztahu k uchování a realizaci genetické informace pro vytváření znaků • porovná odlišnosti genetiky prokaryot a eukaryot • aplikuje znalosti přenosu genetické informace na příkladech • objasní výjimky v klasickém (Mendelovském) přenosu dědičných znaků (genové interakce, vazba genů, gonozomální dědičnost) • charakterizuje faktory podmiňující	• molekulární základy genetiky • buňka a dědičnost • dědičnost mnohobuněčného organismu • genetická proměnlivost • genetika populací • genetika člověka	Chemie Multikulturní výchova (základní problémy sociokulturních rozdílů, – lidské rasy a etnika, biologický základ variability populací, genetické rozdíly mezi jednotlivci a mezi skupinami)

		proměnlivost organismů, zhodnotí význam mutací • řeší příklady z genetiky populací • vysvětlí specifika genetiky člověka • uvede příklady dědičných onemocnění a řeší příklady z genetiky člověka		
--	--	--	--	--

5.11 Zeměpis

5.11.1 Charakteristika vyučovacího předmětu zeměpis

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	2	2	2	-

Předmět realizuje část vzdělávacího oboru Zeměpis RVP ZV a vzdělávací obor Geografie RVP G a dále část obsahu oboru Geologie RVP G. Zároveň zahrnuje tematické okruhy průřezových témat Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech RVP G, Environmentální výchova RVP G a Multikulturní výchova RVP G.

Maturitní zkoušku lze skládat v rámci profilové části.

Cílem předmětu zeměpis je získání takových vědomostí a dovedností, které odpovídají vzdělávacímu obsahu a jsou v plném souladu s výstupy pro jednotlivá témata oboru Geografie. Zeměpis se od ostatních předmětů liší tím, že svojí podstatou a vymezením zasahuje do řady oblastí věd přírodních, společenských, ale i technických. Tato šíře záběru poskytuje zeměpisu možnost, jak žákům atraktivně zprostředkovat jejich životní realitu v prostoru a čase. Zeměpis v rámci mezipředmětových vztahů spolupracuje především s dějepisem, základy společenských věd, biologií, chemií a fyzikou.

Žák je v zeměpise veden k tomu, aby

- porozuměl prostorovému uspořádání přírodních a společenských jevů ve svém reálném prostředí
- vnímal krajinu jako výsledek různých geografických procesů
- chápal nutnost ochrany životního prostředí a zásady udržitelného rozvoje lidské společnosti
- se orientoval v ekonomických, hospodářských a politických vztazích současného světa
- byl schopen vnímat přírodní, kulturní, historická a hospodářská specifika různých regionů světa
- byl schopen určit na základě podrobných znalostí z různých geografických oborů postavení České republiky ve světě
- pracoval s vlastními mentálními mapami současného světa
- dokázal plně využívat základních geografických vyjadřovacích prostředků – mapových náčrtů, map, leteckých a družicových snímků
- aktivně pracoval s otevřenými informačními zdroji – tisk, televize, internet

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel organizuje činnost žáků za pomoci frontálních, skupinových i individuálních forem práce. (1, 4, 5)

Učitel vyžaduje od žáků respekt k práci druhého. (3, 4)

Učitel vede žáky k aktivní prezentaci vlastních názorů, znalostí a výsledků práce. (2, 3, 4)

Učitel upozorňuje na praktické užití probíraného učiva v běžném životě. (2, 3, 4, 5)

Učitel zdůrazňuje mezipředmětové vztahy a vazby. (1, 2, 3)

Učitel klade důraz na správnost formulací, logickou strukturu a posloupnost argumentací jak v písemném, tak mluveném projevu. (1, 2, 3)

Učitel informuje žáky o možnostech účasti v soutěžích. Připravuje a dává prostor pro prezentaci soutěžících. (1, 3, 4, 5, 7)

Učitel klade důraz na soustavnou práci s kartografickými díly – atlas, mapa, mapový náčrt, letecké a družicové snímky v jejich tištěné i digitální podobě. (1, 2, 7)

Učitel vede žáky k používání vhodných informačních zdrojů – tisk, odborná literatura, elektronická média, internet. (1, 2, 7)

Učitel vede žáky k samostatné práci a iniciativě formou doplňkových projektů a aktivit. (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

5.11.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu zeměpis

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Základní charakteristika fyzickogeografické sféry	- vymezí objekt studia geografie - charakterizuje vesmír a Sluneční soustavu, Zemi a její pohyby - rozlišuje složky přírodní sféry, jejich vztahy a souvislosti, - porovná působení vnitřních a vnějších procesů v přírodní sféře - zhodnotí jejich vliv na přírodu a na lidskou společnost	- krajinná sféra a její členění - vesmír, Země jako vesmírné těleso - složky fyzickogeografické sféry	B F D
	Základní charakteristika regionů světa (mimo Evropu)	- vymezuje na mapách světadíly a oceány podle zvolených kritérií - porovnává a přiměřeně hodnotí polohu, rozlohu, přírodní, kulturní, společenské, hospodářské a politické poměry, zvláštnosti a podobnosti, potenciál a bariéry jednotlivých světadílů, oceánů, vybraných makroregionů světa a vybraných (modelových) států - zvažuje, jaké změny ve vybraných regionech světa nastaly, nastávají, mohou nastat a co je příčinou zásadních změn v nich - pracuje s mapou a atlasem v tištěné i digitální podobě	- světadíly a oceány - přírodní a socioekonomické poměry Austrálie a Oceánie - přírodní a socioekonomické poměry Afriky - přírodní a socioekonomické poměry Asie - přírodní a socioekonomické poměry Ameriky - problémy regionů	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3 D
	Evropa	porovná a vymezí polohu, rozlohu, přírodní, kulturní, společenské, hospodářské a politické poměry světadílu	- základní vymezení světadílu - historický a politický vývoj - přírodní prostředí	P2.1 P2.2 P2.3

		- vymezuje jednotlivé regiony Evropy, hodnotí hlavní rozvojové oblasti regionů - pracuje s mapou a atlasem v tištěné i digitální podobě	- sociální prostředí - západní Evropa - jižní Evropa - severní Evropa - střední Evropa - jihovýchodní Evropa - východní Evropa	P2.4 P3.1 P3.3 D
	Obyvatelstvo a sídla	- zhodnotí světovou populaci, její rozložení, strukturu a vývoj - rozlišuje hlavní rasy, národy, jazyky a náboženství - pojmenuje základní znaky sídel a hodnotí aktuální vývoj sídel	- pohyb a struktura obyvatelstva - venkovská sídla - městská sídla a jejich rozvoj - jádrové oblast a periferie	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3
	Hospodářství	- zhodnotí strukturu, složky a funkce světového hospodářství, lokalizuje na mapách hlavní energetické a surovinové zdroje - porovnává předpoklady a hlavní faktory územního rozmístění hospodářských aktivit - zhodnotí negativní dopady hospodářství na krajinu	- sektorová a odvětvová struktura hospodářství – primární sektor – sekundární sektor – terciární sektor – doprava - hospodářský rozvoj oblastí - kulturní krajina, typy krajin	P2.1 P2.2 P4.2
2.	Politický zeměpis	- rozliší a porovná státy světa na základě podobných a odlišných znaků - lokalizuje na politické mapě světa hlavní aktuální geopolitické změny - politické problémy regionů	- politické uspořádání států - hlavní a periferní oblasti světa - mezinárodní integrace - hlavní světové konfliktní oblasti	D
	Česká republika	- hodnotí polohu, přírodní poměry, lidský a hospodářský potenciál České republiky a porovná je s ostatními evropskými i světovými regiony - zná a uvádí příklady účasti a působnosti ČR v evropských i světových mezinárodních	- zeměpisná poloha, rozloha, historický vývoj, přírodní poměry a zdroje - obyvatelstvo – základní demografické charakteristiky - sídelní poměry - hospodářské aktivity	P2.4 P4.3 D

		- institucích a integracích států • zhodnotí polohové, historické, kulturní, politické, společenské, přírodní a hospodářské poměry • vymezuje na mapě ČR jednotlivé kraje, hodnotí hlavní jádrové a periferní oblasti po stránce osídlení a hospodářských aktivit • vymezí a zhodnotí místní region • hodnotí přírodní, hospodářské a kulturní poměry místního regionu a možnosti dalšího rozvoje • smysluplně využívá digitální technologie při studiu • pracuje s mapou a atlasem v tištěné i digitální podobě	• sektorová a odvětvová struktura hospodářství • společenské, politické a hospodářské procesy – hospodářské a politické postavení ČR v Evropě a ve světě – integrace do mezinárodních organizací • regiony České republiky – krajské členění – přeshraniční spolupráce • místní region – jeho poloha a vztahy k okolním regionům – základní přírodní a hospodářské charakteristiky	
3.	Úvod do studia geografie	• vymezí objekt studia geografie • strukturuje krajinnou sféru • rozdělí geografii jako vědu • zhodnotí význam geografie pro společnost • objasní vývoj geografického myšlení	• krajinná sféra a její členění • systém geografických věd • vývoj geografického myšlení	D
	Země jako vesmírné těleso	• popíše vznik a vývoj vesmíru • charakterizuje tělesa Sluneční soustavy • umí popsat tvar a velikost Země • definuje pohyby Země a chápe jejich důsledky	• vznik a vývoj vesmíru • Sluneční soustava • tvar a velikost Země • pohyby Země	F
	Kartografie	• používá dostupné kartografické produkty a další geografické zdroje dat a informací v tištěné i elektronické podobě pro řešení geografických problémů • orientuje se pomocí map v krajině • používá s porozuměním vybranou	• kartografická díla • vývoj kartografie • kartografická zobrazení • obsah map • druhy map • práce při vzniku původní mapy	

		kartografickou terminologii • vytváří a využívá vlastní mentální mapy pro orientaci v konkrétním území • definuje pojmy obsažené v kartografii	• DPZ, GIS, GPS • praktická topografie, orientace v terénu	
	Fyzickogeografická sféra	• objasní vnitřní stavbu Země • analyzuje procesy probíhající v litosféře • charakterizuje druhy hornin podle způsobu vzniku • objasní základní principy členění zemského povrchu • porovná na příkladech mechanismy působení endogenních a exogenních procesů a jejich vliv na utváření zemského povrchu a na život lidí • charakterizuje vertikální členění atmosféry a složení vzduchu • rozumí základním meteorologickým jevům a veličinám a orientuje se v předpovědi počasí • objasní mechanismy globální cirkulace atmosféry a její důsledky pro vytváření klimatických pásů • je seznámen se zásadami ochrany atmosféry • objasní oběh vody v přírodě • rozliší jednotlivé složky a jejich funkci v krajině • zhodnotí využitelnost různých druhů vod a chápe způsoby efektivního hospodaření s vodou • analyzuje složení půdy • rozlišuje půdní typy a druhy	• vnitřní stavba Země • litosféra – teorie globální tektoniky – Wegenerova teorie kontinentálního driftu – druhy hornin – georeliéf – endogenní procesy – exogenní procesy • atmosféra – vertikální členění – složení vzduchu – počasí – podnebí – podnebné pásy – ochrana atmosféry • hydrosféra – oběh vody v přírodě – povrchové vody – sníh a led – podpovrchové vody – hydrosféra oceánů – ochrana hydrosféry • pedosféra – vznik a složení půdy – půdní typy a druhy – ochrana půd • biosféra – vegetační pásy – geobiomy	P4.1 P4.2 G B F Ch

		• chápe význam půdy pro obživu lidstva a nutnost její ochrany • orientuje se v základních pojmech z biosféry • rozlišuje geobiomy světa • rozumí nutnosti ochrany přírodního bohatství světa	– ochrana biosféry	
	Socioekonomická geografie	• zhodnotí světové hospodářství jako otevřený dynamický systém s určitým vývojem a strukturou • orientuje se v základních pojmech geografie zemědělství • rozumí vývoji a struktuře zemědělské výroby • rozlišuje formy rostlinné a živočišné výroby a druhy pěstovaných rostlin a chovaných zvířat • lokalizuje produkční zemědělské oblasti • rozlišuje přírodní zdroje pro průmysl a zná jejich základní produkční oblasti • orientuje se v základních pojmech geografie průmyslu • rozumí vývoji a struktuře průmyslu • lokalizuje průmyslové regiony světa • orientuje se v základních pojmech geografie dopravy • rozumí vývoji a struktuře dopravy, obchodu, služeb a cestovního ruchu • orientuje se v základních pojmech geografie obyvatelstva a sídel • hodnotí strukturu a pohyby obyvatelstva v různých částech světa	• vývoj a struktura hospodářství • geografie zemědělství – vývoj a struktura zemědělství – rostlinná výroba – živočišná výroba – rybolov a lov – lesní hospodářství • přírodní zdroje pro průmysl • geografie průmyslu – vývoj a struktura průmyslu – průmyslové regiony světa • geografie dopravy – vývoj a struktura dopravy – druhy dopravy • geografie obchodu a služeb • mezinárodní obchod • geografie cestovního ruchu – lokace a formy cestovního ruchu • geografie obyvatelstva – vývoj počtu a rozmístění obyvatelstva – struktura obyvatelstva – pohyby obyvatelstva – globální problémy lidstva • geografie sídel	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3 D Zsv B

			– venkovská sídla – městská sídla	
4.	Politická geografie	• chápe principy politické geografie, mezinárodních procesů a globalizace světa	• politická geografie • mezinárodní organizace • globalizace	
	Regionální geografie Afriky	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi • charakterizuje geologický vývoj, povrch, vodstvo, podnebí a vegetační pásy Afriky • popíše vývoj a strukturu afrického obyvatelstva • vymezí hranice afrických regionů • zhodnotí jejich přírodní, historické, kulturní, politické a hospodářské poměry a porovná je s ostatními částmi světa	• fyzickogeografická charakteristika kontinentu • obyvatelstvo a hospodářství Afriky • regiony Afriky – islámská Afrika – subsaharská Afrika • jižní Afrika	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3 D Zsv
	Regionální geografie Austrálie, Oceánie a polárních oblastí	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi • charakterizuje geologický vývoj, povrch, vodstvo, podnebí a vegetační pásy Austrálie, Oceánie a polárních oblastí • vymezí hranice regionů • zhodnotí jejich přírodní, historické, kulturní, politické a hospodářské poměry a porovná je s ostatními částmi světa	• fyzickogeografická charakteristika kontinentu a oblasti • Austrálie • Nový Zéland, Oceánie • polární oblasti	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3 D Zsv
	Regionální geografie Ameriky	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální	• fyzickogeografická charakteristika kontinentu Severní Amerika • sociální prostředí a hospodářství	P2.1 P2.2 P2.3

		geografickou dimenzi • charakterizuje geologický vývoj, povrch, vodstvo, podnebí a vegetační pásy Ameriky • vymezí hranice amerických regionů • zhodnotí jejich přírodní, historické, kulturní, politické a hospodářské poměry a porovná je s ostatními částmi světa	– USA – Kanada – Mexiko • Střední Amerika • fyzickogeografická charakteristika Jižní Ameriky – Brazílie – Argentina – andské země	P3.1 P3.3 D Zsv
	Regionální geografie Asie	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi • charakterizuje geologický vývoj, povrch, vodstvo, podnebí a vegetační pásy Asie • vymezí hranice asijských regionů • zhodnotí jejich přírodní, historické, kulturní, politické a hospodářské poměry a porovná je s ostatními částmi světa	• fyzickogeografická charakteristika kontinentu • východní Asie – Japonsko – Čína a státy v čínské sféře vlivu – Korejský poloostrov • asijské tygři • JV Asie • Jižní Asie • JZ Asie • Střední Asie	P2.1 P2.2 P2.3 P3.1 P3.3 D Zsv
5.	Regionální geografie Evropy	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální, státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi • charakterizuje geologický vývoj, povrch, vodstvo, podnebí a vegetační pásy Evropy • vymezí hranice evropských regionů • zhodnotí jejich přírodní, historické, kulturní, politické a hospodářské poměry a porovná je s ostatními částmi světa	• fyzickogeografická charakteristika kontinentu • státy a regiony Evropy – západní Evropa – jižní Evropa – severní Evropa – střední Evropa – jihovýchodní Evropa – Rusko a bývalé státy SSSR • EU a evropská integrace	P2.1 P2.2 P2.3 P2.4 P3.1 P3.3 D Zsv
	Regionální geografie České republiky	• rozlišuje na konkrétních územních příkladech mikroregionální, regionální,	• základní geografické údaje • historický vývoj	P2.4 P4.3

		státní, makroregionální a globální geografickou dimenzi • zhodnotí polohové, historické, kulturní, politické, společenské, přírodní a hospodářské poměry České republiky a porovná je s ostatními částmi světa • rozumí nutnosti integrace ČR do mezinárodních struktur	• administrativní členění • geologický vývoj • geomorfologické členění • přírodní sféra – klima – vodstvo – půdy – vegetační pokryv – ochrana životního prostředí • sociální a hospodářská sféra – zemědělství – přírodní zdroje – průmysl – doprava – obchod a služby – cestovní ruch – obyvatelstvo – sídla • integrace do mezinárodních organizací	D Zsv
	Krajina a životní prostředí	• zhodnotí na příkladech různé krajiny jako systém pevninské části krajinné sféry se specifickými znaky, určitými složkami, strukturou, okolím a funkcemi • analyzuje na konkrétních příkladech přírodní a kulturní krajinné složky a prvky krajiny • zhodnotí některá rizika působení přírodních a společenských faktorů na životní prostředí na lokální, regionální a globální úrovni	• geografie a životní prostředí – vývoj krajiny – přírodní složky a kulturní krajina – krajinná ekologie – typy krajiny • přírodní a civilizační rizika • globální problémy lidstva • trvale udržitelný rozvoj	P4.1 P4.2 B

5.12 Informatika

5.12.1 Charakteristika vyučovacího předmětu informatika

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	3	3	3	2	-	-

Ve vyučovacím předmětu informatika je realizován obsah vzdělávací oblasti Informatika RVP ZV a Informatika a informační a komunikační technologie RVP G. Z průřezových témat jsou zařazeny Osobnostní a sociální výchova a Mediální výchova.

Předmět informatika je v šestiletém cyklu realizován v prvních čtyřech ročnících. Praktická výuka probíhá v počítačových učebnách, žáci jsou rozděleni do skupin tak, aby měl každý k dispozici svůj vlastní počítač.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel vede žáky zadávanými úkoly k samostatnému využívání digitálních technologií při získávání informací. (1, 2, 7)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel podněcuje v žácích snahu o samostatné nalezení řešení problémů. Při řešení stanovených úkolů, a to individuálně i ve skupině, žáci hodnotí a přijímají hodnocení své práce, učí se vyvozovat závěry z těchto hodnocení, měnit nebo obhajovat své pracovní postupy a výsledky. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel předkládá žákům skupinové aktivity, podporuje jejich efektivní spolupráci, vzájemný respekt a zodpovědnost za společnou práci. (2, 3, 4, 6)

Učitel vede žáky k vlastní analýze zadaných problémů a k návrhu různých postupů řešení. (1, 2, 6)

Učitel na konkrétních příkladech seznamuje žáky s morálními i legislativními zákony při užívání digitálních technologií a vede je ke kritickému posuzování jejich obsahu. (4, 5, 7)

Učitel vede žáky k dodržování základních bezpečnostních a hygienických pravidel při práci. (5, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s různými možnostmi využití digitálních technologií v praktickém životě. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k účelnému využívání online výukového prostředí školy. (1, 2, 3, 6, 7)

Učitel zadanými úkoly vede žáky k efektivnímu vyhledávání informací, kritickému posuzování jejich relevance a etickému chování při správě a sdílení digitálního obsahu. (1, 2, 3, 4, 5, 7)

Učitel vede žáky k efektivnímu využívání digitálních technologií při práci a studiu. (1, 6, 7)

Učitel vede žáky k aktivnímu seznamování se s novými technologiemi a kritickému posuzování jejich přínosů a rizik. (1, 2, 7)

5.12.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu informatika

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy Průřezová témata Poznámky
1.	Hardware a software	- popíše, jak funguje počítač po stránce hardwaru, softwaru a operačního systému - diskutuje o fungování digitálních technologií určujících trendy ve světě - ukládá a spravuje svá data ve vhodném formátu s ohledem na jejich další zpracování či přenos - poradí si s typickými závadami a chybovými stavy počítače	- součásti počítače a principy jejich společného fungování - operační systémy: funkce, typy, typické využití - datové a programové soubory a jejich asociace v operačním systému - správa souborů, komprese a formáty souborů - instalace aplikací - fungování nových technologií - řešení problémů s digitálním zařízením	
	Data, informace, kódování a přenos dat	- získá z dat informace, interpretuje data, odhaluje chyby v cizích interpretacích dat - navrhne a porovnává různé způsoby kódování dat s cílem jejich uložení a přenosu	- data a informace - získávání, vyhledávání a ukládání dat - proces komunikace, kompletnost dat, časté chyby při interpretaci dat - různé možnosti kódování čísel, znaků, barev, obrázků, zvuků a jejich vlastnosti - standardizované kódy - bit, bajt, násobné jednotky - jednoduché šifry	
	Modelování	- vymezí problém a určí, jaké informace bude potřebovat k jeho řešení - situaci modeluje pomocí grafů, případně obdobných schémat - porovná svůj navržený model s jinými modely k řešení stejného problému a vybere vhodnější, svou volbu zdůvodní	- schéma, myšlenková mapa, vývojový diagram, ohodnocený a orientovaný graf - základní grafové úlohy	průřezové téma: P1 Osobnostní a sociální výchova P1.2 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti

		• zhodnotí, zda jsou v modelu všechna data potřebná k řešení problému • vyhledá chybu v modelu a opraví ji		
	Algoritmizace a programování	• vysvětlí postup algoritmu a programu a určí problém, který daný algoritmus řeší • rozdělí problém na jednotlivě řešitelné části a navrhne a popíše kroky k jejich řešení • v blokově orientovaném programovacím jazyce vytvoří přehledný program • používá opakování, větvení programu, proměnné • ověří správnost postupu, najde a opraví v něm případnou chybu	• algoritmizace: dekompozice úlohy, problému; tvorba, zápis a přizpůsobení algoritmu • programování: nástroje programovacího prostředí, blokově orientovaný programovací jazyk, cykly, větvení, proměnné • kontrola: ověření algoritmu, programu • nalezení chyby, úprava algoritmu a programu • tvorba programů (např. příběhy, hry)	průřezové téma: P1 Osobnostní a sociální výchova P1.2 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti
	Tvorba dokumentů	• pomocí textového procesoru vytvoří formálně správný kratší dokument • účelně využívá dostupných nástrojů k editaci textu • na dokumentu spolupracuje s dalšími žáky a učiteli	• základní ovládání textového procesoru • vkládání různých objektů • základní typografická pravidla • práce se styly • nástroje pro sdílení dokumentů (cloudové úložiště)	Čj
	Prezentace	• vytvoří materiály podporující výklad, přednášku a představí výsledky své práce	• základní ovládání prezentačního programu • základy prezentování • nástroje pro přípravu podkladů prezentace	Zsv biologie, chemie výtvarná výchova
2.	Algoritmizace a programování	• po přečtení jednotlivých kroků algoritmu nebo programu vysvětlí celý postup a určí problém, který daný algoritmus řeší • rozdělí problém na jednotlivě řešitelné části a navrhne a popíše kroky k jejich řešení • vybere z více možností vhodný algoritmus	• algoritmizace: dekompozice úlohy, problému, tvorba, zápis a přizpůsobení algoritmu • programování: nástroje programovacího prostředí, blokově orientovaný programovací jazyk, cykly, větvení, proměnné	průřezové téma: P1 Osobnostní a sociální výchova P1.2 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti

		pro řešení problém a svůj výběr zdůvodní • upraví daný algoritmus pro jiné problémy, navrhne různé algoritmy pro řešení problému • vytvoří přehledný program s ohledem na jeho možné důsledky a svou odpovědnost za ně • používá opakování, větvení programu, proměnné • ověří správnost postupu, najde a opraví v něm případnou chybu	• kontrola: ověření algoritmu, programu • nalezení chyby, úprava algoritmu a programu • tvorba programů (např. příběhy, hry, simulace, roboti) • uživatelské rozhraní programu • autorství a licence programu, etika programátora	
	Počítačové sítě	• vybírá nejvhodnější způsob připojení digitálních zařízení do počítačové sítě • uvede příklady sítí a popíše jejich charakteristické znaky	• typy, služby a význam počítačových sítí • fungování sítě: klient, server, switch, IP adresa • struktura a principy internetu • web: fungování webu, webová stránka, webový server, prohlížeč, odkaz, URL, vyhledávač • princip cloudových aplikací • metody zabezpečení přístupu k datům, role a přístupová práva	
	Bezpečnost a digitální identita	• dokáže usměrnit svoji činnost tak, aby minimalizoval riziko ztráty či zneužití dat • popíše fungování a diskutuje omezení zabezpečovacích řešení	• autorství a licence programu • útoky: cíle a metody útočníků, • nebezpečné aplikace a systémy • zabezpečení digitálních zařízení a dat: aktualizace, antivir, firewall • bezpečná práce s hesly a správce hesel, dvoufaktorová autentizace • šifrování dat a komunikace • zálohování a archivace dat • digitální stopa: sledování polohy zařízení, záznamy o přihlašování a pohybu	

			po internetu, cookies, sledování komunikace, informace v souboru • sdílení a trvalost (nesmazatelnost) dat • fungování a algoritmy sociálních sítí	
	Informační systémy	• vysvětlí účel informačních systémů, které používá, identifikuje jejich jednotlivé prvky a vztahy mezi nimi • zvažuje možná rizika při navrhování i užívání informačních systémů	• informační systém ve škole • uživatelé, činnosti, práva, struktura dat • ochrana dat a uživatelů • účel informačních systémů a jejich role ve společnosti	
	Zpracování dat	• nastavuje zobrazení, řazení a filtrování dat v tabulce, aby mohl odpovědět na položenou otázku • využívá funkce pro automatizaci zpracování dat • vymezí problém a určí, jak při jeho řešení využije evidenci dat • na základě doporučeného i vlastního návrhu sestaví tabulku pro evidenci dat a nastaví pravidla a postupy pro práci se záznamy v evidenci dat • evidenci vyzkouší a následně zhodnotí její funkčnost, případně navrhne její úpravu	• návrh a tvorba evidence dat: formulace požadavků; struktura tabulky, typy dat • práce se záznamy, pravidla a omezení • kontrola správnosti a použitelnosti struktury a nastavených pravidel • úprava požadavků, tabulky či pravidel • hromadné zpracování dat: velké soubory dat; funkce a vzorce, práce s řetězcí; řazení, filtrování • vizualizace dat; odhad závislostí	M
	Tvorba digitálního obsahu	• vytvoří digitální obsah (např. prezentaci, webovou stránku, příspěvek na blog, sociální sítě) • dodržuje typografická pravidla • vybere vhodný editor, umí upravit obrazový materiál, na výsledné snímky dokáže aplikovat základní počítačové úpravy, výsledek uloží ve vhodném formátu a velikosti pro daný účel • dokáže odprezentovat výsledek své práce	• struktura a vzhled webové stránky	poznámka: příprava prezentací z jiných předmětů a jejich prezentace (i zveřejnění na sociální sítí)

3.	Digitální technologie	• ovládá, propojuje a aplikuje dostupné prostředky ICT • využívá teoretické i praktické poznatky o funkcích jednotlivých složek hardwaru a softwaru k tvůrčímu a efektivnímu řešení úloh • organizuje účelně data a chrání je proti poškození či zneužití, umí prakticky použít některý antivirový program • orientuje se v možnostech uplatnění ICT v různých oblastech společenského poznání a praxe	• informatika a její aplikace • historie a vývoj výpočetní techniky • hardware – základní funkce prostředků ICT, jejich částí a periférií, technologické inovace • software – funkce operačních systémů a programových aplikací, uživatelské prostředí • digitální technologie a možnosti jejich využití v praxi • údržba a ochrana dat – správa souborů a složek, komprese, antivirová ochrana, firewall, zálohování dat • ergonomie, hygiena a bezpečnost práce s ICT – využití prostředků ICT osobami s handicapem • virtuální počítač	D, Zsv
	Zdroje a vyhledávání informací	• dokáže vysvětlit proces vzniku, přenosu, ukládání a distribuce informací ve společnosti • využívá dostupné služby informačních sítí k vyhledávání informací, ke komunikaci, k vlastnímu vzdělávání a týmové spolupráci • posuzuje aktuálnost, relevanci a věrohodnost informačních zdrojů a informací • využívá informační a komunikační služby v souladu s etickými, bezpečnostními a legislativními požadavky	• digitalizace a reprezentace dat • informace: data a informace, relevance, informační zdroje a informační systémy • informační etika, legislativa, autorské právo • ochrana osobních údajů	průřezové téma: P5 Mediální výchova P5.3 Uživatelé Zsv
	Zobrazení dat v počítači	• zná způsob uložení dat a dokáže analyzovat chyby vzniklé při práci s daty • zapíše číslo v jiné číselné soustavě	• zobrazení celých, reálných, logických a znakových hodnot v počítači • charakteristika dvojkové, osmičkové	M

			- a šestnáctkové soustavy • převody mezi číselnými soustavami	
	Algoritmizace úloh	• aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů • rozdělí problém na jednotlivě řešitelné části a navrhne a popíše kroky k jejich řešení • orientuje se v základních pojmech a dokáže je vysvětlit	• algoritmus a jeho vlastnosti • základní pojmy strukturovaného programování • zápis algoritmu	průřezové téma: P1 Osobnostní a sociální výchova P1.2 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti
	Úvod do programování	• zná základní strukturu programovacího jazyka • program vyzkouší a opraví v něm případné chyby • používá opakování, větvení programu, proměnné • ověří správnost postupu, najde a opraví v něm případnou chybu	• základy programovacího jazyka	
4.	Textový procesor	• pomocí textového procesoru vytvoří formálně správný delší dokument • dodržuje typografická pravidla • dokáže použít funkce hromadné korespondence s vazbou na tabulku s daty • umí vytvářet dokumenty pomocí online nástrojů a využívat jejich funkce pro sdílení dat a týmovou práci	• další nástroje textového editoru • sledování změn • hromadná korespondence • tvorba sdíleného obsahu	
	Tabulkový kalkulátor	• dokáže využít tabulkový kalkulátor pro složitější výpočty ze zadaných dat • dokáže propojit data s tabulkou v textovém procesoru	• opakování základů a rozšíření o další funkce a možnosti • kontingenční tabulky • tvorba maker a nástroje automatizace	M
	Prezentační software	• zpracovává a prezentuje výsledky své práce s využitím pokročilých funkcí prezentačního softwaru, multimediálních	• opakování základů a rozšíření o další funkce a možnosti	

		technologií a internetu		
	Počítačová grafika	• zná rozdíl mezi vektorovou a rastrovou grafikou • vybere vhodný editor, umí upravit obrazový materiál, na výsledné snímky dokáže aplikovat základní počítačové úpravy • obrázky uloží ve vhodném formátu a velikosti pro daný účel • graficky navrhne model pro 3D tisk	• vektorová a bitmapová grafika • základní ovládání grafického editoru	3D tisk
	Multimédia	• dokáže se orientovat v běžně používaných formátech audio a video souborů • umí zpracovat video a audio soubory	• kódování multimediálních souborů • formáty audio a video souborů • princip komprese zvuku a videa, úpravy videa	průřezové téma: P5 Mediální výchova P5.1 Média a mediální produkce
	Webové aplikace a sociální sítě	• dokáže popsat rozdíly mezi webovou a desktopovou aplikací • zhodnotí přínosy a rizika sociálních sítí • využívá nabídku informačních a vzdělávacích portálů, encyklopedií, knihoven, databází a výukových programů	• desktopové a webové aplikace • sdílení odborných informací: diskusní skupiny, e-learning, elektronické konference apod. • sociální sítě	
	Umělá inteligence	• dokáže popsat, co je umělá inteligence, její podoblasti (strojové učení, informatika, datová věda, hluboké učení atd.) a jejich vzájemné vztahy • orientuje se v aplikaci algoritmů (autonomní vozidla, zpracování obrazového materiálu, doporučování obsahu apod.) umělé inteligence v reálném světě • umí navrhnout řešení problému s využitím algoritmu umělé inteligence (např. hry, vyhledávání apod.)	• princip strojového učení • aplikace umělé inteligence • filosofie umělé inteligence • limity, přínosy a rizika umělé inteligence	průřezové téma: P1 Osobnostní a sociální výchova P1.2 Řešení problémů a rozhodovací dovednosti

		řeší jednoduché úlohy s použitím šance a pravděpodobnosti		
--	--	---	--	--

5.13 Programování

5.13.1 Charakteristika vyučovacího předmětu programování

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	-	-	-	3	3	3

Ve vyučovacím předmětu programování je v rámci RVP G realizována část vzdělávacího obsahu Informatika a informační a komunikační technologie. Z průřezových témat jsou zařazeny okruhy z Osobnostní a sociální výchovy.

Předmět programování je v šestiletém studiu realizován v posledních třech ročnících. Praktická výuka probíhá v počítačových učebnách, žáci jsou rozděleni do skupin tak, aby měl každý k dispozici svůj vlastní počítač.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6

Učitel vede žáky zadávanými úkoly k samostatnému využívání digitálních technologií při získávání informací. (1, 2)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6)

Učitel podněcuje v žácích snahu o samostatné nalezení řešení problémů. Při řešení stanovených úkolů, a to individuálně i ve skupině, žáci hodnotí a přijímají hodnocení své práce, učí se vyvozovat závěry z těchto hodnocení, měnit nebo obhajovat své pracovní postupy a výsledky. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel předkládá žákům skupinové aktivity, podporuje jejich efektivní spolupráci, vzájemný respekt a zodpovědnost za společnou práci. (2, 3, 4, 6)

Učitel vede žáky k vlastní analýze zadaných problémů a k návrhu různých postupů řešení. (1, 2, 6)

Učitel na konkrétních příkladech seznamuje žáky s morálními i legislativními zákony při užívání digitálních technologií a vede je ke kritickému posuzování jejich obsahu. (4, 5)

Učitel vede žáky k dodržování základních bezpečnostních a hygienických pravidel při práci. (5, 6)

Učitel seznamuje žáky s různými možnostmi využití digitálních technologií v praktickém životě. (1, 6)

Učitel vede žáky k účelnému využívání online výukového prostředí školy. (1, 2, 3, 6)

Učitel zadanými úkoly vede žáky k efektivnímu vyhledávání informací, kritickému posuzování jejich relevance a etickému chování při správě a sdílení digitálního obsahu. (1, 2, 3, 4, 5)

Učitel vede žáky k efektivnímu využívání digitálních technologií při práci a studiu. (1, 6)

Učitel vede žáky k aktivnímu seznamování se s novými technologiemi a kritickému posuzování jejich přínosů a rizik. (1, 2)

5.13.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu programování

Ročník	Téma	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
4.	Zpracování hromadných dat	- navrhne řešení příkladů s daty na vnějších paměťových médiích - přehledným způsobem umí uspořádat data a navrhne k tomu vhodné datové struktury - popíše součásti databáze - formuluje dotazy, aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů	- práce se soubory v programovacím jazyce - databázový systém	
	Programování složitějších algoritmů	- popíše vlastnosti a princip řadících algoritmů - vysvětlí pojmy časová složitost, prostorová složitost, přirozenost, stabilita - dokáže porovnat jednotlivé řadící algoritmy a k řešení daného problému zvolí nejvhodnější z nich - vyjmenuje specifika algoritmů vnějšího řazení, popíše princip metody přímého a přirozeného řazení a metody pro jejich zlepšení - popíše základní metody vyhledávání (sekvenční vyhledávání v seřazeném a neseřazeném poli) - vysvětlí princip binárního vyhledávání - dokáže porovnat jednotlivé metody vyhledávání - pro implementaci jednotlivých algoritmů použije vhodné prostředky daného programovacího jazyka a aplikuje algoritmický přístup k řešení problémů	- algoritmy vnitřního a vnějšího řazení - základní metody vyhledávání	Osobnostní a sociální výchova: Řešení problémů a rozhodovací dovednosti
	Počítačové sítě a internet	- definuje pojem počítačová síť, popíše výhody a nevýhody propojení počítačů do sítě - vysvětlí základní rozdělení sítí (spojové,	- typy sítí a jejich topologie - internet, síťové služby a protokoly, přenos dat	český jazyk

		nespojové sítě; PAN, LAN, MAN, WAN; peer-to-peer, server-klient) • popíše princip jednotlivých metod přístupu (token ring, token bus, CSMA/CD) a funkcí počítačové sítě (sdílení, přenos, ochrana dat, komunikace, vzdálená práce) • popíše model ISO/OSI a model TCP/IP (vrstvy, model přenášených dat na jednotlivých vrstvách, metody adresování na jednotlivých vrstvách) • používá internet pro nalezení informací • připraví a odešle formálně správný e-mail • popíše další služby dostupné na internetu		
	Webové a mobilní aplikace	• diskutuje o způsobech řešení webových nebo mobilních aplikací • předvede jednoduchou aplikaci • aplikaci otestuje a odladí	• ukázky použití webových a mobilních aplikací • nástroje pro tvorbu jednoduchých webových nebo mobilních aplikací	
5.	Dynamické proměnné a dynamické datové struktury	• řeší úlohy s použitím dynamických proměnných a struktur • vysvětlí pojem abstraktní datový typ a datový typ ukazatel • navrhne konstrukce základních dynamických datových struktur (seznam, zásobník, fronta, binární vyhledávací strom) • popíše principy základních operací s dynamickými datovými strukturami	• dynamická proměnná a ukazatel • lineárně zřetěžený seznam • binární vyhledávací strom	
	Formální jazyky a gramatiky	• definuje základní pojmy (abeceda, jazyk) • vysvětlí různé způsoby popisu jazyků (výčet, syntaktický diagram, EBNF, gramatika, konečný automat) • popíše vztah mezi jazykem, gramatikou a konečným automatem	• bezkontextová gramatika a jazyk, syntaktický graf • konečný automat • Chomského hierarchie gramatik	

		• navrhne gramatiku pro jednoduché jazyky		
	Objektově orientované programování	• vysvětlí principy OOP (zapouzdření, dědičnost, polymorfismus) • navrhne řešení praktické úlohy s aktivním použitím principů OOP • pracuje s GUI • samostatně vytvoří složitější aplikaci	• základy OOP a používání objektů – třída, objekt, vlastnosti tříd • vytváření objektů různých základních tříd • používání metod základních tříd • aplikace s GUI – GUI, návrh, použití	
6.	Numerické algoritmy	• vyjádří soustavy lineárních rovnic pomocí matic • vysvětlí základní pojmy (numerická metoda, přesnost, konvergence) • k řešení soustavy lineárních rovnic použije Gaussovu eliminační metodu a Gauss-Jordanovu eliminační metodu • pro řešení soustavy lineárních rovnic pomocí iteračních metod použije algoritmické schéma výpočtu podle rekurentního vztahu • vysvětlí rozdíl ve výpočtu Jacobiho iterační metodou a Gauss-Seidelovou iterační metodou • vyčíslí polynom Hornerovým schématem • definuje úlohu pro řešení nelineární rovnice • k řešení nelineární rovnice aplikuje vhodnou metodu (metoda půlení intervalu, Regula-falsi, metoda sečen, Newtonova metoda) • vysvětlí princip metody nejmenších čtverců pro jednoduché případy	• eliminační a iterační metody řešení soustav lineárních rovnic • iterační metody řešení nelineárních rovnic • metoda nejmenších čtverců	Osobnostní a sociální výchova: Řešení problémů a rozhodovací dovednosti
	Booleova algebra	• zdůvodní význam Booleovy algebry ve výpočetní technice • vysvětlí základní pojmy (logická hodnota, proměnná, funkce, logický obvod, logický člen) • při úpravě logických funkcí použije zákony Booleovy algebry • logické funkce vyjadřuje různými způsoby	• Booleova algebra • logické funkce: součet OR, součin AND, negace NOT, exkluzivní součet XOR, NAND, NOR • zákony Booleovy algebry • Karnaughova mapa	

		(pravdivostní tabulka, Karnaughova mapa) • logické funkce minimalizuje pomocí Karnaughovy mapy		
	Operační systémy	• popíše strukturu OS (vrstvy) • vysvětlí princip fungování OS a jeho modulů (monolitické jádro, mikrojádru, modul přidělování paměti, modul přidělování procesoru, modul správy periférií, modul správy souborů)	• operační systémy • multitasking – kooperativní, preemptivní • procesy, vlákna; životní cyklus procesu	

5.14 Hudební výchova

5.14.1 Charakteristika vyučovacího předmětu hudební výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	1	1	2	2	-	-

Předmět hudební výchova vychází ze vzdělávacího obsahu oboru Hudební výchova RVP ZV a Hudební obor RVP G. Předmět v sobě integruje tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova a Mediální výchova RVP G.

Předmět je vyučován v prvních čtyřech ročnících vzdělávání. Na nižším stupni gymnázia je hudební výchova pro žáky povinná, s časovou dotací 1 hodina týdně, třída je rozdělena na 2 skupiny. Od 3. ročníku si žáci v povinné oblasti Estetická výchova volí buď předmět výtvarná výchova, nebo hudební výchova s časovou dotací 2 hodiny týdně. Výuka dělených tříd je realizována v odborné učebně vybavené hudebními nástroji, Orffovým instrumentárem a audio-vizuální technikou. Do výuky jsou začleněny pravidelné návštěvy koncertů a hudebních pořadů.

Talentovaní žáci mohou dále navštěvovat nepovinný předmět sborový zpěv nebo instrumentální soubor.

Předmět hudební výchova si klade za cíl formovat estetické a pocitové vnímání žáků v kontextu s dalšími humanitními předměty. V průběhu dvouletého cyklu se žáci seznámí se základními hudebními styly, žánry a formami, prohloubí znalosti a dovednosti v oblasti vokálních a instrumentálních činností. Důležitou složkou je chápání významu hudby v historickém kontextu, interpretace hudebního díla a nacházení v hudbě prostředek duševního obohacení a relaxace.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel vede žáky k uvědomělému využívání metod a postupů v oblasti kultivace hlasu. (1, 4)

Učitel vede žáky k samostatnému vyhledávání informací z různých zdrojů a jejich zpracování. (1, 2, 6, 7)

Učitel umožňuje žákům diskutovat nad hudebními díly. (1, 3, 4)

Učitel pomáhá žákům ujasňovat jejich představy a názory, zejména v oblasti populární hudby. (2, 3, 4)

Učitel vede žáky k jasnému vyjadřování myšlenek a názorů, vzájemnému sdělování pocitů a hudebních představ. (1, 3, 4, 5)

Učitel pomocí zadávaných referátů a prezentací vede žáky k samostatnému projevu a následné řízené diskuzi. (1, 2, 3, 4, 7)

Učitel organizuje návštěvy koncertů a divadelních představení a formuje tak postoje žáků k hudbě, rozvíjí jejich kulturní rozhled, vede je k přijímání pravidel společenské etikety. (4, 5)

Učitel ve výuce navozuje situace, které vedou k respektování osobnosti a názoru druhého, k hudební toleranci. (3, 4, 5)

Učitel motivuje žáky k účasti v hudebních soutěžích. (2, 4, 6)

Učitel vede žáky ke sledování aktuálního dění v lokálním, národním i mezinárodním hudebním světě. (1, 4, 5, 7)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s novými digitálními technologiemi a aplikacemi a jejich možnostmi v oblasti hudby, podporuje je ve využívání těchto technologií nejen ve výuce, ale i mimo školu. (1, 4, 7)

5.14.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební výchova

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Vokální činnosti - zpívá na základě svých individuálních schopností a získaných dovedností intonačně čistě a rytmicky přesně v jednohlase, popř. vícehlase - své dovednosti a návyky uplatňuje i při mluvním projevu v běžném životě	- hlasová a rytmická cvičení - rozšiřování hlasového rozsahu - vícehlas - orientace v hudebním záznamu - zpěv lidových a umělých písní - zpěv písní odpovídajících slohovým obdobím	Bi, Tv, Čj Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti Spolupráce a soutěž Seberegulace Sociální komunikace
	Instrumentální činnosti - dle svých schopností a dovedností reprodukuje různé motivy, tvoří jednoduché doprovody k pěveckým projevům za pomoci hudebních a rytmických nástrojů - uvede příklad jednoduchých akordických značek - využívá své dosavadní znalosti při různých hudebních aktivitách	- nástrojová reprodukce různých melodií - tvorba jednoduchých instrumentálních doprovodů - jednoduché improvizace - akordické značky - noty, akordy, stupnice	Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti Spolupráce a soutěž
	Hudebně pohybové činnosti - zvolí vhodný typ pohybových prvků - rozpozná některé z dobových tanců	- tanec a pohyb prolíná do ostatních hudebních činností během roku - taktování - vlastní ztvárnění znějící moderní hudby (choreografie)	Tv Osobnostní a sociální výchova: Sociální komunikace
	Poslechové činnosti - sluchem rozliší vztupnou a sestupnou melodii, základní vlastnosti tónů - pojmenuje vybrané hudební formy - všímá si dynamických a výrazových změn v hudbě - vyhledává souvislosti mezi hudbou a jinými druhy umění – orientuje se v hudebních slozích, uvede významné představitele	- přehled hudebních slohů artificiální hudby - srovnávání charakteristických rozdílů různých hudebních slohů - původ hudby, pravěk, starověk - středověká hudba - renesance, baroko, klasicismus, romantismus – práce s vybranými hudebními formami - hudba 20. století – vybrané hudební proudy	D, Čj, ZSV Výchova k myšlení v globálních souvislostech: Jsme Evropané (evropské kulturní hodnoty, velcí Evropané)

	• zařadí na základě svých schopností a vědomostí slyšenou hudbu do stylového období a porovná ji • rozlišuje hudbu artificiální a nonartificiální	• populární hudba a jazz – 50.–80. léta, žánry a proudy	
2.	Vokální činnosti • dodržuje správné pěvecké návyky a hlasovou hygienu, dodržuje je i při mluvním projevu • dle svých dispozic zpívá kultivovaně, intonačně čistě a rytmicky přesně vybrané písně v jednohlase a vícehlase • reprodukuje tóny hrané v různé výšce ve své hlasové poloze	• výběr písní odpovídajících probíraným obdobím hudby vážné i populární • zpěv v jednohlase i vícehlase • pokus o vlastní osobitý vokální projev • sluchová analýza	Bi, Tv, Čj Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti Spolupráce a soutěž Seberegulace Sociální komunikace
	Instrumentální činnosti • dle svých individuálních schopností a dovedností doprovází vokální projev • reprodukuje na základě svých schopností různé motivy, témata, tvoří hudební doprovody	• instrumentální činnosti prolínající do ostatních činností během školního roku • práce s dostupnými nástroji • noty, akordy, rytmus	Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti Spolupráce a soutěž
	Hudebně pohybové činnosti • na základě individuálních schopností spojuje poslech s pohybovými nebo instrumentálními činnostmi • využívá digitální technologie a aplikace	• tanec a pohyb prolíná do ostatních hudebních činností během roku • taktování, dirigování • vlastní ztvárnění znějící moderní hudby (choreografie)	Tv Osobnostní a sociální výchova: Sociální komunikace
	Poslechové činnosti • při poslechu využívá získané znalosti a zkušenosti k postižení výrazových prostředků • orientuje se v množství hudebních žánrů a stylů • prezentuje své vnímání uměleckého díla a diskutuje o názorech ostatních • vyhledává informace z různých zdrojů a kriticky je hodnotí • zařadí slyšenou hudbu do stylového období • orientuje se ve stěžejních písních domácí i mezinárodní kulturní scény	• počátky hudebních dějin v Čechách, česká renesance, české baroko, český klasicismus, český romantismus • česká hudba 20. století • vývoj české populární hudby od 50. let po současnost • technika v hudbě – nahrávací technika • divadla malých forem	D, Čj, Zsv, F Výchova k myšlení v globálních souvislostech: Jsme Evropané (evropské kulturní hodnoty, velcí Evropané)

3.	Vokální činnosti • uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě • využívá svých dispozic při zpěvu a mluveném projevu • reprodukuje zpívaný vzor na základě svých schopností • rytmitizuje jednoduché texty • zpívá jednohlasé písně, kánony, lidový dvojhlas, trojhlas (dle hudebních schopností a rozložení hlasů ve třídě) • dotváří hudební melodii, nebo vytváří vlastní, pokouší se o jednoduché improvizace	• hlasová výchova – správné dýchání, hlasová hygiena rozezpívání, správné tvoření tónu, hlavový tón, správná artikulace (využití jazykolamů) • zpěv – jednohlasé písně lidové a umělé, kánony, dvojhlasé úpravy lidových a umělých písní, pokus o trojhlas • intonace, imitace • základní atributy hudby – melodie, harmonie, rytmus, tempo, dynamika • základ harmonie	Bi, Tv, Čj Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti Spolupráce a soutěž Seberegulace Sociální komunikace
	Instrumentální činnosti • používá rytmické nástroje Orffova instrumentáře k doprovodné hře • používá některé melodické nástroje při individuálních a skupinových činnostech dle svých schopností • orientuje se v notovém zápise jednoduchých vokálních a instrumentálních skladeb	• hra na hudební nástroje – základní výcvik hry na zobcovou flétnu a kytaru • tvorba jednoduchých instrumentálních doprovodů • jednoduchá aranžmá • nauka o hudebních nástrojích • partitura • vývoj notace • stupnice a tónina – kvintový, kvartový kruh	Osobnostní a sociální výchova: Poznávání a rozvoj vlastní osoby Spolupráce a soutěž
	Hudebně pohybové činnosti • reaguje na hudbu pohybem, ztvárňuje ji dle svých dispozic a schopností	• tanec – pohyb na hudbu, lidové tance, dobové tance, pohybová cvičení na hudební doprovod	Tv; Osobnostní a sociální výchova: Sociální komunikace
	Recepce a reflexe • rozpoznává hudebně výrazové prostředky užitě ve skladbě, uvědomuje si formu díla, při poslechu vyděluje podstatné hudební znaky • popíše důležité znaky tvorby a interpretace hudebního díla • rozpozná originální přínos skladatele a interpreta • orientuje se ve vývoji hudebního umění, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků, na základě historických a společenských	• hudebně výrazové prostředky – melodie, harmonie, rytmus, tempo, dynamika – jejich význam ve skladbě • hudební myšlení v období – rytmicko-monomelodické, polymelodické, melodicko-harmonické • hudební formy ve vývoji hudby • tvůrce hudby a interpret – úloha skladatele a interpreta v hudbě, vztah tvůrce a příjemce uměleckého díla • vývoj hudby od pravěku – teorie vzniku hudby,	D, Zsv, Vv, Čj

	a kulturních kontextů, popíše okolnosti vzniku hudebního díla • odliší hudbu podle stylového zařazení, významu a funkce, rozpozná vhodnost využití určité hudby v konkrétních situacích • interpretuje a hodnotí hudbu, vytváří vlastní soudy a v diskusi je umí obhájit • chápe dílo jako autorovu reflexi vnitřního a vnějšího světa • uvědomuje si rozdíly v přístupu k hudební tvorbě, vytváří si vlastní postoje a hodnoty, na jejichž základě je schopen se s hudbou ztotožnit nebo je odmítnout	hudba a magie, křesťanství, hudba raného středověku • skladatelé renesance, baroka a raného klasicismu • periodizace hudebního vývoje – charakteristické znaky slohů, hudba světová a česká, hudba vokální a instrumentální • hudební žánry • porovnávání jednotlivých období umělé hudby • muzikál, šanson, kabaret, revue, country, rock • rozbor uměleckého díla – vlastní reflexe hudebních děl • hudební proudy a žánry a styly 20. století • populární hudba • hudební průmysl, hudební časopisy – přehled, porovnání a práce s nimi • hudba a její běžné využití v životě • etnická hudba	Osobnostní a sociální výchova: Seberegulace organizační dovednosti a efektivní řešení problémů Morálka všedního dne Sociální komunikace Mediální výchova: Uživatelé, mediální produkty a jejich význam Multikulturní výchova
	Integrované téma oborů Hv a Vv • uplatňuje tvořivost jako základní faktor rozvoje své osobnosti • vysvětlí umělecké dílo jako znakový systém s prvky konvenčními i objevnými • vysvětlí význam uměleckého výrazu • uvědomuje si význam osobních zkušeností při vzniku estetického prožitku	• umělecká a mimoumělecká znakovost • osobnostní a sociální rozměr uměleckého procesu • tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta	

4.	Vokální činnosti • uplatňuje zásady hlasové hygieny v běžném životě • uplatňuje zásady sluchové hygieny v běžném životě • využívá svého individuálního pěveckého potenciálu při zpěvu, při mluvním projevu vede svůj hlas zněle a přirozeně, správně artikuluje • zpívá jednohlasé písně, kánony, lidový dvojhlas, trojhlas (dle hudebních schopností a rozložení hlasů ve třídě) • dotváří hudební melodie, nebo vytváří vlastní, provádí jednoduché hudební improvizace • zpívá z not dle svých možností	• hlasové ústrojí, sluchové ústrojí, tvorba tónu, hlasové rejstříky, hlavový tón • zpěv – jednohlasé písně lidové, umělé • kánony lidové, umělé • úpravy lidových i umělých písní, trojhlas • rytmický výcvik – hra na tělo, vytváření drobných rytmických etud a jejich zápis	Bi, Čj, Tv Osobnostní a sociální výchova: Spolupráce a soutěž Sociální komunikace
	Instrumentální činnosti • využívá jednoduché, příp. složitější (elektronické) hudební nástroje při individuálních činnostech i společných aktivitách • orientuje se v notovém zápise instrumentálních skladeb	• hra na hudební nástroje – tvorba instrumentálních doprovodů, improvizace • partitura • nástroje symfonického orchestru • orientace v notovém zápisu • moderní hudební nástroje	
	Hudebně pohybové činnosti • využívá pohyb ve spojení s hudbou k vyjádření vlastních představ a pocitů	• taneční hudba – např. techno, disko, hip hop, reggae, break, rap	Tv
	Recepce a reflexe • rozpoznává hudebně výrazové prostředky užitě ve skladbě, uvědomuje si formu díla, při poslechu vyděluje podstatné hudební znaky • orientuje se ve vývoji hudebního umění, rozlišuje hudební slohy podle charakteristických hudebních znaků, na základě historických a společenských a kulturních kontextů, popíše podmínky a okolnosti vzniku hudebního díla • interpretuje a hodnotí hudbu, vytváří vlastní soudy a v diskusi je umí obhájit	• hudební myšlení v období klasicismu, romantismu, impresionismu (hudební formy, výrazové prostředky) • hudba 20. století a rozmanitost stylů a proudů – volná atonalita dodekafonie, modální hudba, neoklasicismus, neofolklorismus, elektroakustická hudba a elektronická hudba, Pařížská šestka, minimalismus, čtvrttónová hudba • pojem kýč • hudba jako zboží, pojem komerce • hudba na objednávku • kvalita uměleckého díla	D, Čj, Vv, Zsv Výchova k myšlení v evropských globálních souvislostech: Žijeme v Evropě Mediální výchova: Uživatelé, Účinky mediální produkce a vliv médií

	• chápe dílo jako autorovu reflexi vnitřního a vnějšího světa • uvědomuje si rozdíly v přístupu k hudební tvorbě, vytváří si vlastní postoje a hodnoty, na jejichž základě je schopen se s hudbou ztotožnit nebo ji odmítnout • uvědomuje si roli hudebního průmyslu v současném světě, popíše možnosti využití hudby • je schopen rozpoznat ty znaky hudební tvorby, které s sebou nesou netoleranci, rasismus, xenofobii, a dokáže se k ní kriticky vyjádřit	• divadla, nahrávací studia, CD, DVD • masová média, reklama, znělka • moderní populární hudba od 70. let po současnost dle zájmu žáků	Multikulturní výchova: Psychosociální aspekty interkulturality
	Integrující téma oborů Hv a Vv • uvědomuje si předpoklady k recepci uměleckého díla (zvl. současnosti) • objasní magický, mytický, univerzalistický a modernistický přístup k uměleckému procesu • objasní rysy současného (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu • objasní dnešní proměnu komunikace v uměleckém procesu	• historické proměny pojetí uměleckého procesu • role umělce a publika v societě • sociální a technologické proměny dneška a jejich vliv na umění	

5.15 Výtvarná výchova

5.15.1 Charakteristika vyučovacího předmětu výtvarná výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	1	1	2	2	-	-

Výtvarná výchova navazuje na výtvarnou výchovu na základních školách a vychází ze vzdělávacího oboru Výtvarná výchova RVP ZV a Výtvarný obor RVP G.

Realizují se tematické okruhy průřezových témat Osobnostní a sociální výchova, Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech, Multikulturní výchova, Environmentální výchova a Mediální výchova RVP G.

Výtvarná výchova pracuje s vizuálně obraznými znakovými systémy – s obrazem, sochou, architekturou, designem, novými médii apod.

Má velký význam pro formování estetického a pocitového vnímání žáků. Umožňuje žákům jiné než pouze racionální poznávání světa. Stává se neoddelitelnou součástí každodenního života – kultura chování, oblékání, utváření příjemného prostředí ve škole, na pracovišti, doma. Umožňuje pochopit, že práce jedince ovlivní výsledek celé skupiny. Jsou rozvíjeny tvořivé schopnosti, specifické citění a vnímání sebe samého i okolního světa.

Výtvarná výchova přistupuje k vizuálně obraznému vyjádření jako k prostředku, který se podílí na zapojování do procesu komunikace na úrovni subjektivně osobnostní a sociální.

Při tvůrčích činnostech si žák osvojuje všechny dostupné výtvarné dovednosti – kresbu, malbu, grafiku, modelování, vytváření prostorových objektů, práci s médii. Součástí výuky jsou i dějiny umění od pravěku až po současnost.

Výtvarná výchova se vyučuje v prvním a druhém ročníku šestiletého studia jako povinný předmět. Je realizován jednou za dva týdny ve dvouhodinových blocích.

Ve 3. a 4. ročníku šestiletého gymnázia si žáci volí v rámci Estetické výchovy mezi hudební a výtvarnou výchovou. Zvolený předmět se vyučuje dvě hodiny týdně.

V 5. a 6. ročníku na povinný předmět navazují volitelné předměty.

Z výtvarné výchovy lze složit maturitní zkoušku.

Výuka probíhá vždy v odborné učebně, která je vybavena malířskými stojany, hlubotiskovým lisem, keramickou pecí, kamerou, dataprojektorem, počítačem. Využívá se i možnost doplňkové výuky v galeriích, na menších výstavách, v ateliérech nebo práce v plenéru.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel vede žáky k poznávání a porozumění umění prostřednictvím vědomé reflexe a vlastní tvorby. (1, 2)

Učitel učí žáky propojovat postupy, metody a prostředky z různých druhů umění – výtvarné, hudební, literární, filmové, divadelní. (1, 3)

Učitel učí žáky sledovat a hodnotit umění na pozadí historických, společenských a technologických změn. (1, 3, 4, 5, 7)

Učitel výběrem různorodých příkladů uměleckých děl ze současnosti i historie motivuje žáky k pochopení a osvojení si důležitých výtvarných poznatků pro rozvoj představivosti, fantazie a kreativity. (1, 4)

Učitel umožňuje žákům hledat různé varianty vlastního tvůrčího řešení výtvarného problému na základě osobních prožitků a postojů k jevům světa. (1, 2, 4)

Učitel vede žáky k experimentování a hledání nových neprobádaných cest a také ke zpracování větších, časově náročnějších projektů a k jejich prezentaci. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel vede žáky k chápání umění jako specifického způsobu komunikace prostřednictvím uměleckého díla. (1, 3, 4)

Učitel učí žáky prezentovat a obhajovat výsledky své práce, naslouchat názorům druhých a konstruktivně diskutovat. (1, 2, 3, 4, 5)

Učitel umožňuje žákům realizovat vlastní záměr od prvotního nápadu až po jeho prezentaci, a tím je vede k zodpovědnosti za svou práci a k uvědomění si svých schopností a dovedností. (1, 2, 3, 4, 6)

Učitel motivuje žáky k účasti na soutěžích – výtvarných, fotografických, filmových. (2, 4, 6)

Učitel vede žáky k vnímání kulturních a duchovních hodnot, k pochopení významu kulturního dědictví, tradic a společenských norem. (4, 5)

Učitel seznamuje žáky s uměním a kulturou v cizích zemích a vede je k toleranci a pozitivnímu přijímání odlišných kulturních hodnot. (4, 5)

Učitel vede žáky k systematickému používání školního online výukového prostředí, například zadáváním vhodných domácích úkolů či vkládáním studijních materiálů. (1, 6, 7)

Učitel seznamuje žáky s novými digitálními technologiemi a aplikacemi a jejich možnostmi v oblasti výtvarného umění, podporuje je ve využívání těchto technologií nejen ve výuce, ale i mimo školu. (1, 4, 7)

5.15.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu výtvarná výchova

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	vybírání, kombinuje a vytváří prostředky pro vlastní osobité vizuálně obrazné vyjádření (dále VOV), porovnává a hodnotí jeho účinky s účinky již běžně užívanými	- malba temperou - akvarel - barvy základní, doplňkové - barevný kontrast - kompozice	F
	- nalézá vhodné prostředky pro vizuálně obrazná vyjádření vzniklá na základě vztahu zrakového vnímání k vnímání dalšími smysly - uplatňuje je v ploše, v objemu i prostorové tvorbě	- linie, tvary, objemy - světelné a barevné kvality textury - rytmus - tvárový kontrast - keramika	F, M, Hv
	rozlišuje působení VOV v rovině smyslového účinku, v rovině subjektivního účinku a v rovině sociálně utvářeného symbolického obsahu	- vyjádření velkého prostorového celku (krajina, příroda s architektonickými prvky, město, mapa, reliéf) - stopy člověka v krajině	Z Environmentální výchova – Člověk a životní prostředí
	- vychází ze svých osobních zkušeností, znalostí a prožitků - interpretuje umělecká VOV současnosti i minulosti, uplatňuje historickou zkušenost - samostatně experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky	- tělo ve výtvarném umění (pohyb, gesto, mimika) - princip náhody	Tv Čj Bi
	- ověřuje komunikační účinky vybraných, upravených či samostatně vytvořených vizuálně obrazných vyjádření - své aktivně získané poznatky uvádí do vztahů jak s aktuálními i historickými uměleckými projevy, tak s ostatními vizuálně obraznými vyjádřeními uplatňovanými v běžné komunikaci - hodnotí umění v daném sociálním a historickém	- kresba - grafika, užitá grafika - písmo - vyjádření estetické funkce - street art - vliv reklamy – letáky, viněty - design	Ov Ivt Mediaální výchova – Účinky mediální produkce a vliv médií

	kontextu		
2.	• vybírá, vytváří a pojmenovává co nejširší škálu prvků VOV a jejich vztahů • rozlišuje umělecké slohy a směry s důrazem na region	• město Brno (různá kulturní období, památky) • využití všech výtvarných materiálů a technik	D Environmentální výchova – Životní prostředí regionu a ČR
	• na vlastní tvorbě rozšiřuje smyslové vnímání • vědomě pracuje s různými typy kontrastů, s rozvržením tvarů a hmot v ploše a prostoru, vyjadřuje pohyb	• inspirace hudbou, světelné valéry • kompozice, řešení plochy • kontrast barevný, světelný, tvarový	Hv M F
	• charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává a hodnotí výběr a způsob užití prostředků a technik	• výtvarné techniky – kresba, malba, grafika, modelování, prostorové vytváření • klasická i nová média v proměnách času	Čj, Ivt, Ch Osobnostní a sociální výchova – Spolupráce a soutěž
	• snaží se o uplatnění vlastních prožitků, pochopení sebe sama, vliv na individuální tvorbu, interpretaci a vizuálně obrazná vyjádření • využívá digitální technologie a aplikace v oblasti výtvarného umění	• já a moje značka, znak, piktogram, ex libris • subjektivní vyjádření	Ov, Bi Osobnostní a sociální výchova – Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
	• na konkrétních příkladech ověřuje komunikační účinky a vysvětluje vliv působení na utváření postojů a hodnot • nalézá vhodnou formu prezentace	• různé kultury, tradice, zvyky, folklór	Ov Multikulturní výchova – Vztah k multilingvní situaci a ke spolupráci mezi lidmi z různého kulturního prostředí
	• rozlišuje umělecké slohy a směry z hlediska proměn vidění a stavby uměleckých děl • vnímá nové způsoby obrazného vyjádření	• některé umělecké směry 20. století • abstraktní malířství	D
	• charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává výběr a způsob užití prostředků – role autor, příjemce, interpret	• návštěva galerií, muzeí • seznámení s aktuální výtvarnou scénou	Hv Ivt Čj
3.	• rozlišuje umělecké slohy a směry z hlediska proměn vidění a stavby uměleckých děl • na příkladech uvádí příčiny vzniku a proměny	• pravěké umění, Egypt, Řecko, římská kultura, románské umění, gotika, renesanční umění, baroko	D, Čj

	uměleckých směrů a objasní širší společenské a filosofické okolnosti vzniku uměleckých děl		
	- na konkrétních příkladech vizuálně obrazných vyjádření (dále jen VOV) i umělecké tvorby identifikuje pro ně charakteristické prostředky - charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává a hodnotí výběr a způsob užití prostředků a technik	- analýza vlastních i uměleckých děl - hledání charakteristických prostředků – barev, tvarů, materiálů, kompozic - kresba, malba, grafika, keramika, prostorové vytváření, kombinovaná technika - základy fotografie, filmu, divadla - klasická i nová média v proměnách času	Čj, Ivt, Ch Osobnostní a sociální výchova – Spolupráce a soutěž
	- uplatní VOV v úrovni smyslové, subjektivní a komunikační - pojmenuje účinky VOV	- makro – mikro - studie a inspirace přírodními motivy	Bi Environmentální výchova – Problematika vztahů organismů a prostředí
	- vytváří si přehled uměleckých VOV podle samostatně zvolených kritérií - je schopen přenést viděné	- chápání předmětů a tvarů v prostoru - vytváření iluze prostoru, objemu, pohybu - městská krajina	M, Ivt
	- uplatňuje osobní prožitky, zkušenosti a znalosti - rozpozná jejich vliv a individuální přínos pro tvorbu, interpretaci a přijetí vizuálně obrazných vyjádření	- osobní sebeprojekce – JÁ - vnitřní krajina	Zsv, Čj, Hv Osobnostní a sociální výchova – Poznávání a rozvoj vlastní osobnosti
	charakterizuje obsahové souvislosti vlastních vizuálně obrazných vyjádření a konkrétních uměleckých děl a porovnává výběr a způsob užití prostředků – role autor, příjemce, interpret	- návštěva galerií, muzeí - seznámení s aktuální výtvarnou scénou - akce, happening, performance	Hv, Ivt, Čj
	Integroující téma oborů Hv a Vv - uplatňuje tvořivost jako základní faktor rozvoje své osobnosti - vysvětlí umělecké dílo jako znakový systém s prvky konvenčními i objevnými - vysvětlí význam uměleckého výrazu - uvědomuje si význam osobních zkušeností při vzniku estetického prožitku	- umělecká a mimoumělecká znakovost - osobnostní a sociální rozměr uměleckého procesu - tvořivá osobnost v roli tvůrce, interpreta a recipienta	
4.	rozlišuje umělecké slohy a směry z hlediska proměn	klasicismus, romantismus, generace ND,	D, Čj

	vidění a stavby uměleckých děl • na příkladech uvádí příčiny vzniku a proměny uměleckých směrů a objasní širší společenské a filosofické okolnosti vzniku uměleckých děl	impresionismus, secese, fauvismus • expresionismus, futurismus, kubismus, dadaismus, surrealismus, abstraktní malířství, některé výt. směry 2. pol. 20. st.	
	• vnímá interakci s VOV v roli autora, příjemce, interpreta, vliv na společnost	• informel, akční malba, kinetické umění, op-art, pop-art, nová figurace, land-art • nové techniky, nová média • celistvost a rozklad tvaru	
	• na konkrétních příkladech vysvětlí, jak VOV působí v rovině smyslové, sociální, subjektivní a jaký má vliv na utváření postojů a názorů	• figura v umění • proměna figury a portréty v čase a místě	Bi, Zsv, D Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech – Žijeme v Evropě
	• rozlišuje umělecké slohy a směry • vnímá proměny vidění a stavby uměleckých děl a dalších VOV • pojmenuje účinky VOV a vědomého použití při vlastní tvorbě	• lidová architektura, současný urbanismus • zásah umělce do přírody	M, Ivt Environmentální výchova – Životní prostředí regionu a ČR
	• samostatně rozpoznává a experimentuje s různými vizuálně obraznými prostředky • uplatňuje umělecké vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění	• dlouhodobý projekt • seberealizace a sebevyjádření • individuální volba materiálů a technik	Hv, Zsv
	• samostatně experimentuje s různými VOV, při vlastní tvorbě také uplatňuje umělecké vyjadřovací prostředky současného výtvarného umění	• návštěva galerií, muzeí • aktuální výtvarná česká scéna	Čj, Hv
	Integroující téma oborů Hv a Vv • uvědomuje si předpoklady k recepci uměleckého díla (zvl. současnosti) • objasní magický, mytický, univerzalistický a modernistický přístup k uměleckému procesu • objasní rysy současného (pluralitního, postmodernistického) přístupu k uměleckému procesu • objasní dnešní proměnu komunikace v uměleckém	• historické proměny pojetí uměleckého procesu • role umělce a publika v societě • sociální a technologické proměny dneška a jejich vliv na umění	

	procesu		
--	---------	--	--

5.16 Tělesná výchova

5.16.1 Charakteristika vyučovacího předmětu tělesná výchova

Obsahové, časové a organizační vymezení

Ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Hodinová dotace	2	2	2	2	2	2

Tělesná výchova realizuje obsah vzdělávacích oborů Tělesná výchova RVP ZV a RVP G a část vzdělávacího obsahu oborů Výchova ke zdraví RVP ZV a RVP G.

Předmět si klade za cíl vybudovat v žácích pocit zodpovědnosti za své zdraví. Tím, že jsou žáci seznámeni se základy všech běžných sportovních odvětví a vedeni k aktivnímu pohybu, mohou během studia najít sportovní činnost, která jim bude blízká a v budoucnu jim umožní věnovat se aktivnímu pohybu. Teoretické poznatky z oblasti tréninku, relaxace a účinků fyzické zátěže na organismus žákům umožní i v budoucnu plánovat svou fyzickou aktivitu přiměřeně svým možnostem. Ve výuce je kladen důraz na prevenci úrazů a význam správné životosprávy a správného životního stylu pro zdraví.

Výuka probíhá v běžných hodinách odděleně pro chlapce a dívky.

Sportovních kurzů se účastní celé třídy – ročníky.

Žáci 3. ročníku absolvují lyžařský výcvikový kurz s možností výuky snowboardingu, žáci 5. ročníku absolvují sportovní kurz zaměřený na letní sporty (cykloturistiku a vodní turistiku, míčové hry atd.). Oba kurzy jsou zpravidla týdenní.

Výuka tělesné výchovy se uskutečňuje ve dvou tělocvičnách vybavených běžným sportovním náradím a náčiním, v nově vybudované posilovně a ve venkovních sportovních areálech určených zejména pro míčové hry – volejbalové kurty, venkovní hřiště na kopanou, případně v pronajatých specializovaných prostorách – atletický areál TJ Moravská Slávie, přírodní prostředí (Červený kopec), cyklostezky, svahy lyžařských center.

Ve škole jsou každoročně pořádány turnaje tříd v míčových hrách: basketbal, sálová kopaná, odbíjená, kopaná, florbal. Tyto turnaje bývají zakončovány exhibičním utkáním učitelů a žáků.

Na konci školního roku se též stal tradicí sportovní den, kdy se utkají v turnajích jednotlivých her zástupci všech tříd. Na organizaci a rozhodování těchto turnajů se podílí učitelé Tv a rozhodčí z řad žáků.

Škola se pravidelně účastní sportovních soutěží ASŠK v nejrůznějších odvětvích a stala se tradičním soupeřem ostatních středních škol ve městě či kraji.

Výchovné a vzdělávací strategie

Ve výuce jsou voleny vhodné výchovné a vzdělávací strategie, které pomáhají žákům zvládnout klíčové kompetence.

Kompetence k učení	– 1
Kompetence k řešení problémů	– 2
Kompetence komunikativní	– 3
Kompetence sociální a personální	– 4
Kompetence občanské	– 5
Kompetence pracovní a k podnikavosti	– 6
Kompetence digitální	– 7

Učitel klade důraz na individuální přístup k žákům, a tím rozvíjí jejich osobní schopnosti a posouvá jejich limity. (3, 4)

Učitel organizuje ve výuce kolektivní hry a soutěže, tím rozvíjí zodpovědnost jednotlivce za výsledek práce kolektivu. (3, 4, 5)

Učitel organizuje ve výuce soutěže jednotlivců, tím rozvíjí morálněvolní vlastnosti žáků a učí je snášet neúspěch. (2, 4, 5)

Učitel klade důraz na hodnocení individuálního zlepšení výkonů každého žáka, a tím jej motivuje k práci na vlastním zdokonalení. (4, 5)

Učitel striktním požadavkem na dodržování sjednaných pravidel rozvíjí morálněvolní vlastnosti žáků a respekt k daným pravidlům a předpisům. (1, 3, 4, 5)

Učitel vede žáky k samostatnému získávání poznatků o tělesné fyziologii na základě ověřování účinnosti kondičních programů pro rozvoj zdravotně orientované zdatnosti, jejich sledování, zaznamenávání a vyhodnocování, a to i s využitím dostupných digitálních technologií. (1, 2, 4, 7)

Učitel umožňuje žákům organizovat a řídit vlastní učení se novým pohybovým dovednostem a rozvoj pohybových schopností podle jejich předpokladů. (1, 2)

Učitel motivuje žáky ke sledování sportovních soutěží a utkání, k jejich porovnávání a hodnocení, ke sledování práce rozhodčího. (1, 4, 5)

Učitel upozorňuje žáky na informační zdroje (internet, televize, knihy, časopisy) související se zdravím a pohybem a umožňuje diskuzi o těchto informacích. (1, 3, 4, 5, 7)

Učitel vede žáky k přijímání kritiky, hodnocení a dobře míněné rady. Umožňuje vzájemné hodnocení žáků a sebehodnocení. (1, 3, 4)

Učitel vytváří dostatek příležitostí pro osvojení a praktické využití vyrovnávacích cvičení (ve škole i mimo školu). (1, 2, 4)

Učitel podporuje žáky ke kreativě při utváření pohybových skladeb (samostatně nebo ve skupinkách), volných gymnastických sestav, při organizaci turnajů a soutěží. (2, 3, 4, 5)

Učitel pomáhá žákům pochopit souvislosti mezi jednotlivými obory (tělesnou výchovou, výchovou ke zdraví, biologií, ekologií, fyzikou, fyziologií), hledat příčiny problémů a směřovat k jejich řešení různými způsoby. (1, 2, 6)

Učitel pomáhá žákům rozvíjet schopnost odhalovat vlastní chyby, používat odborné názvosloví, gesta, signály a jednoduše zakreslit cvičení. (1, 2, 3, 4)

Učitel zapojuje žáky do prezentace poznatků, zážitků a výsledků získaných při sledování sportovních utkání v médiích, při školních soutěžích a při vyhodnocování svých výkonů (fotografie ze sportovních akcí, nástěnky, noviny, webové stránky, videozáznamy, ...). (2, 3, 4, 7)

Učitel směřuje žáky k využívání dostupných komunikačních prostředků k vyhledávání novinek ve sportovních odvětvích (nová pravidla, možnosti záznamu aj.). (1, 3, 7)

Učitel podporuje u žáků schopnost empatie a chování v duchu tolerance a fair play. (4, 5, 6)

Učitel motivuje žáky ke zdravému životnímu stylu, informuje žáky nejen o pozitivěch fyzické aktivity, ale i o negativěch sportu (doping, korupce, přepočítávání výkonnosti na peníze). (1, 4, 5)

Učitel vede žáky ke spolupráci při dosahování společných cílů ve prospěch skupiny či sportovního družstva a k respektování pravidel soutěží a her. (1, 2, 3, 4, 5)

Učitel pomáhá žákům nacházet vlastní místo ve skupině a odhadovat důsledky vlastního jednání a chování. (2, 3, 4, 5)

Učitel vede žáky ke stanovení krátkodobých a dlouhodobých cílů v rámci získávání pohybových dovedností a rozvíjení pohybových schopností ve volném čase a k aktivnímu zapojení do dění ve škole i v obci (pomoc při organizaci turnajů, budování sportovišť, soutěží pro mladší děti aj.). (2, 4, 5)

Učitel rozvíjí u žáků dovednost poskytnout první pomoc a zachovat se zodpovědně při mimořádné události. (1, 2, 4, 5)

Učitel vede žáky k efektivnímu využívání digitálních technologií a jejich aplikací k měření a kontrole vlastní fyzické aktivity. (1, 4, 7)

5.16.2 Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu tělesná výchova

Ročník	Výstup Žák:	Učivo	Mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky
1.	Uvedené výstupy prolínají všemi ročníky a je jich dosahováno průběžně během celého studia. ČINNOSTI OVLIVŇUJÍCÍ ZDRAVÍ • usiluje o optimální rozvoj pohybových schopností • usiluje o pozitivní změny ve svém životě související s vlastním zdravím a zdravím druhých • ověří jednoduchými testy úroveň zdravotně orientované zdatnosti a svalové nerovnováhy • použije vyrovnávací cvičení zaměřené na kompenzaci jednostranného zatížení, na prevenci a korekci svalové nerovnováhy • upraví pro vlastní potřebu a vhodně použije konkrétní kondiční programy • využívá vhodné soubory cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci, v zátěžových situacích uplatňuje osvojené způsoby regenerace • připraví organismus na pohybovou činnost s ohledem na následné převažující pohybové zatížení • organizuje svůj pohybový režim a využívá v souladu s pohybovými předpoklady, zájmy a zdravotními potřebami vhodné a dostupné pohybové aktivity • uplatňuje účelné a bezpečné chování i v neznámém prostředí • poskytne první pomoc při sportovních či jiných úrazech i v nestandardních podmínkách • projevuje odolnost vůči výzvám	• organizace a bezpečnost při TV • organismus a pohybová zátěž • význam pohybu pro zdraví (tělesná výchova a sport dívek a chlapců, věkové kategorie, rekreační a výkonnostní sport) • pohybové odlišnosti a handicap (věkové, pohlavní, výkonnostní) • zdravotně orientovaná zdatnost, její složky, kondiční programy (význam kondičního cvičení, zdravotní význam správného držení těla, testy) • komunikace v TV (názvosloví, grafická značení, gesta, signály a vzájemná komunikace, nástupové tvary) • individuální pohybový režim (motivační cvičení, relaxační cvičení, posilovací cvičení) • rozcvičení – základní typy (cviky vhodné a nevhodné k rozcvičení, únava, zátěž, regenerace, dechová cvičení) • hygiena při TV (předcházení zátěžovým situacím, stresům, zvládání zátěžových situací, relaxace, celková péče o zdraví) • pohybové hry (přípravná, kondiční, koordinační, tvořivá a estetická cvičení) • pohybové dovednosti a pohybový výkon (nástupové tvary, přesuny, pohybové dovednosti zaměřené na rychlostní, silové, vytrvalostní a pohybové předpoklady, způsoby kontroly účinnosti cvičení) • kondiční a estetické formy cvičení s hodbou (určeno především děvčatům - aerobik, cvičení se švihadlem) • gymnastika (organizace a bezpečnost, vhodná výstroj,	Učivo prolíná všemi ročníky. Učivo je zařazováno průběžně a s přiměřenou gradací v návaznosti na zařazované pohybové aktivity a ostatní učivo. Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a soc. výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a soc. výchova Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty a postoje P 1.2 Os. a soc. výchova osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a soc. výchova – spolupráce a soutěž P 1.3 Os. a soc. výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.1 Os. a soc. výchova – sebepoznání, seberegulace, sebeorganizace

k sebepoškozujícímu chování a rizikovému životnímu stylu POHYBOVÉ DOVEDNOSTI • provádí osvojované pohybové dovednosti na úrovni individuálních předpokladů • zvládá základní postupy rozvoje osvojovaných pohybových dovedností a usiluje o své pohybové sebezdokonalování • posoudí kvalitu pohybové činnosti, označí zjevné příčiny nedostatků a uplatní konkrétní osvojované postupy vedoucí k potřebné změně • respektuje věkové, pohlavní, výkonnostní a jiné pohybové rozdíly a přizpůsobí svou pohybovou činnost dané skladbě sportujících ČINNOSTI PODPORUJÍCÍ POHYBOVÉ UČENÍ • užívá s porozuměním názvosloví, gesta, signály, značky na úrovni cvičence, vedoucího pohybových činností a organizátora soutěží • volí a používá pro osvojené pohybové činnosti vhodnou výstroj a výzbroj, správně ji ošetřuje • připraví třídní nebo školní turnaj, soutěž, podílí se na realizaci • respektuje pravidla osvojovaných sportů, rozhoduje, spolurozhoduje utkání, soutěže • respektuje práva a povinnosti vyplývající z různých sportovních rolí, jedná na úrovni dané role, spolupracuje ve prospěch družstva • sleduje podle pokynů pohybové výchovy sportovní výsledky, činnosti související s pohybem a zdravím, zpracuje naměřená data, vyhodnotí je a výsledky různou formou prezentuje • aktivně naplňuje olympijské myšlenky jako projev obecné kulturnosti	hygiena, technika + dopomoc, názvosloví, kultivace pohybu) – <u>akrobacie</u> (kotouly, modifikace, rovnovážné polohy a postoje) – <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok, sešin) – <u>přeskoky</u> (roznožmo, skrčmo, odbočmo) – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh na tyči</u> – <u>cvičení se švihadlem</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, skok vysoký, skok daleký) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace – základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry) – <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>kopaná</u> – <u>volejbal</u> • sportovní výzbroj a výstroj (účelnost, funkčnost, bezpečnostní prvky, finanční dostupnost a kvalita, příprava a úklid nářadí, základní údržba cvičiště) • pravidla osvojovaných pohybových činností (základní pravidla her, soutěží a závodů, fair play jednání, základy měření a evidence, zpracování dat, měření výkonů a pohybových dovedností, vyhodnocení výsledků)	P 4.1 Environmentální výchova – vztahy org. a prostředí P 1.1 Os. a soc. výchova – osobnostní rozvoj - psychohygiena P 1.2 Os. a soc. výchova – org. dovednosti P 5 Mediální výchova MPV 1 Biologie MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie
--	---	--

	využívá digitální technologie a jejich aplikace k měření a kontrole vlastní fyzické aktivity		
2.		organizace a bezpečnost při TV význam pohybu pro zdraví (rekreační a výkonnostní sport) pohybové odlišnosti a handicap (věkové, pohlavní, výkonnostní) komunikace v TV (návosloví, grafická značení, gesta, signály a vzájemná komunikace) pohybové dovednosti a pohybový výkon (nástupové tvary, přesuny, pohybové dovednosti zaměřené na rychlostní, silové, vytrvalostní a pohybové předpoklady, způsoby kontroly účinnosti cvičení) zdravotně orientovaná zdatnost, její složky, kondiční programy (význam kondičního cvičení, zdravotní význam správného držení těla, testy) individuální pohybový režim (motivační cvičení, relaxační cvičení, posilovací cvičení) rozcvičení – základní typy (cviky vhodné a nevhodné k rozcvičení, únava, zátěž, regenerace, dechová cvičení) hygiena při TV (předcházení zátěžovým situacím, stresům, zvládání zátěžových situací, relaxace, celková péče o zdraví) pohybové hry (přípravná, kondiční, koordinační, tvořivá a estetická cvičení) kondiční a estetické formy cvičení s hodbou (určeno především děvčatům – aerobik, cvičení se švihadlem) gymnastika (organizace a bezpečnost, vhodná výstroj, hygiena, technika + dopomoc, návosloví, kultivace pohybu) - akrobacie (kotouly, modifikace, vazby, stoje, přemet stranou s oddáleným dohmatem, rovnovážné polohy a postoje)	Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a soc. výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a soc. výchova Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty a postoje P 1.2 Os. a soc. výchova osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a soc. výchova – spolupráce a soutěž P 1.3 Os. a soc. výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.1 Os. a soc. výchova – sebepoznání, seberegulace, sebeorganizace P 4.1 Environmentální výchova – vztahy org. a prostředí Integrace z oboru Výchova ke zdraví P 1.1 Os. a soc. výchova – osobnostní rozvoj – psychohygiena P 1.2 Os. a soc. výchova – org. dovednosti P 5 Mediální výchova

		– <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok, sešín) – <u>přeskoky</u> (roznožmo, skrčmo, odbočmo) – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh na tyči</u> – <u>cvičení se švihadlem</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, štafetový běh, vrh koulí, skok vysoký, skok daleký) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace – základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry) – <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>fotbal</u> – <u>volejbal</u> • sportovní výzbroj a výstroj (účelnost, funkčnost, bezpečnostní prvky, finanční dostupnost a kvalita, příprava a úklid nářadí) • pravidla osvojovaných pohybových činností (základní pravidla her, soutěží a závodů, fair play jednání, základy měření a evidence, zpracování dat, měření výkonů a pohybových dovedností, vyhodnocení výsledků)	MPV 1 Biologie MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie
3.		• organizace a bezpečnost při TV • pohybové odlišnosti a handicap (věkové, pohlavní, výkonnostní) • význam pohybu pro zdraví (tělesná výchova a sport dívek a chlapců, věkové kategorie, rekreační a výkonnostní sport) • sportovní výzbroj a výstroj (účelnost, funkčnost,	Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a sociální výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a sociální výchova

		bezpečnostní prvky, finanční dostupnost a kvalita, příprava a úklid nářadí, základní údržba cvičiště) • komunikace v TV (názvosloví, grafická značení, gesta, signály a vzájemná komunikace, nástupové tvary) • zdravotně orientovaná zdatnost, její složky, kondiční programy (význam kondičního cvičení, zdravotní význam správného držení těla, testy) • individuální pohybový režim (motivační cvičení, relaxační cvičení, posilovací cvičení) • rozcvičení – základní typy (cviky vhodné a nevhodné k rozcvičení, únava, zátěž, regenerace, dechová cvičení) • hygiena při TV (předcházení zátěžovým situacím, stresům, zvládání zátěžových situací, relaxace, celková péče o zdraví) • pohybové hry (přípravná, kondiční, koordinační, tvořivá a estetická cvičení) • pohybové dovednosti a pohybový výkon (nástupové tvary, přesuny, pohybové dovednosti zaměřené na rychlostní, silové, vytrvalostní a pohybové předpoklady, způsoby kontroly účinnosti cvičení) • kondiční a estetické formy cvičení s hodbou (určeno především děvčatům - aerobik, cvičení se švihadlem, tvorba sestav, složitější krokové vazby s pohybem rukou) • gymnastika (organizace a bezpečnost, vhodná výstroj, hygiena, technika + pomoc, názvosloví, kultivace pohybu) – <u>akrobacie</u> (kotouly, vazby, stoje, přemet stranou s oddáleným dohmatem, rovnovážné polohy a postoje) – <u>kladina</u> (určeno především děvčatům – skoky, chůze, poskoky, rovnovážné stoje s pohybem paží) – <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok,	Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty a postoje P 1.2 Os. a sociální výchova osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.3 Os. a sociální výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a sociální výchova – spolupráce a soutěž P 1.2 Os. a sociální výchova – org. dovednosti P 5 Mediální výchova ZVK – zimní výcvikový kurz MPV 1 Biologie MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie
--	--	---	---

		sešín, výmyk odrazem jednož nebo obouž, přešvihy, podmet) – <u>přeskoky</u> – <u>skoky na trampolínce</u> – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (svis stojmo, střemhlav, vznesmo, vzad a zpět, v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh</u> – <u>cvičení se švihadlem</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, štafetový běh, vrh koulí, skok vysoký, skok daleký) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace-základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry) – <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>kopaná</u> – <u>volejbal</u> • posilování (správné držení těla a souměrně estetická postava, zvýšení silových schopností jednotlivých částí těla) • pravidla osvojovaných pohybových činností (základní pravidla her, soutěží a závodů, fair play jednání, základy měření a evidence, zpracování dat, měření výkonů a pohybových dovedností, vyhodnocení výsledků) • lyžování (sjezdové, snowboarding, jízda na vleku, bezpečnost pohybu v zimním horském prostředí, zásady první pomoci při závažných a život ohrožujících poraněních s důrazem na zimní sporty) – jednotlivé formy lyžování jsou zařazovány podle aktuálních sněhových podmínek, materiálních podmínek a zájmu	
--	--	---	--

		žáků	
4.		• organizace a bezpečnost při TV • sportovní výzbroj a výstroj (účelnost, funkčnost, bezpečnostní prvky, finanční dostupnost a kvalita, příprava a úklid nářadí, základní údržba cvičiště) • zdravotně orientovaná zdatnost, její složky, kondiční programy (význam kondičního cvičení, zdravotní význam správného držení těla, testy) • individuální pohybový režim (motivační cvičení, relaxační cvičení, posilovací cvičení) • rozcvičení – základní typy (cviky vhodné a nevhodné k rozcvičení, únava, zátěž, regenerace, dechová cvičení) • pohybové hry (přípravná, kondiční, koordináční, tvořivá a estetická cvičení) • pohybové dovednosti a pohybový výkon (nástupové tvary, přesuny, pohybové dovednosti zaměřené na rychlostní, silové, vytrvalostní a pohybové předpoklady, způsoby kontroly účinnosti cvičení) • kondiční a estetické formy cvičení s hudbou (určeno především děvčatům – aerobik, cvičení se švihadlem, tvorba sestav) • gymnastika (organizace a bezpečnost, vhodná výstroj, hygiena, technika + dopomoc, názvosloví, kultivace pohybu) – <u>akrobacie</u> (kotouly, modifikace, vazby, stoje, přemet stranou s oddáleným dohmatem, rovnovážné polohy a postoje) – <u>kladina</u> (určeno především děvčatům – skoky, chůze, poskoky, rovnovážné stoje s pohybem paží) – <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok, sešín, výmyk odrazem jedno nož nebo obou nož, přešvihy, podmet) – <u>přeskoky</u>	Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a sociální výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a sociální výchova Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty a postoje P 1.2 Os. a sociální výchova osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.3 Os. a sociální výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a sociální výchova – spolupráce a soutěž P 1.2 Os. a sociální výchova – org. dovednosti P 5 Mediální výchova MPV 1 Biologie MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie

		– <u>skoky na trampolínce</u> – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (svis stojmo, střemhlav, vznesmo, vzad a zpět, v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, skok vysoký, skok daleký) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace-základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry) – <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>kopaná</u> – <u>volejbal</u> • posilování (správné držení těla a souměrně estetická postava, zvýšení silových schopností jednotlivých částí těla) • pravidla osvojovaných pohybových činností (základní pravidla her, soutěží a závodů, fair play jednání, základy měření a evidence, zpracování dat, měření výkonů a pohybových dovedností, vyhodnocení výsledků)	
5.		• organizace a bezpečnost při TV • individuální pohybový režim (motivační cvičení, relaxační cvičení, posilovací cvičení) • pohybové hry (přípravná, kondiční, koordináční, tvořivá a estetická cvičení) • kondiční a estetické formy cvičení s hudbou (určeno především děvčatům – aerobik, cvičení se švihadlem, tvorba sestav, složitější krokové vazby s pohybem rukou)	Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a sociální výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a sociální výchova Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty

		• gymnastika (organizace a bezpečnost, vhodná výstroj, hygiena, technika + dopomoc, názvosloví, kultivace pohybu) – <u>akrobacie</u> (kotouly, modifikace, vazby, stoje, přemet stranou s oddáleným dohmatem, rovnovážné polohy a postoje) – <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok, sešin, výmyk odrazem jednož nebo obouž, přešvihy, podmet) – <u>přeskoky</u> – <u>skoky na trampolínce</u> – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (svis stojmo, střemhlav, vznesmo, vzad a zpět, v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, štafetový běh, vrh koulí, skok vysoký, skok daleký) • úpoly (fair play chování, přiměřenost sebeobran, pádová technika, základy sebeobran, právní aspekt) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace – základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry) – <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>kopaná</u> – <u>volejbal</u> • posilování (správné držení těla a souměrně estetická postava, zvýšení silových schopností jednotlivých částí těla) • turistika a pobyt v přírodě (cykloturistika, vodní turistika, lanové aktivity, plavání, sportovní hry, zásady	a postoje P 1.2 Os. a sociální výchova osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.3 Os. a sociální výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a sociální výchova – spolupráce a soutěž Letní sportovní kurz, LVK – přednášky P 4.1 Environmentální výchova – vztahy org. a prostředí Integrace z oboru Výchova ke zdraví P 1.1 Os. a sociální výchova – osobnostní rozvoj - psychohygiena P 1.2 Os. a sociální výchova – org. dovednosti P 5 Mediální výchova MPV 1 Biologie MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie
--	--	--	--

		první pomoci při závažných a život ohrožujících poraněních s důrazem na letní sporty) • organizace sportovních akcí a pohybových činností • závažná poranění a život ohrožující stavy • improvizovaná I. pomoc v podmínkách sport. činností • mimořádné události (rozhodnost, pohotovost, obětavost, efektivní komunikace) • olympismus (historie a současnost, fair play – spolupráce ve sportu, pomoc soupeři a handicapovaným, odmítání podpůrných látek, ochrana přírody, úspěchy našeho sportu, významní sportovci a soutěže)	
6.		• organizace a bezpečnost při TV • kondiční a estetické formy cvičení s hodbou (určeno především děvčatům - aerobik, cvičení se švihadlem) • gymnastika – <u>akrobacie</u> (kotouly, modifikace, vazby, stoje, přemet stranou s oddáleným dohmatem, rovnovážné polohy a postoje) – <u>hrazda</u> (náskok do vzporu, zákmihem seskok, sešín, výmyk odrazem jednoho nebo obou nohou, přešvihy, podmet) – <u>kruhy dosažné, doskočné</u> (svis stojmo, střemhlav, vznesmo, vzad a zpět, v hupu, při záhupu, obraty, seskok) – <u>šplh</u> • atletika (rychlostní a vytrvalostní běh, vrh koulí, skok vysoký, skok daleký) • sportovní hry (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace-základy, průpravné hry, hra se zjednodušenými pravidly, hry bez zjednodušených pravidel, kondiční trénink, pravidla, ostatní sportovní hry)	Výchova ke zdraví okruhy Zdravý způsob života a Péče o zdraví – integrováno Rizika ohrožující zdraví P 1.1 Os. a sociální výchova, osob. rozvoj – poznávání, sebepoznávání P 1.4 Os. a sociální výchova - Morální rozvoj – řešení problémů, rozhodovací dovednosti, hodnoty a postoje P 1.2 Os. a sociální výchova - osob. rozvoj – seberegulace a sebeorganizace; sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.3 Os. a sociální výchova – sociální rozvoj, mezilidské vztahy P 1.5 Os. a sociální výchova – spolupráce a soutěž MPV 1 Biologie

		– <u>basketbal</u> – <u>florbal</u> – <u>kopaná</u> – <u>volejbal</u> • posilování (správné držení těla a souměrně estetická postava, zvýšení silových schopností)	MPV 2 Člověk a příroda MPV 3 Fyzika MPV 4 Člověk a zdraví MPV 5 Výchova ke zdraví MPV 6 Informatika MPV 7 Geografie
--	--	---	--

6. PRAVIDLA HODNOCENÍ ŽÁKŮ A AUTOEVALUACE ŠKOLY

6.1 Pravidla hodnocení žáků

6.1.1 Obecné zásady hodnocení a klasifikace

(1) Hodnocení a klasifikace jsou průběžnou činností celého klasifikačního období. Na jeho počátku seznámí všichni učitelé žáky se způsoby a kritérii hodnocení, do kterých se promítá: zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů, schopnost řešit problémové situace, zvládnutí požadované úrovně komunikačních dovedností, schopnost vykonávat zadané úkoly samostatně, zvládnutí práce s informacemi včetně jejich třídění, vyhodnocení a písemného zpracování, schopnost tvůrčím způsobem přistupovat k řešení daných úkolů, zvládnutí požadované úrovně klíčových kompetencí, schopnost klíčové kompetence chápat a užívat v mezioborových vazbách.

(2) Během hodnocení uplatňuje vyučující přiměřenou náročnost a pedagogický takt a přihlíží k věkovým zvláštnostem žáka.

(3) Učitel klasifikuje jen probrané učivo. Před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva. Účelem zkoušení je hodnotit úroveň toho, co žák umí, nikoliv pouze vyhledávat mezery v jeho vědomostech.

(4) Kromě povinné dokumentace (ve smyslu platných právních předpisů a pokynů ředitele školy) vede vyučující vlastní záznamy o klasifikaci žáků tak, aby byl schopen podat informace o frekvenci, struktuře a výsledku jejich hodnocení. Tyto vlastní záznamy uschovává po dobu šesti měsíců po skončení klasifikačního období.

(5) Na konci klasifikačního období se do celkové klasifikace dle charakteru předmětu v přiměřené míře zahrnuje též zájem žáka o předmět, úroveň jeho domácí přípravy, míra aktivity ve vyučovacích hodinách a jeho schopnost samostatného myšlení a práce.

(6) Při celkové klasifikaci přihlíží vyučující k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

(7) Učitelé vedou žáky k sebehodnocení a vzájemnému hodnocení. Cílem je dosáhnout zdravého sebevědomí žáků, které je podloženo získanými znalostmi a dovednostmi. Zároveň se tímto způsobem posilují komunikační dovednosti žáků a jejich schopnost obhájit svůj názor, nebo naopak uznat názor jiného.

(8) Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází z platných právních předpisů. Hodnocení je realizováno s ohledem na specifické omezení a schopnosti jednotlivých žáků. Jednotlivá specifika a způsoby hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vycházejí z individuálního vzdělávacího plánu.

6.1.2 Hodnocení výsledků vzdělávání žáků v průběhu klasifikačního období

Výsledky vzdělávání žáka

(1) Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených učebním plánem se hodnotí stupni prospěchu 1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – dobrý, 4 – dostatečný, 5 – nedostatečný.

(2) Po projednání v předmětové komisi je povoleno používat při klasifikaci například bodový systém. Podmínkou pro jeho zavedení je převoditelnost bodů dosažených žáky na klasifikační stupně, a to kdykoliv v průběhu klasifikačního období. Vyučující je povinen na začátku každého klasifikačního období oznámit žákům bodové rozmezí pro jednotlivé prospěchové stupně.

Zásady hodnocení a získávání podkladů ke klasifikaci

(1) Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové aj.), kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků a konzultacemi s ostatními vyučujícími (popř. psychology a zdravotníky, pokud to situace vyžaduje). Učitelé jsou povinni zohlednit doporučení psychologických a jiných vyšetření, která mají vztah ke způsobu hodnocení a získávání podkladů ke klasifikaci žáka.

(2) Žák musí být v každém předmětu hodnocen alespoň třemi známkami za každé pololetí, je-li to možné, alespoň jednou za ústní zkoušení nebo praktickou činnost. Účelnost ústního zkoušení posoudí předmětová komise. Její rozhodnutí, závazné pro všechny vyučující, musí být v souladu s potřebou rozvoje hlasového projevu žáků nutného mj. pro úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky. Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě školského poradenského zařízení.

(3) Zdravotně postiženému nebo dlouhodobě nemocnému žákovi a žákyni z důvodů těhotenství nebo mateřství může ředitel školy na základě písemné žádosti zletilého žáka nebo rodičů nezletilého žáka umožnit vykonání zkoušek v termínech, které stanoví. Výsledky těchto zkoušek nahrazují známky, které žák nezískal z důvodu své nepřítomnosti ve škole a jako takové jsou společně s ostatními známkami podkladem pro celkovou klasifikaci na závěr klasifikačního období.

(4) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě, výsledky hodnocení písemných zkoušek do deseti pracovních dnů, slohových prací a praktických činností nejpozději do 15 pracovních dnů. Opravené písemné a praktické práce musí být předloženy žákům. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci.

(5) Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nehromadily v určitých obdobích.

(6) O termínu písemné zkoušky s plánovanou dobou vypracování delší než 35 minut informuje vyučující žáky nejméně pět pracovních dní předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

(7) Stupeň prospěchu určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Pouze při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) vyučující zohlední přiměřeně délce absence známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn. Žáka z učiva předmětného období znovu nepřezkouvá.

(8) Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednávají na pedagogické radě, v případě potřeby neodkladně s vedením školy.

Výchovná opatření

(1) Výchovnými opatřeními jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření. Kázeňským opatřením je podmíněně vyloučení žáka ze školy, vyloučení žáka ze školy a další kázeňská opatření (napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy), která nemají právní důsledky pro žáka. Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.

a) Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo

za dlouhodobou úspěšnou práci. Ve spolupráci se Sdružením rodičů může být pochvala doplněna věcným darem.

b) Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déle trvající úspěšnou práci.

c) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit: napomenutí třídního učitele, důtku třídního učitele, důtku ředitele školy. Ředitel školy může v případě závažného zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem nebo školním řádem rozhodnout o podmíněném vyloučení nebo o vyloučení žáka ze školy. V rozhodnutí o podmíněném vyloučení stanoví ředitel školy zkušební lhůtu, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Dopustí-li se žák v průběhu zkušební lhůty dalšího zaviněného porušení povinností stanovených školským zákonem nebo školním řádem, může ředitel školy rozhodnout o jeho vyloučení. Žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit ze školy pouze v případě, že splnil povinnou školní docházku.

(2) Výchovná opatření jsou prokazatelným způsobem oznámena zákonným zástupcům nezletilého žáka nebo zletilému žákovi a jsou zaznamenána do třídního výkazu a osobní dokumentace žáka.

6.1.3 Hodnocení výsledků vzdělávání žáků na konci klasifikačního období

Klasifikace a hodnocení žáka na vysvědčení

(1) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikací. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech se na vysvědčení hodnotí stupni prospěchu: 1 – výborný, 2 – chvalitebný, 3 – dobrý, 4 – dostatečný, 5 – nedostatečný, nehodnocen(a).

a) Stupeň „výborný“ – žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově dovede vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Myslí logicky správně, dokáže aplikovat odpovídající mezipředmětové vztahy, zřetelně se u něj projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

b) Stupeň „chvalitebný“ – žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované teoretické i praktické činnosti. Samostatně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení úkolů. Myslí logicky, uvědomuje si mezipředmětové vztahy. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Je schopen sám nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

c) Stupeň „dobrý“ – žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, pojmů a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných činností projevuje nedostatky. Podstatné nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Při aplikaci osvojených poznatků a dovedností se dopouští chyb. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. Mezipředmětové vztahy je schopen odvodit s pomocí učitele. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky. Je schopen samostatně studovat učební texty podle návodu učitele.

d) Stupeň „dostatečný“ – žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, pojmů a zákonitostí závažné mezery. Při provádění požadovaných činností je málo pohotový a má závažné nedostatky. Při uplatňování osvojených poznatků a dovedností je nesamostatný, dopouští se podstatných chyb. V jeho logice se objevují závažné chyby, jeho myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké nedostatky.

e) Stupeň „nedostatečný“ – žák si požadované poznatky, pojmy a zákonitosti neosvojil uceleně, má v nich závažné mezery. Jeho schopnost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí se vyskytují časté závažné chyby. Při výkladu jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit obvykle ani s pomocí učitele. Jeho myšlení není samostatné, dopouští se zásadních logických chyb. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.

f) Nehodnocen je žák, kterého na konci klasifikačního období nebo po tomto datu v termínu stanoveném ředitelem školy nebylo možné z daného předmětu hodnotit.

(2) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známkám, které žák získal, stupeň prospěchu se však neurčuje na základě průměru známek za příslušné období.

(3) Ve vyučovacích předmětech výchovného charakteru se při klasifikaci nepřihlíží k míře talentu, nýbrž ke schopnosti a motivaci žáka využít vlastních možností v rámci osobních mezí. Vyučující přiměřeně zohledňuje míru zájmu a aktivního přístupu žáka k plnění úkolů zejména v oblasti praktických činností.

(4) Dosáhne-li k datu uzavření klasifikace absence žáka v daném předmětu více než 35 %, rozhodne ředitel školy o odkladu klasifikace.

(5) O odklad klasifikace může ze závažných důvodů (zejména zdravotních nebo z důvodu vysoké absence) požádat i žák nebo jeho zákonný zástupce.

(6) Učitel může navrhnout odložení klasifikace žáka, který v průběhu klasifikačního období neprokával zvládnutí učiva daného klasifikačního období.

(7) Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy v souladu s platnými právními předpisy pro jeho hodnocení náhradní termín. Není-li možné žáka hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

(8) Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných a volitelných předmětů.

(9) Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy v souladu s platnými právními předpisy pro jeho hodnocení náhradní termín. Není-li žák hodnocen ani v náhradním termínu, neprospěl.

(10) Žák, který na konci druhého pololetí neprospěl nejvýše z 2 povinných předmětů, nebo žák, který neprospěl na konci prvního pololetí nejvýše z 2 povinných předmětů vyučovaných pouze v prvním pololetí, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální.

(11) Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do konce září následujícího školního roku.

(12) Má-li zletilý žák nebo zákonný zástupce nezletilého žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Ředitel školy projedná s žadatelem věcné důvody žádosti a stanoví termín konání komisionální zkoušky.

Hodnocení chování žáka

(1) V denní formě vzdělávání se chování žáka hodnotí stupni 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé, 3 – neuspokojivé

a) Stupeň „velmi dobré“ – žák uvědoměle dodržuje pravidla slušného chování a ustanovení školního řádu. Je zdvořilý ke spolužákům, k učitelům i ostatním osobám, se kterými se během studia setkává. I méně závažných přestupků se dopouští jen ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

b) Stupeň „uspokojivé“ – chování žáka je zpravidla přes předchozí udělení opatření k posílení kázně opakovaně v rozporu s pravidly slušného chování a s ustanoveními školního řádu nebo se žák dopustí závažného přestupku (např. poškozením majetku nebo ohrožením bezpečnosti a zdraví svého nebo jiných osob, narušením výchovně vzdělávací činnosti školy ap.). Žák se nechová zdvořile, své chování ani přes upozornění není schopen korigovat. Důvodem ke klasifikaci chování stupněm „uspokojivé“ může být též chování jinak trestné (které není řešeno orgány mimo školu pro malou míru společenské nebezpečnosti), pokud žák tohoto chování lituje a jeho závažnosti si je zřetelně vědom.

c) Stupeň „neuspokojivé“ – chování žáka je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustil se takových přestupků proti školnímu řádu, jimiž je vážně ohrožen majetek, výchova, bezpečnost či zdraví jeho samotného nebo jiných osob. Záměrně a zpravidla přes udělení předchozích kázeňských opatření narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Žák se chová nezdvořile, toto své chování v reakci na opakovaná napomínání spíše stupňuje. Důvodem ke klasifikaci chování stupněm „neuspokojivé“ může být též chování jinak trestné (které není řešeno orgány mimo školu pro malou míru společenské nebezpečnosti), pokud žák neprojevuje lítost a závažnost tohoto svého chování snižuje.

(2) Znamku z chování navrhuje po konzultaci s ostatními vyučujícími zpravidla třídní učitel. Při hodnocení chování žáka je možno v přiměřené míře přihlídnout též k chování žáka na veřejnosti (mimo přímou souvislost se školní docházkou). Návrh na snížení stupně z chování projednává pedagogická rada a schvaluje ředitel školy.

Celkové hodnocení prospěchu a chování žáka na konci klasifikačního období

(1) Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni: prospěl(a) s vyznamenáním, prospěl(a), neprospěl(a), nehodnocen(a):

a) Prospěl(a) s vyznamenáním, není-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace v žádném povinném předmětu horší než stupeň 2 – chvalitebný a průměrný prospěch z povinných předmětů není horší než 1,50 a chování je hodnoceno jako velmi dobré.

b) Prospěl(a), není-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace v některém povinném předmětu vyjádřena stupněm 5 – nedostatečný.

c) Neprospěl(a), je-li klasifikace nebo slovní hodnocení po převodu do klasifikace v některém povinném předmětu vyjádřena stupněm 5 – nedostatečný.

d) Nehodnocen(a), nelze-li na konci 1. pololetí školního roku (nebo po tomto datu v náhradním termínu určeném ředitelem školy) žáka hodnotit alespoň z jednoho předmětu, který se vyučuje v obou pololetích školního roku.

6.2 Autoevaluace školy

Autoevaluace školy tvoří důležitou součást školního vzdělávacího programu. Směřuje k tomu, aby vedení školy, učitelé, žáci a jejich rodiče získali dostatečné a hodnověrné informace o tom, jak je naplňován ŠVP. Důraz je kladen nejen na konstatování úrovně stavu, ale také na zjišťování souvislostí a okolností, které výsledný stav ovlivňují. Propojením získaných informací tak získávají žáci, učitelé i vedení školy důležitou zpětnou vazbu pro svoji další práci. Vlastní hodnocení školy je v souladu s vyhláškou MŠMT č.15/2005 v platném znění. Základní schéma autoevaluace je uvedeno v tabulce. V jednotlivých ročních či dvouletých intervalech, ve kterých se autoevaluace provádí, mohou být některé body vypuštěny nebo doplněny. Tyto změny jsou zachyceny v plánu autoevaluace

pro příslušné období a reflektuje je zpráva o sebehodnocení školy. Informace určené pro veřejnost jsou uveřejňovány v roční zprávě o činnosti školy za příslušný školní rok.

Hlavní oblasti	Cíle	Kritéria	Nástroje	Harmonogram	Koordinátor
Podmínky ke vzdělávání §8(2) a)	Maximální aprobovanost sboru	Aprobovanost dle metodiky KÚ nad 85%	Výběr učitelů při přijímání a propouštění	Průběžně	ŘŠ, ZŘ
	Zlepšování materiálního vybavení	Opravy v budově Investiční činnost Mimorozpočtové zdroje	Rozpočet školy Mimorozpočtové dotace Granty	Průběžně	ŘŠ VU PK
	Naplněnost tříd	Průměr 30 žáků/třída	Účast na VSŠ, DOD, využití nabídky volných míst na webu školy	Průběžně	ZŘ
Průběh vzdělávání §8(2) b)	Péče o talenty	IVP, soutěže, SOČ	Zpráva VP a VU PK	Průběžně	ZŘ, koordinátor, VP
	Plnění PVO	Hodiny, % plnění	Tabulkové hodnocení	II., IV., VI. měsíc	VU PK
	Úpravy ŠVP	Rozbory VU PK	Pracovní skupina	VI.–VII. měsíc	ŘŠ
	Rozvoj kompetencí	Efektivní výuka	Hospitace	Průběžně	Členové vedení
Public relations §8(2) c)	Informovanost rodičů	Třídní schůzky, dny otevřených dveří, hovorové hodiny	Osobní jednání	Průběžně	ŘŠ, ZŘ
	Spolupráce se SR	Podpora tříd a žáků	Vyhodnocení podpory, rozpočet, zpráva o činnosti SR	Průběžně, VZ o činnosti školy	ŘŠ, předseda výboru SR
	Spolupráce s KVAK	Prezentační akce	Plán činnosti a vyhodnocení	Průběžně, VZ o činnosti školy	ŘŠ, předseda KVAK
	Zahraniční kontakty	Počet spolupracujících škol a grantů	Zprávy VU PK	Průběžně, VZ o činnosti školy	ZŘ, VU PK
Výsledky vzdělávání §8(2) d)	Maturita – společná část	Percentily úspěšnosti	Testy, tabulky přehledu umístění ve vzorku G	Dle harmonogramu Cermat	ZŘ, VU PK
	Maturita – profil. část	Volba mat. předmětů dle ŠVP	Přehledy TU	I. měsíc	ZŘ, TU
	Úspěšnost u MZ	Počet úspěšných	Rozbor výsledků MZ	X. měsíc	ZŘ
	Úspěšnost v přijetí žáků na VŠ	Počet přijatých	Dotazníková zpětná vazba od absolventů	IX. měsíc	VP
	Nedostatečný prospěch	Počet OZ a opakujících žáků	Rozbor prospěchu za 4. čtvrtletí	IX. měsíc	ZŘ
Personální oblast	Výsledky řídicí kontroly	Počet protokolů, vytýkáčích dopisů apod.	Protokoly, rozbor záznamů	Průběžně	Všichni vedoucí pracovníci

§8(2) e)	Sebehodnocení učitelů	Styl práce s žáky, efektivita práce	Dotazníky	Dle ročního plánu práce	Všichni učitelé
Úroveň výsledků práce školy §8(2) f)	Plnění hlavních úkolů – pedagogická oblast	Míra naplnění ročního plánu práce školy	VZ o činnosti školy, zprávy VU PK	X. měsíc	ŘŠ, ZŘ
	Plnění hlavních úkolů školy – předpokladové činnosti	Míra naplnění ročního plánu práce školy	VZ o činnosti školy (investiční činnost, ekonomika)	X. měsíc	ŘŠ, ekonomka
	Plnění úkolů PK	Míra naplnění ročního plánu PK	Zprávy VU PK	VII. měsíc	VU PK
	Plnění úkolů VP, PSPJ apod.	Míra naplnění ročního plánu	Zprávy VU PK, preventistů, koordinátorů apod.	VII. měsíc	Pověřené osoby

OBSAH

1.	GYMNÁZIUM – PROGRAMOVÁNÍ 6L	2
1.1	Vzdělávací program.....	2
1.2	Studijní forma vzdělávání.....	2
1.3	Předkladatel	2
1.4	Zřizovatel.....	2
1.5	Platnost dokumentu od 1. září 2022.....	2
2.	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY.....	3
2.1	Charakteristika školy.....	3
2.2	Vybavení školy	3
2.3	Charakteristika pedagogického sboru	3
2.4	Dlouhodobé projekty, mezinárodní spolupráce	3
2.5	Spolupráce s rodiči a jinými subjekty.....	4
2.6	Výchovné poradenství a prevence sociálněpatologických jevů.....	5
2.6.1	Minimální preventivní program.....	6
2.7	Zaměření školy	7
3.	CHARAKTERISTIKA ŠVP	8
3.1	Charakteristika ŠVP pro Gymnázium – programování 6L	8
3.2	Profil absolventa ŠVP Gymnázium – programování 6L.....	8
3.3	Organizace přijímacího řízení.....	8
3.4	Organizace maturitní zkoušky.....	9
3.5	Výchovné a vzdělávací strategie	9
3.6	Zabezpečení výuky pro žáky se speciálními potřebami	10
3.7	Zabezpečení výuky žáků mimořádně nadaných	12
3.8	Začlenění průřezových témat	13
3.9	Školní program environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty.....	14
4.	UČEBNÍ PLÁN	17
5.	UČEBNÍ OSNOVY	18
5.1	Český jazyk a literatura	18
5.1.1	Charakteristika vyučovacího předmětu český jazyk a literatura	18
5.1.2	Vzdělávací obsah předmětu český jazyk a literatura.....	20
5.2	Anglický jazyk.....	34
5.2.1	Charakteristika vyučovacího předmětu anglický jazyk.....	34
5.2.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu anglický jazyk.....	36
5.3	Další cizí jazyk.....	45
5.3.1	Charakteristika vyučovacího předmětu.....	45
5.3.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu francouzský jazyk	47
5.3.3	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu německý jazyk	55
5.4	Matematika.....	61
5.4.1	Charakteristika vyučovacího předmětu matematika	61
5.4.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu matematika	63
5.5	Občanská výchova.....	72
5.5.1	Charakteristika vyučovacího předmětu občanská výchova.....	72
5.5.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu občanská výchova	74
5.6	Základy společenských věd	78
5.6.1	Charakteristika vyučovacího předmětu základy společenských věd	78
5.6.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu základy společenských věd	80
5.7	Dějepis	88
5.7.1	Charakteristika vyučovacího předmětu dějepis	88
5.7.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu dějepis	90

5.8	Fyzika.....	97
5.8.1	Charakteristika vyučovacího předmětu fyzika.....	97
5.8.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu fyzika	99
5.9	Chemie	105
5.9.1	Charakteristika vyučovacího předmětu chemie	105
5.9.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu chemie.....	107
5.10	Biologie	113
5.10.1	Charakteristika vyučovacího předmětu biologie	113
5.10.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu biologie.....	115
5.11	Zeměpis.....	121
5.11.1	Charakteristika vyučovacího předmětu zeměpis.....	121
5.11.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu zeměpis	123
5.12	Informatika.....	131
5.12.1	Charakteristika vyučovacího předmětu informatika	131
5.12.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu informatika.....	133
5.13	Programování.....	141
5.13.1	Charakteristika vyučovacího předmětu programování	141
5.13.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu programování.....	142
5.14	Hudební výchova.....	146
5.14.1	Charakteristika vyučovacího předmětu hudební výchova	146
5.14.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu hudební výchova	148
5.15	Výtvarná výchova.....	154
5.15.1	Charakteristika vyučovacího předmětu výtvarná výchova.....	154
5.15.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu výtvarná výchova	156
5.16	Tělesná výchova.....	161
5.16.1	Charakteristika vyučovacího předmětu tělesná výchova	161
5.16.2	Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu tělesná výchova.....	164
6.	PRAVIDLA HODNOCENÍ ŽÁKŮ A AUTOEVALUACE ŠKOLY	175
6.1	Pravidla hodnocení žáků	175
6.1.1	Obecné zásady hodnocení a klasifikace	175
6.1.2	Hodnocení výsledků vzdělávání žáků v průběhu klasifikačního období.....	175
6.1.3	Hodnocení výsledků vzdělávání žáků na konci klasifikačního období	177
6.2	Autoevaluace školy	179